

LECTII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Elemente fundamentale ale profeției

Explorarea misiunilor profetice ale lui Daniel și Ioan

APRILIE – IUNIE, 2026

1. Introducere în profeție
2. Solul lui Dumnezeu pentru regi
3. Imperii viitoare dezvăluite
4. Prima viziune a lui Daniel
5. O succesiune de împărății
6. Viziunea explicată
7. O carte pecetluită, redeschisă
8. Profetul din Patmos
9. Balaurul, femeia și răvășița
10. Fiara și semnul ei
11. Cei trei îngeri
12. Chemarea finală
13. Sfârșitul prezis

Lecțiile Biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat strict pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Paragrafele citate sunt cât mai scurte posibil pentru a stârni gânduri concise și directe. Parantezele [] sunt folosite în anumite cazuri pentru a asigura claritate, un context exact și lizibilitate. Este recomandat în mod călduros studiul suplimentar al materialelor sursă.

Ilustrații și copertă: *Biserica Italiană, Misiunea Coasta de Fildes, Biserica din Praga, H. Cibalde*
Copyright © 2026 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019, USA.

Web: www.sdarm.org • E-mail: info@sdarm.org (Romania ISSN 1222-8532)

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 102, Nr. 2, aprilie - iunie, 2026.

Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, U.S.A.

În România tipărite de:

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714

e-mail: info@farulspेरantei.ro

www.farulspेरantei.ro

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Prefață

Biblia a fost scrisă și păstrată în mod divin ca un ghid inspirat pentru noi. Istoriile pe care le conține prezintă nenumărate lecții pentru viața noastră personală și pentru vremurile în care trăim. Această relatare a lucrării lui Dumnezeu în istoria națiunilor și a poporului Său ne încurajează și ne asigură de iubirea Sa. Iar cea mai prețioasă mărturie a ei — relatarea vieții și a mesajului lui Isus — trezește în noi dragostea pentru Dumnezeu, „pentru că El ne-a iubit întâi” (1 Ioan 4:19).

Unul dintre aspectele fascinante ale lui Dumnezeu descoperite în Biblie este preștiința Sa — El poate vedea „sfârșitul încă de la început” (Isaia 46:10). Acest lucru Îi permite să-și folosească puterea infinită pentru a face ca „toate lucrurile... să lucreze împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8:28). Nu numai atât, dar, din când în când, alege să dezvăluie poporului Său „lucrurile care trebuie să se întâmple în curând” (Apocalipsa 1:1). Aceasta ne dă încredere în iubirea și providența Sa și constituie una dintre dovezile inspirației divine a Bibliei. Faptul că profeția se împlinește constant pe paginile istoriei și în desfășurarea evenimentelor actuale demonstrează că Scriptura este mai mult decât o invenție umană.

Profeția este de o importanță vitală pentru copiii lui Dumnezeu. Binecuvântarea Sa este rostită asupra celui „ce citește și [asupra celor ce] ascultă cuvintele acestei profeții și păzesc lucrurile scrise în ea” (Apocalipsa 1:3).

Dintre scrierile profeților, două se remarcă prin conținutul unor predicții detaliate și sistematice ale desfășurării istoriei. Lui Daniel și Ioan li s-au încredințat aceste mesaje speciale, iar cărțile lor, Daniel și Apocalipsa, sunt în centrul ediției *Lecțiilor biblice pentru Sabat* din acest trimestru.

În următoarele trei luni, elevii Școlii de Sabat vor studia istoria lui Daniel și Ioan, precum și unele dintre părțile esențiale ale profețiilor pe care ei le-au consemnat. Acestea oferă un cadru pentru înțelegerea mesajului advent și a mișcărilor spirituale și politice din trecut și prezent.

Întrucât nu există suficient spațiu pentru a acoperi fiecare parte a ambelor cărți în acest trimestru, cei interesați sunt încurajați să aprofundeze studiul întregului lor conținut, împreună cu relațiile și legăturile lor cu restul Bibliei.

Una dintre cele mai bune resurse disponibile atât pentru elevii, cât și pentru profesorii Școlii de Sabat în înțelegerea detaliilor acestor profeții este cartea clasică a lui Uriah Smith, *Gânduri despre Daniel și Apocalipsa*. O recomandăm cu căldură ca ajutor de studiu pe parcursul acestui trimestru.

Rugăciunea noastră este să fiți binecuvântați de studiul acestor profeții, căci într-adevăr „vremea este aproape” (Apocalipsa 1:3).

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Darul Sabatului Întâi

4 aprilie 2026

Sediul Câmpului Italian

Italia, o țară frumoasă, situată în inima Mării Mediterane, este renumită în întreaga lume pentru istoria sa antică, arta sa incomparabilă, bucătăria rafinată și peisajele sale uimitoare. Pe lângă faptul că este una dintre principalele destinații turistice ale lumii, Italia este și un important producător industrial și agricol. Cu peste 60 de milioane de locuitori, Italia garantează prin constituție libertatea religioasă. Totuși, catolicismul rămâne credința predominantă, cu 74% din populație, urmat de creștinii necatolici cu 9,3% și — datorită fluxurilor migratorii recente — o prezență islamică în creștere, în prezent de aproximativ 3,6%. La acestea se adaugă alte minorități religioase, iar ateismul și agnosticismul sunt, de asemenea, în creștere.

Mesajul Mișcării de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea a fost predicat pentru prima dată în Italia în anul 1926, dar abia în 1939/40 au fost organizate primele grupe de reformiști. Începând cu anii 1990, odată cu sosirea unor misionari din America de Sud, Portugalia și apoi România, lucrarea s-a dezvoltat prin înființarea altor grupuri în diferite părți ale țării. De atunci, mesajul a fost proclamat cu perseverență și s-a întărit în mai multe locuri din teritoriu; astăzi avem peste 130 de membri, distribuiți în 6 biserici, două grupe și câțiva membri izolați.

În prezent avem o singură clădire de biserică, situată în extremitatea nord-estică a țării, în orașul Trieste. Cu toate acestea, simțim nevoia urgentă de a avea un spațiu strategic care să funcționeze ca un pilon de tărie și creștere spirituală pentru poporul nostru. Acest spațiu va fi sediul Câmpului — iar poziția sa geografică centrală va permite unui număr mare de frați să participe la activitățile planificate, cum ar fi formarea misionară a tinerilor prin seminarii, programe muzicale, proiecte misionare axate pe conferințe de sănătate și cursuri de gătit pe bază de vegetale. Credem că acest loc va fi esențial pentru înaintarea lucrării Domnului în Italia, de aceea invităm frații, surorile și prietenii noștri din întreaga lume să sprijine cu generozitate această inițiativă prin darurile lor.

Prin harul lui Isus și cu colaborarea dumneavoastră, vom atinge acest obiectiv, vom întări lucrarea de evanghelizare din această țară și vom aduce mesajul mântuirii la multe alte suflete.

Domnul să vă binecuvânteze și să vă răsplătească din belșug!

Frații voștri din Câmpul Italian

Introducere în profeție

VERSET DE MEMORAT: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.” (2 Petru 1:19)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 593–602 (cap. 37: *Scripturile, o apărare sigură*).

„Istoria și profeția mărturisesc că Dumnezeuul întregului pământ descoperă tainele Sale lumii prin purtătorii Săi de lumină, aleși.” — *Bible Training School*, 1 decembrie 1912.

1. O MINTE INFINITĂ

DUMINICĂ, 29 MARTIE

a. Ce poate vedea numai Dumnezeu? Isaia 46:9, 10.

Isaia 46:9-10: „Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremurile străbune, căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: ‘Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.’”

„EU SUNT înseamnă o prezență eternă; trecutul, prezentul și viitorul sunt la fel pentru Dumnezeu. El vede cele mai îndepărtate evenimente ale istoriei trecute și viitorul cel mai îndepărtat cu aceeași claritate cu care vedem noi lucrurile care se petrec zilnic.” — *Comentarii Biblice AZS* [Comentariile lui E. G. White], vol. 1, p. 1099 (referitor la Exodul cap. 3:14).

b. Ce face Domnul nostru cu această cunoaștere? Daniel 2:20-22.

Daniel 2:20-22: „Daniel a luat cuvântul și a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! Ale Lui sunt înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți! El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.”

„Deasupra frământărilor pământului, [Dumnezeu] stă pe tron; toate lucrurile sunt deschise privirii Sale divine; și din veșnicia Sa măreată și liniștită, El rânduește ceea ce providența Sa vede că este cel mai bine.” — *Divina vindecare*, p. 417 (cap. *Cunoașterea fundamentală*, subcap. *Crearea pământului*).

„În analele istoriei omenirii, creșterea națiunilor, ridicarea și căderea imperiilor apar ca și când ar depinde de vitejia și voința omului; cursul pe care îl iau evenimentele pare, într-o mare măsură, a fi determinat de puterea, ambiția sau de capriciul lui. Dar în Cuvântul lui Dumnezeu vâlul este dat la o parte și vedem mai sus, dincolo și prin acțiunile și contra-acțiunile intereselor, puterii și pasiunilor umane, pe agenții Celui Atotputernic care în liniște, cu răbdare, îndeplinesc sfaturile voinței Sale.” — *Profeți și regi*, pp. 499, 500 (cap. 40)

2. TAINE DESCOPERITE

LUNI, 30 MARTIE

a. Ce face Dumnezeu atunci când este gata să-Și împlinească voia pe pământ? Amos 3:7; Apocalipsa 1:1.

Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii.”

Apocalipsa 1:1: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscută trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan.”

„‘Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii.’ În timp ce ‘lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru’, ‘lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri pe vecie.’ (Amos 3:7; Deuteronom 29:29). Dumnezeu ni le-a dat, și binecuvântarea Sa va însoți studiul plin de reverență și cu rugăciune al Scripturilor profetice.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 234 (cap. 23).

b. De ce ne trimite Dumnezeu asemenea mesaje? 1 Ioan 3:1; Ioan 1:12; Coloseni 1:25–28.

1 Ioan 3:1: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.”

Ioan 1:12: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;”

Coloseni 1:25-28: „Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să

zic: *taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus.*"

„Biblia este o carte minunată. Este o istorie care ne deschide secolele trecute. Fără Biblie, am fi rămas doar la presupuneri și basme cu privire la evenimentele epocilor trecute. Ea este o profeție care descoperă viitorul. Este Cuvântul lui Dumnezeu, care ne dezvăluie planul mântuirii, arătându-ne calea prin care putem scăpa de moartea veșnică și putem dobândi viața veșnică. Dintre toate cărțile care umplu lumea, oricât de valoroase ar fi ele, Biblia este Cartea cărților, cea mai vrednică de studiu și admirația noastră. Ea nu oferă doar istoria acestei lumi, ci și o descriere a lumii viitoare. Conține învățături despre minunile universului și ne descoperă caracterul Autorului cerului și al pământului. În ea se află revelația lui Dumnezeu pentru om.” — *The Signs of the Times*, 30 ianuarie 1893.

c. Care este cea mai importantă cunoaștere pe care trebuie să o căutăm? Ieremia 9:23, 24; Ioan 17:3; Efeseni 3:17-19.

Ieremia 9:23-24: *„Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu”, zice Domnul.*”

Ioan 17:3: *„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”*

Efeseni 3:17-19: *„așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temeliea puse în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care sunt lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.”*

„În Cuvântul lui Dumnezeu, mintea găsește subiecte pentru cea mai adâncă reflecție, pentru cele mai înalte aspirații. Aici putem avea părtășie cu patriarhii și profeții și putem asculta vocea Celui Veșnic, care vorbește cu oamenii. Aici Îl vedem pe Suveranul cerului cum Se smerește, devenind înlocuitorul și garantul nostru, pentru a Se confrunța singur cu puterile întinericului și a obține victoria în favoarea noastră. O contemplare respectuoasă a unor astfel de teme nu poate decât să înmoaie, să curățească și să înnobileze inima, inspirând în același timp mintea cu putere și vigoare noi.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 25 (subcap. *Biblia ca manual de studiu*).

a. De ce ajutor avem nevoie pentru a înțelege Scriptura, inclusiv profeția? Ioan 16:7-13.

Ioan 16:7-13: „Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul, fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea, fiindcă Mă duc la Tatăl și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata, fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”

„Dumnezeu intenționează ca, chiar și în această viață, adevărul să se descopere continuu poporului Său. Există o singură cale prin care această cunoaștere poate fi dobândită: putem ajunge la înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu doar prin iluminarea aceluia Duh prin care a fost dat Cuvântul.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 703 (subcap. *Tainele Bibliei, o dovadă a inspirației ei*).

„Niciodată Biblia nu trebuie studiată fără rugăciune. Înainte de a-i deschide paginile, ar trebui să cerem luminarea Duhului Sfânt — și ea ne va fi dată. Când Natanael a venit la Isus, Mântuitorul a exclamat: ‘Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug!’ Natanael a spus: ‘De unde mă cunoști?’ Isus i-a răspuns: ‘Mai înainte ca Filip să te fi chemat, te-am văzut sub smochin.’ (Ioan 1:47, 48). Și Isus ne va vedea și pe noi în locurile noastre tainice de rugăciune, dacă Îl vom căuta pentru lumină ca să știm care este adevărul. Îngeri din lumea luminii vor fi alături de cei care, cu umilință de inimă, caută călăuzire divină.” — *Calea către Hristos*, p. 91 (cap. 10).

b. De ce este important să nu ne bazăm pe propriile opinii când studiem profeția? 2 Petru 1:19-21.

2 Petru 1:19-21: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă, mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

„În studiul Cuvântului, lasă la ușa cercetării opiniile preconcepute și ideile cultivate și moștenite. Nu vei ajunge niciodată la adevăr dacă studi-

ezi Scripturile pentru a-ți apăra propriile idei. Lasă-le la ușă și, cu o inimă zdrobită, intră să auzi ce are Domnul să-ți spună. Pe măsură ce căutătorul smerit al adevărului se așază la picioarele lui Hristos și învață de la El, Cuvântul îi dă înțelegere. Celor care sunt prea înțelepți în propria lor părere pentru a studia Biblia, Hristos le spune: trebuie să deveniți blânzi și smeriți cu inima dacă doriți să fiți înțelepți pentru mântuire.

Nu citi Cuvântul în lumina opiniilor anterioare, ci cu o minte liberă de prejudecăți, cercetează-l cu atenție și rugăciune. Dacă, în timp ce citești, vine convingerea și vezi că opiniile tale prețuite nu sunt în armonie cu Cuvântul, nu încerca să faci Cuvântul să se potrivească cu acele opinii. Fă-ți opiniile să se potrivească cu Cuvântul. Nu permite ca ceea ce ai crezut sau practicat în trecut să-ți controleze înțelegerea. Deschide ochii minții ca să vezi lucruri minunate din Lege. Află ce este scris și apoi așază-ți picioarele pe Stânca veșnică.” — *Solii către tineret*, p. 260 (cap. 83, subcap. *Deschiși la minte*).

4. RÂND DUPĂ RÂND

MIERCURI, 1 APRILIE

a. Cum transmite Dumnezeu Cuvântul Său și cum ar trebui să-l studiem? Isaia 28:9, 10.

Isaia 28:9-10: „*Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii întărcați de curând, luați de la țată? Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.”*”

„Dovada adevărului Cuvântului lui Dumnezeu se găsește chiar în Cuvântul însuși. Scriptura este cheia care descuie Scriptura. Înțelesul adânc al adevărilor Cuvântului lui Dumnezeu este descoperit minții noastre prin Duhul Său.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 157 (subcap. *Valoarea studierii Cuvântului lui Dumnezeu*).

„Nimeni care are un spirit gata să aprecieze învățăturile Scripturii nu poate citi un singur pasaj din Biblie fără să primească din el un gând folositor. Dar cea mai valoroasă învățătură a Bibliei nu poate fi dobândită printr-un studiu ocazional sau fragmentat. Marele ei sistem al adevărului nu este prezentat astfel încât să fie înțeles de cititorul grăbit sau nepăsător. Multe dintre comorile sale se află adânc sub suprafață și pot fi obținute doar prin cercetare stăruitoare și efort continuu. Adevărurile care alcătuiesc marele întreg trebuie cercetate și adunate ‘aici puțin, dincolo puțin.’ (Isaia 28:10)

„Când sunt astfel căutate și aduse împreună, ele se vor potrivi perfect unele cu altele. Fiecare Evanghelie completează pe celelalte, fiecare profetie explică o alta, fiecare adevăr dezvoltă un alt adevăr. Tipurile

(simbolurile) economiei iudaice sunt lămurite de Evanghelie. Fiecare principiu din Cuvântul lui Dumnezeu își are locul său, fiecare fapt are importanța sa. Iar structura completă, în proiectare și înfăptuire, este o mărturie despre Autorul ei. O astfel de structură nu ar fi putut fi concepută sau alcătuită de nicio minte, în afară de cea a Celui Infinit.” — *Educație*, pp. 123, 124 (cap. *Biblia ca educator*).

b. De ce este important fiecare pasaj al Bibliei? Matei 4:4; Luca 24:27.

Matei 4:4: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: ‘Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.’”

Luca 24:27: „Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”

„Nu ar trebui să luăm mărturia niciunui om cu privire la ceea ce învață Scripturile, ci să studiem Cuvintele lui Dumnezeu pentru noi înșine. [...] Minte se va lărgi dacă este angajată în a urmări relația dintre subiectele Bibliei, comparând Scriptura cu Scriptura și lucrurile spirituale cu lucrurile spirituale.

Nu putem obține înțelepciune fără atenție serioasă și studiu rugător. Unele porțiuni ale Scripturii sunt într-adevăr atât de clare încât nu pot fi greșit înțelese, dar sunt și altele al căror înțeles nu se află la suprafață, pentru a fi văzut dintr-o privire. Scriptura trebuie comparată cu Scriptura. Este nevoie de cercetare atentă și reflecție rugătoare. Și un astfel de studiu va fi bogat răsplătit. Așa cum minerul descoperă filoane de metal prețios ascunse sub suprafața pământului, tot astfel cel care cercetează stăruitor Cuvântul lui Dumnezeu, ca după o comoară ascunsă, va găsi adevăruri de cea mai mare valoare, care sunt ascunse privirii celui nepăsător. Dacă sunt păstrate în inimă și se meditează asupra lor, cuvintele inspirației vor fi ca niște izvoare care curg din izvorul vieții.” — *Calea către Hristos*, pp. 89–91 (cap. 10).

5. STUDIIND CU ÎNȚELEPCIUNE

JOI, 2 APRILIE

a. Cum ne influențează atitudinea și alegerile capacitatea de a discerne înțelesul profețiilor? Daniel 12:10; 2 Timotei 3:1-8.

Daniel 12:10: „Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.”

2 Timotei 3:1-8: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători

de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmbлъnzіți, neіubitori de bine, vândători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia. Sunt printre ei unii care se vâra prin case și momesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte, care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului. După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ceea ce privește credința.”

„Spiritul cu care te apropii de studiul Scripturilor va determina caracterul ajutorului de lângă tine. Îngeri din lumea luminii vor fi cu aceia care, cu umilință de inimă, caută călăuzire divină. Dar dacă Biblia este deschisă cu lipsă de respect, cu un spirit de autosuficiență, dacă inima este plină de prejudecăți, Satan este lângă tine și va pune afirmațiile simple ale Cuvântului lui Dumnezeu într-o lumină denaturată.” — *Mărturiile pentru păstori și slujitorii Evangheliei*, p. 108 (subcap. *Scripturile să fie studiate cu respect*).

„Satan i-a făcut pe mulți să creadă că părțile profetice ale scrierilor lui Daniel și ale lui Ioan, revelatorul, nu pot fi înțelese. Dar promisiunea este clară — o binecuvântare specială va însoți studiul acestor profeții.” — *Profeți și regi*, p. 547 (cap. 44).

b. Explică importanța aplicării personale a adevărului. Apocalipsa 22:7; Matei 7:24–27; Ioan 7:17.

Apocalipsa 22:7: „*Și, iată, Eu vin curând! Ferice de cel ce păzește cuvintele pro-rociei din cartea aceasta!*”

Matei 7:24-27: „*De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi ase-măna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare.*”

Ioan 7:17: „*Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.*”

„Cei blânzi sunt călăuziți de Domnul pentru că sunt gata să se lase învățați, dispuși să fie instruiți. Ei au o dorință sinceră de a cunoaște și a împlini voia lui Dumnezeu. Promisiunea Mântuitorului este: ‘Dacă voiește cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu.’ Și El declară prin apostolul Iacov: ‘Dacă vreunui

dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.' (Iacov 1:5). Dar promisiunea Sa este numai pentru aceia care sunt dispuși să urmeze pe Domnul în totul." — *Patriarhi și profeți*, p. 384 (cap. 33).

„Dacă vrei să cunoști taina evlaviei, trebuie să urmezi Cuvântul clar al adevărului — cu sau fără simțiri, cu sau fără emoție. Ascultarea trebuie oferită dintr-un simț al principiului, iar dreptatea trebuie urmată în orice împrejurare.” — *Fundamentele educației creștine*, p. 125 (*Valoarea studierii Bibliei*).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 3 APRILIE

- 1. Din punct de vedere al cunoașterii, cum Se deosebește Dumnezeu de toate celelalte ființe?**
- 2. Ce ne descoperă Dumnezeu prin scrierile profeților și de ce?**
- 3. Când deschidem Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ce ajutor ar trebui să ne rugăm?**
- 4. Ce fel de efort ar trebui să fiu dispus să investesc în studiul Bibliei?**
- 5. Sunt dispus să aplic ceea ce descopăr în Cuvântul lui Dumnezeu?**

Solul lui Dumnezeu pentru regi

VERSET DE MEMORAT: „Și acestor patru tineri le-a dat Dumnezeu știință, pricepere în tot felul de scrieri și înțelepciune; și Daniel avea pricepere în toate vedeniile și în vise.” (Daniel 1:17)

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pp. 479–490

(cap. 39: *La curtea Babilonului*).

„Viața lui Daniel și a tovarășilor lui este o demonstrație a ceea ce face Dumnezeu pentru cei care I se predau și caută din toată inima să împlinească voia Sa.” — *Profeți și regi*, p. 490 (cap. 39).

1. PRIZONIERI ÎN BABILON

DUMINICĂ, 5 APRILIE

a. Cum a ajuns Daniel în Babilon? Daniel 1:1–7.

Daniel 1:1-7: „În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său. Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească, niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeenilor. Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul din care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba împăratului. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar; lui Hanania, Șadrac; lui Mișael, Meșac și lui Azaria, Abed-Nego.”

b. Ce a rezultat din decizia lui Daniel cu privire la mâncarea de la masa împăratului? Daniel 1:8–16.

Daniel 1:8-16: „Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor

dregători să nu-l silească să se spurce. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: „Mă tem numai de domnul meu împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului.” Atunci, Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria: „Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut; să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!” El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat zece zile. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului. Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite și le dădea zarzavaturi.”

„Întrucât o parte din mâncarea de la masa împăratului fusese oferită idolilor, hrana era consacrată idolatriei; iar cel ce ar fi luat parte la ea ar fi fost considerat ca aducând omagiu zeilor Babilonului. La un asemenea act, loialitatea față de Iehova le interzicea lui Daniel și tovarășilor lui să participe. [...]

De asemenea, ei nu îndrăzneau să își asume riscul efectului molesitor al luxului și al petrecerilor asupra dezvoltării lor fizice, mentale și spirituale.” — *Profeți și regi*, pp. 481, 482 (cap. 39).

„Când Daniel și tovarășii săi au fost puși la încercare, ei s-au așezat complet de partea dreptății și a adevărului. Nu au acționat din capriciu, ci cu înțelepciune. Au hotărât că, așa cum carnea nu făcuse parte din dieta lor în trecut, nu va face parte nici în viitor. Și deoarece folosirea vinului era interzisă tuturor celor care urmau să slujească lui Dumnezeu, ei au hotărât să nu se atingă de el.” — *În locurile cerești*, p. 261 (11 septembrie).

c. Descrieți experimentul și examinarea împăratului. Daniel 1:17-21.

Daniel 1:17-21: „Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Împăratul a stat de vorbă cu ei, dar, între toți tinerii aceia, nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea ei au fost primiți în slujba împăratului. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui. Așa a dus-o Daniel până în anul întâi al împăratului Cirus.”

a. Sub amenințarea morții, cum au fost puși la încercare evreii în ce privește fidelitatea lor față de a doua poruncă? Daniel 3:1-15.

Daniel 3:1-15: „Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șazece de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecătorii și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. Atunci, dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar. Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile! În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. Cu prilejul acesta și în aceeași vreme, câțiva haldeeni s-au apropiat și au pârât pe iudei. Ei au luat cuvântul și au zis împăratului Nebucadnețar: „Să trăiești veșnic, împărate! Ai dat o poruncă după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică vor trebui să se arunce cu fața la pământ și să se închine chipului de aur și, după care, oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins. Dar sunt niște iudei cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!” Atunci, Nebucadnețar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului. Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: „Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat? Acum fiți gata și, în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați pe dată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?”

„Nu toți își plecaseră genunchiul înaintea simbolului idolatru al puterii omenești. În mijlocul mulțimii care se închina erau trei bărbați care

erau hotărâți cu fermitate să nu aducă astfel dezonoare Dumnezeului cerului. Dumnezeul lor era Împăratul împăraților și Domnul domnilor; ei nu aveau să se închine nimănui altcuiva.” — *Profeți și regi*, p. 506 (cap.41).

b. Cum au putut ei să-și mențină credința și ascultarea?

Daniel 3:16-18; Isaia 43:1, 2.

Daniel 3:16-18: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: „Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și, chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”

Isaia 43:1-2: „Acum, așa vorbește Domnul, care te-a făcut, Iacove, și Cel ce te-a întocmit, Israele: „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde.”

„În zadar au fost amenințările împăratului. El nu putea să-i facă pe acești bărbați să-și trădeze credințioșia față de Conducătorul universului. Din istoria părinților lor, ei învățaseră că neascultarea de Dumnezeu aduce dezonoare, nenorocire și moarte, iar frica de Domnul este începutul înțelepciunii, temelia oricărei adevărate prosperități. Privind cu calm spre cuptor, ei au spus: ‘Nebucadnețar, noi nu avem nevoie să-ți răspundem la această întrebare. Dacă va fi așa [dacă aceasta este hotărârea ta], Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne izbăvească din cuptorul aprins, și ne va izbăvi și din mâna ta, împărate.’ Credința lor s-a întărit pe măsură ce declarau că Dumnezeu va fi proslăvit prin izbăvirea lor, iar cu o asigurare triumfătoare, născută dintr-o încredere deplină în Dumnezeu, au adăugat: ‘Dar chiar de nu ne va izbăvi, să știi, împărate, că noi nu vom sluji dumnezeilor tăi și nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat.’” — *Profeți și regi*, pp. 507, 508 (cap 41).

c. Cum a fost proslăvit Dumnezeu prin izbăvirea lor?

Daniel 3:19, 20, 24-28.

Daniel 3:19, 20, 24-28: „La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încălzească de șapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încălzească. Apoi, a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins...²⁴⁻²⁸ Atunci, împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?” Ei au răspuns împăratului: „Negreșit, împărate!” El a luat iarăși cuvântul și a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați, și chipul celui de al patrulea seamănă

cu al unui fiu de dumnezei!" Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins și, luând cuvântul, a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!" Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii, și sfetnicii împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei. Nebucadnețar a luat cuvântul și a zis: „Bindecuvântat să fie Dumnezeuul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor!"

„De pe tronul său regal, împăratul privea, așteptând să vadă cum acei oameni care i se împotriviseră aveau să fie nimiciți complet. Dar simțământul lui de triumf s-a schimbat brusc. [...] În chipul celui de-al patrulea, în mijlocul focului, împăratul L-a recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu.

Și acum, uitându-și propria măreție și demnitate, Nebucadnețar s-a coborât de pe tron. [...]

Atunci Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit înaintea mulțimii imense, arătându-se nevătămați. [...] Chipul mare de aur, ridicat cu atâta pompă, fusese uitat. În prezența Dumnezeului celui viu, oamenii se temeau și tremurau." — *Profeți și regi*, pp. 509, 510 (cap. 41).

3. MÂNDRIE ȘI SMERENIE

MARȚI, 7 APRILIE

a. Cum i-a vorbit Dumnezeu împăratului Nebucadnețar? Daniel 4:4-7.

Daniel 4:4-7: „Eu, Nebucadnețar, trăiam liniștit în casa mea și fericit în palatul meu. Am visat un vis care m-a înspăimântat; gândurile de care eram urmărit în patul meu și vedeniile duhului meu mă umpleau de groază. Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului ca să-mi tâlcuiască visul. Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, haldeenii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu mi l-au putut tâlcui.”

„Nu este de mirare că monarhul de succes, atât de ambițios și de plin de sine, a fost ispitit să se abată de la calea umilinței, care singură duce la adevărata măreție. [...] Din milă, Dumnezeu i-a dat împăratului un alt vis, pentru a-l avertiza de pericolul în care se afla și de cursa întinsă pentru ruina sa.” — *Profeți și regi*, p. 515 (cap. 42).

b. Când Daniel a fost în cele din urmă chemat să interpreteze visul, care a fost sfatul lui pentru împărat? Daniel 4:20-27.

Daniel 4:20-27: „Copacul pe care l-ai văzut, care se făcuse atât de mare și puternic încât i se înălța vârful până la ceruri și se vedea de la toate capetele pământului, copacul acesta, a cărui frunză era așa de frumoasă și care avea roade atât de multe și în care era hrană pentru toți, sub care se adăposteau fiarele câmpului și în ramurile căruia își făceau cuibul păsările cerului, ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărime a crescut și s-a înălțat până la ceruri și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului. Împăratul a văzut pe un străjer sfânt coborându-se și zicând: «Tăiați copacul și nimiciți-l, dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să stea la un loc cu fiarele câmpului până vor trece șapte vremuri peste el.» Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărârea Celui Preaînalt, care se va împlini asupra domnului meu, împăratul. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremuri vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea. Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului înseamnă că împărăția ta îți va rămâne ție îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri. De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!”

„Pentru Daniel, înțelesul visului era limpede, iar semnificația lui l-a înspăimântat. [...] Profetul a înțeles că Dumnezeu pusese asupra lui solemnă datorie de a-i descoperi lui Nebucadnețar judecata care avea să cadă asupra lui din cauza mândriei și aroganței sale.” — *Profeți și regi*, p. 517 (cap. 42).

„După ce a interpretat cu credincioșie visul, Daniel l-a îndemnat pe monarhul mândru să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, pentru ca, prin fapte drepte, să poată evita nenorocirea cu care era amenințat.” — *Idem*, p. 518.

c. Forțat să învețe printr-o experiență grea și umilitoare, cum a fost împăratul condus, prin lucrarea lui Daniel, să-L proslăvească pe Dumnezeu? Daniel 4:34-37.

Daniel 4:34-37: „După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer și mi-a venit iarăși mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Preaînalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește veșnic, Acela a cărui stăpânire este veșnică și a cărui împărăție dănuie din neam în neam. Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului și nimeni nu poate să stea împotriva mâinii Lui, nici să-I zică: ‘Ce faci?’ În vremea aceea, mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s-au dat înapoi; sfetnicii și mai-marii mei din nou m-au căutat; am fost pus iarăși peste împărăția mea și puterea mea a crescut. Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!”

„Timp de șapte ani, Nebucadnețar a fost o uimire pentru toți supușii săi; timp de șapte ani, el a fost smerit înaintea lumii întregi. Apoi rațiunea i-a fost redată și, privind cu umilință spre Dumnezeuul cerului, a recunoscut mâna divină în musturarea sa. Într-o proclamație publică și-a mărturisit vina și marea îndurare a lui Dumnezeu în restaurarea sa. [...]

Monarhul care fusese mândru devenise acum un copil smerit al lui Dumnezeu; conducătorul cândva tiranic și arogant devenise un rege înțelept și milostiv. Cel care sfidase și blasfemiase pe Dumnezeuul cerului recunoștea acum puterea Celui Preaînalt și căuta cu sârguință să promoveze frica de Iehova și fericirea supușilor săi. [...]

Scopul lui Dumnezeu — ca cel mai mare imperiu al lumii să reflecte lauda Sa — fusese acum împlinit. Acea proclamație publică, în care Nebucadnețar recunoștea mila, bunătatea și autoritatea lui Dumnezeu, a fost ultimul act al vieții sale consemnat în istoria sfântă.” — *Profeți și regi*, pp. 520, 521 (cap. 42).

4. SCRIEREA DE PE ZID

MIERCURI, 8 APRILIE

a. Ce eveniment dramatic l-a oprit brusc pe Belșatar, descendentul lui Nebucadnețar, în sfidarea sa blasfematoare împotriva Dumnezeuului cerului? Daniel 5:1-6.

Daniel 5:1-6: „Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai-mari ai lui și a băut vin înaintea lor. Și, în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care le luase tatăl său, Nebucadnețar, din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai-marii lui, nevestele și țiitoarele lui. Au adus îndată vasele de aur care fuseseră luate din Templu, din Casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai-marii lui, nevestele și țiitoarele lui. Au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră. În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om și au scris în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână care a scris. Atunci, împăratul a îngălbenit și gândurile atât l-au tulburat că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor și genunchii i s-au izbit unul de altul.”

„Fiind admis încă din tinerețe să împartă autoritatea regală, Belșatar se mândrea cu puterea sa și și-a înălțat inima împotriva Dumnezeuului cerului. Avusese multe ocazii să cunoască voia divină și să înțeleagă responsabilitatea ascultării de ea. El știa despre izgonirea bunicului său dintre oameni, prin decretul lui Dumnezeu, și era familiarizat cu convertirea lui Nebucadnețar și cu restaurarea sa miraculoasă. Dar Belșatar a îngăduit ca dragostea de plăcere și de slava de sine să șteargă lecțiile pe care nu ar fi trebuit niciodată să le uite.” — *Profeți și regi*, pp. 522, 523 (cap. 43).

b. Cum a fost adus din nou Daniel să transmită mesajul lui Dumnezeu unui împărat păgân? Daniel 5:8-16.

Daniel 5:8-16: „*Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tâlcuiască împăratului. Din pricina aceasta, împăratul Belșatar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit și mai-marii lui au rămas încreneniți. Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai-marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvântul și a vorbit astfel: „Să trăiești veșnic, împărate! Să nu te tulbure gândurile tale și să nu ți se îngălbenească fața! În împărăția ta este un om care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți, și, pe vremea tatălui tău, s-au găsit la el lumini, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai-mare peste vrăjitori, cititori în stele, haldeeni, ghicitori, și anume pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belșatar, un duh înalt, știință și pricepere, puțința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele și să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat dar Daniel, și el îți va da tâlcuirea!” Atunci, Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda, pe care i-a adus aici din Iuda tatăl meu, împăratul? Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor și că la tine se găsesc lumini, pricepere și o înțelepciune nemaipomenită. Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii în stele, ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiască, dar n-au putut să tâlcuiască aceste cuvinte. Am aflat că tu poți să tâlcuiești și să dezlegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiești, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lăntșor de aur la gât și vei avea locul al treilea în cârmuirea împărăției!”*

„Profetul i-a reamintit mai întâi lui Belșatar lucruri pe care le cunoștea, dar care nu-l învățaseră lecția umilinței care l-ar fi putut salva. El i-a vorbit despre păcatul și căderea lui Nebucadnețar, despre felul în care Domnul lucrase cu el — domnia și slava care i-au fost dăruite, judecata divină din cauza mândriei sale și recunoașterea ulterioară a puterii și îndurării Dumnezeului lui Israel; apoi, în cuvinte îndrăznețe și hotărâte, l-a mustrat pe Belșatar pentru marea lui nelegiuire.” — *Profeți și regi*, p. 529 (cap. 43).

c. Cum s-a împlinit în acea noapte interpretarea dată de Daniel? Daniel 5:17, 25-31.

Daniel 5:17, 25-31: „*Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: „Ține-ți darurile și dă altuia răsplătirile tale! Totuși voi citi împăratului scrierea și i-o voi tâlcui. Iată însă scrierea care a fost scrisă: ‘Numărat, numărat, cântărit și împărțit!’ Și iată tâlcuirea acestor cuvinte. ‘Numărat’ înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt. ‘Cântărit’ înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor! ‘Împărțit’ înseamnă că împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor!” Îndată, Belșatar a dat poruncă și au îmbrăcat pe Daniel cu*

purpură, i-au pus un lăntșor de aur la gât și au dat de știre că va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției. Dar, chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul haldeenilor, a fost omorât. Și a pus mâna pe împărăție Darius Medul, care era în vârstă de șaizeci și doi de ani.”

„Chiar în sala ospățului, înconjurat de cei a căror soartă era deja pecetluită, împăratul este informat de un sol că ‘cetatea lui este cucerită’ de dușmanul împotriva căruia se crezuse atât de sigur. [...] În timp ce el și nobilii săi beau din vasele sfinte ale lui Iehova și laudau zeii lor de aur și de argint, mezii și perșii, după ce deviaseră râul Eufrat din albia sa, pătrundeau în inima cetății nepăzite. Oastea lui Cyrus se afla acum sub zidurile palatului; cetatea era plină de soldații dușmanului ‘ca niște lăcuste’ (versetul 14); iar strigătele lor de triumf se ridicau deasupra țipetelor de disperare ale petrecăreților uimiți.” — *Profeți și regi*, p. 531 (cap. 43).

5. ÎN GROAPA LEILOR

JOI, 9 APRILIE

a. De ce a dus credințioșia lui Daniel față de Dumnezeu la persecuție? Daniel 6:1-5.

Daniel 6:1-5: „Darius a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția; a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nicio pagubă. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt, și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția. Atunci, căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l părăscă în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșeală la el și niciun lucru rău. Atunci, oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!”

„Cinstirile acordate lui Daniel au stârnit gelozia oamenilor de frunte ai împărăției, iar aceștia au căutat prilej de plângere împotriva lui. [...] Conduita fără vină a lui Daniel a aprins și mai mult invidia dușmanilor săi. [...] Atunci președinții și dregătorii, sfătuindu-se împreună, au ticluit un plan prin care sperau să-l aducă pe profet la pieire.” — *Profeți și regi*, pp. 539, 540 (cap. 44).

b. Ce s-a întâmplat datorită refuzului lui Daniel de a se clătina? Daniel 6:11-17.

Daniel 6:11-17: „Atunci, oamenii aceștia au dat năvală în casă și au găsit pe Daniel rugându-se și chemând pe Dumnezeul lui. Apoi, s-au înfățișat înaintea împăratului și i-au zis cu privire la oprirea împărătească: „N-ai scris tu o oprire care

spune că oricine va înălța, timp de treizeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei?” Împăratul a răspuns: „Lucrul acesta este adevărat, după legea mezilor și perșilor, care nu se poate schimba!” Ei au luat din nou cuvântul și au zis împăratului: „Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o și îți faci rugăciunea de trei ori pe zi!” Împăratul s-a mâhnit foarte mult când a auzit lucrul acesta; s-a gândit cum ar putea să scape pe Daniel și, până la asfințitul soarelui, s-a trudit să-l scape. Dar oamenii aceia au stăruit de împărat și i-au zis: „Să știi, împărate, că, după legea mezilor și perșilor, orice oprire sau orice poruncă întărită de împărat nu se poate schimba!” Atunci, împăratul a poruncit să aducă pe Daniel și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău, căruia necurmat Îi slujești, să te scape!” Au adus o piatră și au pus-o la gura gropii. Împăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul mai-marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.”

„Deși cunoștea pe deplin consecințele credincioșiei sale față de Dumnezeu, spiritul său nu s-a clătinat. În fața celor care complotau pierzarea lui, el nu a îngăduit nici măcar să pară că legătura sa cu cerul a fost întreruptă. În toate cazurile în care împăratul avea dreptul să poruncească, Daniel se supunea; dar nici împăratul, nici decretul lui nu-l puteau face să se abată de la loialitatea față de Împăratul împăraților.” — *Profeți și regi*, p. 542 (cap. 44).

c. Cum a fost din nou proslăvit Dumnezeu prin slujitorul Său? Daniel 6:19-23, 27.

Daniel 6:19-23, 27: „În revărsatul zorilor însă, împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei. Și, apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeuul tău, căruia Îi slujești necurmat, să te scape de lei?” Și Daniel a zis împăratului: „Veșnic să trăiești, împărate! Dumnezeuul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut niciun rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!” Atunci, împăratul s-a bucurat foarte mult și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă și nu s-a găsit nicio rană pe el, pentru că avusese încredere în Dumnezeuul său...²⁷ El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!”

„Dumnezeu nu i-a împiedicat pe dușmanii lui Daniel să-l arunce în groapa cu lei; El a îngăduit ca îngerii răi și oamenii nelegiuți să-și ducă până la capăt planul, dar aceasta pentru ca izbăvirea slujitorului Său să fie mai evidentă, iar înfrângerea dușmanilor adevărului și neprihănirii să fie mai deplină. ‘Căci mânia omului Te va lăuda’ (Psalmii 76:10), a mărturisit psalmistul. Prin curajul acestui om care a ales să urmeze ceea ce

este drept în locul politicii omenești, Satan avea să fie înfrânt, iar numele lui Dumnezeu avea să fie înălțat și onorat.” — *Profeți și regi*, pp. 543, 544 (cap. 44).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 10 APRILIE

- 1. Cum putem urma astăzi exemplul alegerilor înțelepte ale celor patru evrei?**
- 2. Cum pot încercările prin care trecem să ne întărească și să deschidă ușa pentru o mărturie în fața lumii?**
- 3. Ce lecții a învățat împăratul Nebucadnețar, care l-au condus la convertire?**
- 4. Ce pot învăța conducătorii de astăzi din ultima noapte a lui Belșațar în Babilon?**
- 5. Cum poate istoria lui Daniel să-i încurajeze pe cei credincioși lui Dumnezeu care se confruntă cu persecuția?**

Imperii viitoare dezvăluite

VERSET DE MEMORAT: „El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune împărați; dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți!” (Daniel 2:21).

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pp. 491–502 (cap. 40: *Visul lui Nebucadnețar*).

„Tăria națiunilor, ca și a indivizilor, nu se găsește în ocaziile sau posibilitățile care par să le facă invincibile; nu se găsește în măreția cu care se fălesc. Ea se măsoară prin credințioșia cu care împlinesc scopul lui Dumnezeu.” — *Profeți și regi*, p. 502 (cap. 40).

1. UN VIS IMPRESIONANT

DUMINICĂ, 12 APRILIE

a. Ce a poruncit împăratul Nebucadnețar după ce s-a trezit dintr-un vis tulburător? Daniel 2:1, 2.

Daniel 2:1-2: „În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldeenii ca să-i spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.”

b. Cum au răspuns sfetnicii împăratului la cererea lui neobișnuită? Daniel 2:3–7.

Daniel 2:3-7: „Împăratul le-a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela.” Haldeenii au răspuns împăratului în limba aramaică: „Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul și-ți vom arăta tâlcuirea lui!” Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeenilor: „Mi-a scăpat din minte lucrul acela. Dacă nu-mi veți face cunoscute visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucăți și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplățiți și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și tâlmăcirea lui!” Ei au răspuns a doua oară: „Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom tâlmăci!””

„Împăratul știa că, dacă ar fi putut spune într-adevăr tălmăci-rea, ar fi putut spune și visul. Domnul, în providența Sa, îi dăduse lui Nebucadnețar acest vis și făcuse ca detaliile să fie uitate, în timp ce impresia înfricoșătoare rămânea în mintea lui, pentru a demasca pretențiile înțelepților Babilonului.” — *Sfințirea vieții*, p. 34 (cap. 4).

c. În ciuda afirmațiilor lor despre legătura cu lumea spirituală și viața de apoi, ce au recunoscut acești înțelepți ai Babilonului? Daniel 2:8-11.

Daniel 2:8-11: „Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: „Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!” Haldeenii au răspuns împăratului: „Nu este nimeni pe pământ care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau hal-deean! Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!”

„Cuprinși de teamă pentru consecințele eșecului lor, vrăjitorii au încercat să-i arate împăratului că cererea lui era nerezonabilă și încercarea era mai presus de ceea ce fusese vreodată cerut vreunui om.” — *Profeți și regi*, p. 492 (cap. 40).

2. DANIEL INTERVINE

LUNI, 13 APRILIE

a. Cum a reacționat împăratul la eșecul înțelepților de a-i descoperi și interpreta visul și cum a ajuns Daniel implicat? Daniel 2:12-16.

Daniel 2:12-16: „La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți și căutau și pe Daniel și pe tovarășii lui ca să-i piardă. Atunci, Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului. A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: „Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?” Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile. Și Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.”

„Printre cei căutați de ofițerii care se pregăteau să îndeplinească prevederile decretului regal se aflau Daniel și prietenii săi. Când li s-a spus că, potrivit decretului, și ei trebuie să moară, Daniel, „cu sfat și

înțelepciune”, l-a întrebat pe Arioc, căpetenia gărzii împăratului: „Pentru ce este așa de grăbită porunca din partea împăratului?” Arioc i-a spus povestea frământării împăratului cu privire la visul său uimitor și a eșecului de a primi ajutor din partea celor în care avusese până atunci cea mai mare încredere. Auzind acestea, Daniel, riscându-și viața, a îndrăznit să se înfățișeze înaintea împăratului și a cerut ca să i se acorde timp, pentru ca el să poată ruga pe Dumnezeuul său să-i descopere visul și tălmăcirea lui.

Împăratul a fost de acord cu această cerere. „Apoi Daniel s-a dus acasă și le-a făcut cunoscut lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria.” Împreună au căutat înțelepciune de la Izvorul luminii și al cunoașterii. Credința lor era puternică, conștienți fiind că Dumnezeu îi așezase acolo unde erau, că făceau lucrarea Lui și îndeplineau cerințele datoriei.” — *Profeți și regi*, p. 493 (cap. 40).

b. Ce putem învăța din felul în care s-au rugat Daniel și tovarășii lui în această împrejurare? Daniel 2:17-23.

Daniel 2:17-23: „Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi Hanania, Mișael și Azaria, rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului. După aceea i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor. Daniel a luat cuvântul și a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! Ale Lui sunt înțelepciunea și puterea. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți! El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi, căci ne-ai descoperit taina împăratului!”

„În vremuri de nedumerire și primejdie, [Daniel și tovarășii săi] se îndreptaseră întotdeauna spre [Dumnezeu] pentru călăuzire și protecție, iar El Se dovedise un ajutor mereu prezent. Acum, cu strângere de inimă, s-au supus din nou Judecătorului pământului, rugându-L să le dea izbăvire în acest timp de nevoie deosebită. Și nu au cerut în zadar. Dumnezeul pe care Îl onoraseră, acum i-a onorat pe ei. Duhul Domnului S-a odihnit asupra lor, iar lui Daniel, „într-o vedenie de noapte”, i-a fost descoperit visul împăratului și semnificația lui.” — Ibidem, pp. 493, 494 (cap. 40).

„[Cei patru evrei] nu au căutat în zadar îndurările lui Dumnezeu. Atunci Daniel și-a chemat tovarășii și a mulțumit lui Dumnezeu că rugăciunile lor fuseseră auzite și ascultate, și au adus lui Dumnezeu o jertfă de laudă și mulțumire, care a fost pe deplin acceptată de Conducătorul

universului. [Daniel 2:20–22 citat]. Daniel și tovarășii săi au avut o adunare de laudă, și întreg universul ceresc s-a unit cu ei în mulțumire.” — *The Youth's Instructor*, 22 noiembrie 1894.

3. O STATUIE PARTICULARĂ

MARȚI, 14 APRILIE

a. Cum i s-a adresat Daniel lui Nebucadnețar cu privire la descoperirea visului? Daniel 2:24–30.

Daniel 2:24-30: „După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit așa: „Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului și voi da împăratului tâlcuirea!” Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit așa: „Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!” Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Belșațar: „Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?” Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: „Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri, și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.”

„Iată-l pe robul evreu, calm și stăpân pe sine, în prezența monarhului celui mai puternic imperiu al lumii. În primele lui cuvinte, a respins onoarea pentru sine și l-a înălțat pe Dumnezeu ca izvor al oricărei înțelepciuni. La întrebarea plină de neliniște a împăratului: ‘Ești tu în stare să-mi faci cunoscut visul pe care l-am avut și tâlmăcierea lui?’ el a răspuns: ‘Taina pe care o cere împăratul nu pot să o arăt împăratului nici înțelepții, nici astrologii, nici vrăjitorii, nici ghicitorii; dar este un Dumnezeu în ceruri care descoperă tainele și face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce are să fie în zilele de pe urmă.’” — *Profeți și regi*, pp. 494–497 (cap. 40).

„Robul evreu stătea înaintea monarhului celui mai puternic imperiu peste care a strălucit vreodată soarele. În ciuda bogățiilor și slavei sale, Nebucadnețar era în mare tulburare sufletească, dar tânărul exilat era liniștit și fericit în Dumnezeul său. Dacă vreodată a existat o ocazie pentru Daniel să se înalțe pe sine — să-și pună în evidență propria bunătate și înțelepciunea lui superioară, atunci aceasta era acum. Dar primul său efort a fost să respingă orice onoare pentru sine și să-l înalțe pe Dumnezeu ca Izvor al înțelepciunii.” — *The Youth's Instructor*, 1 septembrie 1903.

**b. Descrieți imaginea pe care împăratul a văzut-o în vis.
Daniel 2:31-33.**

Daniel 2:31-33: „Tu, împărate, te uitați și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta și înfățișarea lui era înfricoșătoare. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă; fluierul picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.”

„Ascultând cu atenție solemnă în timp ce fiecare detaliu era redat, împăratul a recunoscut că acesta era visul din pricina căruia fusese atât de tulburat; și era pregătit să primească cu bunăvoință tălmăcirea.” — Ibidem.

„Regele regilor era pe punctul de a comunica un mare adevăr monarhului babilonian. Dumnezeu avea să dezvăluie că El are putere asupra împărățiilor lumii, putere de a înscăuna și de a detrona împărați. Mintea lui Nebucadnețar trebuia trezită, dacă era posibil, la simțământul responsabilității sale față de cer. Evenimentele viitoare, coborând până la sfârșitul timpului, aveau să-i fie descoperite.” — *Profeți și regi*, p. 498 (cap. 40).

c. Ce s-a întâmplat cu statuia în timp ce împăratul se uita la ea? Daniel 2:34, 35.

Daniel 2:34-35: „Tu te uitați la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți. Atunci, fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vară; le-a luat vântul și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.”

4. VISUL TÂLCUIT

MIERCURI, 15 APRILIE

a. Ce însemna capul de aur? Daniel 2:36-38.

Daniel 2:36-38: „Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!”

„Sub domnia lui Nebucadnețar, Babilonul era cea mai bogată și cea mai puternică împărăție de pe pământ. Bogățiile și splendoarea sa au fost redată doar vag de Inspirație.” — *The Youth's Instructor*, 29 septembrie 1903.

**b. Ce imperii erau simbolizate de metalele următoare?
Daniel 2:39, 40.**

Daniel 2:39-40: „După tine, se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.”

„Profetia a urmărit ascensiunea și progresul marilor imperii ale lumii — Babilon, Medo-Persia, Grecia și Roma.” — *Profeți și regi*, p. 535 (cap. 43).

„Daniel [...] i-a declarat lui Nebucadnețar că împărăția lui va fi înlocuită. Măreția și puterea lui în lumea lui Dumnezeu aveau să-și aibă timpul lor, și o a doua împărăție avea să se ridice, care de asemenea avea să treacă printr-o perioadă de încercare cu privire la faptul dacă Îl va înălța pe Singurul Conducător, singurul Dumnezeu adevărat. Neprocedând astfel, slava ei avea să apună, iar o a treia împărăție avea să-i ia locul. Fiind pusă la probă prin ascultare sau neascultare, și aceasta avea să treacă; iar o a patra, puternică precum fierul, avea să supună națiunile lumii. Aceste preziceri ale Celui Infinit, consemnate pe paginile profetice și redată de istorie, au fost date pentru a demonstra că Dumnezeu este puterea conducătoare în treburile acestei lumi. El schimbă vremurile și împrejurările, înlătură împărați și pune împărați, pentru a-și împlini propriul scop.” — *The Youth's Instructor*, 29 septembrie 1903.

„Babilonul a pierit pentru că, în prosperitatea sa, l-a uitat pe Dumnezeu și a atribuit slava reușitei sale efortului omenesc.

Împărăția Medo-Persană a fost pedepsită de mânia cerului deoarece în această împărăție legea lui Dumnezeu a fost călcată în picioare. Frica de Domnul nu și-a găsit loc în inimile oamenilor. Influențele predominante în Medo-Persia erau nelegiuirea, blasfemia și corupția.

Împărățiile care au urmat au fost chiar mai decăzute și corupte. Ele s-au deteriorat pentru că s-au lepădat de supunerea față de Dumnezeu. Pe măsură ce L-au uitat, s-au afundat tot mai jos pe scara valorii morale.” — *Ibid.*, 22 septembrie 1903.

c. Cum erau unice împărățiile reprezentate prin picioare și degete? Daniel 2:41-43.

Daniel 2:41-43: „Și, după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită, dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul. Și, după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.”

„Poziția noastră în imaginea lui Nebucadnețar este reprezentată prin degete, într-o stare divizată și dintr-un material sfărâmișor, care nu se va ține împreună.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 361 (cap. 69).

5. ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU VA DĂINUI VEȘNIC JOI, 16 APRILIE

a. Ce împărăție va pune capăt întregului sistem al puterilor lumesti? Daniel 2:44, 45.

Daniel 2:44-45: „Dar, în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui veșnic. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeuul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat și tâlcuirea lui este temeinică.”

„Visul mării statui, revelând înaintea lui Nebucadnețar evenimente ce ajungeau până la sfârșitul timpului, i-a fost dat pentru ca el să înțeleagă rolul pe care urma să-l joace în istoria lumii și relația pe care împărăția lui trebuia să o aibă cu împărăția cerului. În tâlcuirea visului, a fost instruit în mod clar cu privire la întemeierea împărăției veșnice a lui Dumnezeu.” — *Profeți și regi*, p. 503 (cap. 41).

b. Când va începe domnia glorioasă a împărăției lui Dumnezeu? Ioan 18:36; Matei 25:31-34; 26:64; Apocalipsa 6:15-17.

Ioan 18:36: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor, dar, acum, Împărăția Mea nu este de aici.”

Matei 25:31-34: „Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci, Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți, binecuvântați Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.”

Matei 26:64: „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului”.

Apocalipsa 6:15-17: „Împărății pământului, domnitorii, căpitani oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în

stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?””

„Împărăția noastră nu este din lumea aceasta. Îl așteptăm pe Domnul nostru din cer, ca să vină pe pământ să doboare toată autoritatea și puterea și să-și stabilească împărăția Sa veșnică. [...] Profeția ne arată că ziua cea mare a lui Dumnezeu este chiar asupra noastră. Ea se grăbește mult.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, pp. 360, 361 (cap. 69).

c. Cum a răspuns împăratul la succesul lui Daniel în a-i descoperi visul? Daniel 2:46–49.

Daniel 2:46-49: „*Atunci, împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și mi-resme. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!” Apoi, împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.*”

„Expunerea acestui vis de către Daniel a avut ca rezultat conferirea de onoare și demnitate asupra lui și asupra tovarășilor lui. [...] Cei trei tovarăși ai lui Daniel au fost făcuți sfetnici, judecători și conducători în țară. Acești oameni nu s-au mândrit, ci au văzut și s-au bucurat că Dumnezeu era recunoscut mai presus de toți domnitorii pământești și că împărăția Lui era înălțată mai presus de toate împărățiile pământești.” — *The Youth's Instructor*, 8 septembrie 1903.

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 17 APRILIE

- 1. Ce a descoperit împăratul Nebucadnețar cu privire la înțelepții lui de încredere?**
- 2. Ce este semnificativ în faptul că rugăciunea de mulțumire a lui Daniel este consemnată, dar nu și rugăciunea de cerere?**
- 3. Deși era cel mai înțelept om din Babilon, ce trăsătură avea Daniel?**
- 4. Descrieți caracteristicile împărățiilor reprezentate de metalele care se schimbă.**
- 5. Când se va împlini ultima parte a visului cu piatra?**

Prima viziune a lui Daniel

VERSET DE MEMORAT: „Am privit, și același corn a făcut război sfinților și i-a biruit, până ce a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.” (Daniel 7:21, 22)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 479–491 (cap. 28: *În fața raportului vieții*); *Scrieri timpurii*, pp. 54–56 (*Sfârșitul celor 2300 de zile*).

„Pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestei lumi, profețiile consemnate de Daniel cer o atenție specială, deoarece ele se referă la timpul în care trăim.” — *Profeți și regi*, p. 547 (cap. 44).

1. CELE PATRU VÂNTURI, CELE PATRU FIARE DUM. 19 APRILIE

a. Când a primit Daniel prima sa viziune profetică și cum a reacționat la ea? Daniel 7:1, 15, 16 (prima parte).

Daniel 7:1, 15-16 (prima parte): „În anul dintâi al lui Belșațar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri.”

„Cu puțin timp înainte de căderea Babilonului, când Daniel medita asupra acestor profeții și căuta pe Dumnezeu pentru a înțelege timpurile, i-a fost dată o serie de viziuni cu privire la ridicarea și căderea împărățiilor. Odată cu prima viziune, consemnată în capitolul șapte al cărții lui Daniel, s-a dat și o interpretare; totuși nu totul i-a fost descoperit clar profetului.” — *Profeți și regi*, p. 553 (cap. 45).

b. Ce reprezentau elementele naturale văzute? Daniel 7:2; Apocalipsa 17:15; Ieremia 25:31–33.

Daniel 7:2: „Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte, am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.”

Apocalipsa 17:15: „Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, pe care șade curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.”

Ieremia 25:31-33: „Vuietul ajunge până la marginea pământului, căci Domnul Se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei făpturi și dă pe cei răi pradă sabiei”, zice Domnul. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, nenorocirea merge din popor în popor și o mare furtună se ridică de la marginile pământului. Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.”

**c. Cum a explicat îngerul semnificația celor patru fiare?
Daniel 7:3, 16 (ultima parte), 17.**

Daniel 7:3, 16 (ultima parte), 17: „Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta... El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel: ‘Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.’”

„Marile împărății care au stăpânit lumea au fost prezentate profetului Daniel ca fiare de pradă.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 439, 440 (cap. 25).

2. IMPERII SUCCESIVE

LUNI, 20 APRILIE

a. Care a fost prima dintre cele patru fiare și ce imperiu reprezenta? Daniel 7:4; Ieremia 50:17; Habacuc 1:6-8.

Daniel 7:4: „Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea până în clipa când i s-au smuls aripile și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.”

Ieremia 50:17: „Israel este o oaie rătăcită pe care au gonit-o leii; împăratul Asiriei a mâncat-o cel dintâi și acesta din urmă i-a zdrobit oasele, acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului.”

Habacuc 1:6-8: „Iată, voi ridica pe haldeeni – popor turbat și iute, care străbate întinderi mari de țări, ca să pună mâna pe locuințe care nu sunt ale lui. El este grozav și înfricoșat; numai din el însuși îi ies dreptul și mărirea lui. Caii lui sunt mai iuți decât leoparzii, mai sprinteni decât lupii de seară, și călăreții lui înaintază în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prăzii.”

„[Babilonul] nu a împlinit scopul lui Dumnezeu; iar când a venit timpul Său, această împărăție a mândriei și puterii, condusă de oameni cu cea mai înaltă inteligență, a fost frântă, zdrobită, neputincioasă. Hristos

a declarat: 'Fără Mine nu puteți face nimic.' Oamenii de stat iluștri ai Babilonului nu se credeau dependenți de Dumnezeu. Ei credeau că ei înșiși au creat toată această măreție și înălțare. Dar când Dumnezeu a vorbit, ei au fost ca iarba care se usucă și ca floarea ierbii care cade. Cuvântul și voia lui Dumnezeu rămân pentru totdeauna." — *The Youth's Instructor*, 29 septembrie 1903.

b. Cum a fost descrisă a doua fiară și ce imperiu reprezenta? Daniel 7:5.

Daniel 7:5: „Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o râună; avea trei coaste în gură, între dinți, și i s-a zis: 'Scoală-te și mănâncă multă carne!'”

„Fiecare națiune care a apărut pe scena istoriei a fost lăsată să-și ocupe locul pe pământ pentru ca să se vadă dacă va împlini scopul 'Celui Sfânt și Veghetor'. Profeția a trasat ridicarea și căderea marilor imperii ale lumii — Babilon, Medo-Persia, Grecia și Roma. Fiecare a avut perioada sa de probă, fiecare a eșuat, gloria a trecut, puterea s-a dus și locul i-a fost luat de altă împărăție.

În timp ce națiunile au respins principiile lui Dumnezeu și prin această respingere și-au adus ruina, s-a văzut totuși că planul divin, deasupra altor planuri, lucra prin toate mișcările lor.” — *Educație*, pp. 176, 177 (*cap. 19: Istoria și profeția*).

c. Ce elemente deosebite caracterizau a treia fiară, reprezentând imperiul Greciei? Daniel 7:6.

Daniel 7:6: „După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.”

„Dacă aceste împărății ar fi păstrat frica de Domnul înaintea lor, ar fi primit înțelepciune și putere care le-ar fi legat și le-ar fi menținut permanent puternice. Dar conducătorii împărățiilor lumii s-au folosit de Dumnezeu doar când erau hărțuiți și tulburați... Ei au fost siliți să apeleze la cei ale căror minți erau luminate de lumina cerească pentru a explica misterele pe care nu le puteau înțelege.” — *The Youth's Instructor*, 29 septembrie 1903.

3. ROMA, A PATRA ÎMPĂRĂȚIE

MARȚI, 21 APRILIE

a. Ce a făcut ca a patra fiară să fie atât de greu de descris în termeni naturali? Daniel 7:7.

Daniel 7:7: „După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.”

„Duhul Sfânt reprezintă împărățiile lumii sub simbolul fiarelor feroce de pradă; dar Hristos este ‘Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.’ (Ioan 1:29). În planul Său de guvernare nu există forțare brută a conștiinței.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 77 (cap. 5).

„Crucea era asociată cu puterea Romei. Era instrumentul celei mai crude și umilitoare morți. Cei mai josnici criminali erau obligați să poarte crucea până la locul execuției; și adesea, când aceasta era pe punctul de a fi așezată pe umerii lor, ei se împotriveau cu o violență disperată, până când erau doborâți, iar instrumentul de tortură era legat pe ei.” — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 416, 417 (cap. 45).

b. Ce a fost văzut între coarnele celei de-a patra fiare?

Daniel 7:8.

Daniel 7:8: „M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor și, dinaintea acestui corn, au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.”

„În secolul al șaselea, papalitatea fusese ferm stabilită. Scaunul puterii ei a fost fixat în orașul imperial, iar episcopul Romei a fost declarat cap peste întreaga biserică. Păgânismul cedase locul papalității. Balaurul dăduse fiarei ‘puterea lui, scaunul lui de domnie și o mare stăpânire.’ (Apocalipsa 13:2). Și acum au început cei 1260 de ani de asuprire papală prevestiți în profețiile din Daniel și Apocalipsa. (Daniel 7:25; Apocalipsa 13:5–7). Creștinii au fost forțați să aleagă fie să-și cedeze integritatea și să accepte ceremoniile și închinarea papală, fie să-și petreacă viața în temnițe, sau să sufere moartea prin roată, prin rug sau prin securea călăului. Acum s-au împlinit cuvintele lui Isus: ‘Veți fi dați în mâinile părinților, fraților, rudelor și prietenilor; și dintre voi vor ucide. Veți fi urâți de toți pentru Numele Meu.’ (Luca 21:16, 17). Persecuția s-a dezlănțuit asupra celor credincioși cu o furie mai mare ca niciodată, iar lumea a devenit un vast câmp de luptă. Timp de sute de ani, biserica lui Hristos și-a găsit refugiu în singurătate și obscuritate. Astfel spune profetul: ‘Femeia a fugit în pustie, unde avea un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazececi de zile.’ (Apocalipsa 12:6).” — *Tragedia veacurilor*, pp. 54, 55 (cap. 3).

c. Ce a dorit Daniel să știe după ce a văzut viziunea?

Daniel 7:19, 20.

Daniel 7:19-20: „În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra – care se deosebea de toate celelalte și era nespus de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea – și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei, asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.”

4. CORNUL CEL MIC

MIERCURI, 22 APRILIE

a. Ce a explicat îngerul cu privire la cea de-a patra fiară înfricoșătoare, reprezentând Imperiul Roman? Daniel 7:23.

Daniel 7:23: „El mi-a vorbit așa: ‘Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.’”

b. Ce a fost descoperit despre cornul cel mic? Daniel 7:24.

Daniel 7:24: „Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.”

„Vastul imperiu al Romei s-a destrămat, și din ruinele sale s-a ridicat acea putere măreață, Biserica Romano-Catolică. Această biserică se laudă cu infailibilitatea ei și cu religia ei ereditară. Dar această religie este o grozăvie pentru toți cei care cunosc tainele misterului fărădelegii. Preoții acestei biserici își mențin supremația ținând poporul în ignoranță față de voia lui Dumnezeu, așa cum este descoperită în Scripturi.” — *The Youth's Instructor*, 22 septembrie 1903.

c. Împotriva cui urma să se îndrepte mânia puterii cornului celui mic? Daniel 7:21, 25.

Daniel 7:21, 25: „Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit, El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.”

„Accederea Bisericii Romei la putere a marcat începutul Evului Întunecat. Pe măsură ce puterea ei creștea, întunericul se adâncea. Credința a fost transferată de la Hristos, adevărata temelie, asupra papei de la Roma. În loc să se încreadă în Fiul lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor și pentru mântuirea veșnică, oamenii priveau la papă și la preoți și prelați, cărora acesta le delega autoritatea. Ei erau învâțați că papa

era mijlocitorul lor pământesc și că nimeni nu putea să se apropie de Dumnezeu decât prin el; ba mai mult, că el stătea în locul lui Dumnezeu pentru ei și trebuia ascultat în mod absolut. O abatere de la cerințele lui era suficientă pentru a provoca cea mai severă pedeapsă asupra trupurilor și sufletelor celor vinovați. Astfel mințile oamenilor erau îndepărtate de la Dumnezeu către oameni failibili, rătăciți și cruzi; mai mult, către însuși prințul întinericului, care își exercita puterea prin ei. Păcatul era deghizat într-un veșmânt de sfințenie. Când Scripturile sunt suprimate, iar omul ajunge să se considere suprem, nu putem aștepta decât înșelăciune, fraudă și nelegiuire degradantă. Odată cu înălțarea legilor și tradițiilor omenești s-a manifestat corupția care rezultă întotdeauna din înlăturarea legii lui Dumnezeu.

Acestea au fost zile de pericol pentru biserica lui Hristos. Purtătorii credincioși ai stindardului erau puțini. Deși adevărul nu a rămas fără martori, uneori părea că eroarea și superstiția vor triumfa în întregime, iar adevărata religie va fi alungată de pe pământ. Evanghelia a fost dată uitării, dar formele religiei au fost înmulțite, iar poporul a fost împovărat cu cerințe riguroase.” — *Tragedia veacurilor*, p. 55 (cap. 3).

5. JUDECATA

JOI, 23 APRILIE

a. Ce urma să se întâmple pentru a pune capăt puterii cornului celui mic? Daniel 7:26.

Daniel 7:26: „Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.”

„Cele patruzeci și două de luni [din Apocalipsa 13:5] sunt aceleași ca ‘o vreme, două vremi și o jumătate de vreme’ — trei ani și jumătate sau 1260 de zile din Daniel 7 — perioada în care puterea papală urma să asuprească poporul lui Dumnezeu. Această perioadă... a început odată cu supremația papalității, în anul 538 d.Hr., și s-a încheiat în 1798. Atunci papa a fost luat prizonier de armata franceză, puterea papală a primit rana de moarte, iar profeția s-a împlinit: ‘Cine duce în robie va merge în robie.’” — *Tragedia veacurilor*, p. 439 (cap. 25).

b. Cum este descris completul de judecată? Daniel 7:9, 10, 13.

Daniel 7:9-10, 13: „Mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roțile lui, ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea

Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.”

„Venirea lui Hristos descrisă aici nu este a doua Sa venire pe pământ. El vine la Cel Îmbătrânit de zile în cer pentru a primi stăpânire, slavă și o împărăție, care Îi vor fi date la încheierea lucrării Sale ca mijlocitor.” — Idem, p. 480 (cap. 28).

c. Care va fi rezultatul judecății? Daniel 7:11, 14, 18, 22, 26, 27.

Daniel 7:11, 14, 18, 22, 26-27: *„Eu mă uitam mereu din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars... ¹⁴I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată... ¹⁸Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.’ ... ²²până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția... ²⁶Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”*

„Marele plan al mântuirii are ca rezultat readucerea deplină a lumii în favoarea lui Dumnezeu. Tot ceea ce a fost pierdut prin păcat este restaurat. Nu doar omul, ci și pământul este răscumpărat, ca locuință veșnică a celor ascultători. De șase mii de ani Satan a luptat pentru a menține stăpânirea asupra pământului. Acum scopul original al lui Dumnezeu în creație se împlinește: ‘Sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și o vor stăpâni în veci, în vecii vecilor’. ” — *Patriarhi și profeți*, p. 342 (cap. 19).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 24 APRILIE

- 1. Descrieți cele patru fiare pe care Daniel le-a văzut ridicându-se din mare.**
- 2. Numește imperiile pe care le simbolizau fiarele și modul în care trăsăturile lor s-au împlinit.**
- 3. Ce a făcut puterea cornului celui mic diferită de celelalte puteri arătate?**
- 4. Care au fost „cuvintele mari” ale cornului celui mic?**
- 5. Cui va da judecata stăpânirea pământului și când?**

Darul Sabatului Întâi

2 mai 2026

Pentru Misiuni Mondiale

La cea de-a 24-a Sesiune a Conferinței Generale, multe noi Misiuni deschise recent au fost reprezentate. Ne bucurăm din toată inima de acest progres în cauza adevărului prezent și, cu siguranță, privim înainte spre deschiderea tot mai multor astfel de Unități, deoarece întreaga lume trebuie luminată cu slava lui Dumnezeu.

Există mai mult de un mod de a coopera în această lucrare minunată de salvare de suflete în locuri noi. „Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi fără predicator? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși?” (Romani 10:13–15, prima parte). Atât lucrătorii, cât și cei care finanțează lucrarea se sacrifică în diferite moduri pentru a salva oile pierdute.

„Dacă toți cei din rândurile noastre ar ști cât de greu a fost în anii trecuți să întemeiem lucrarea în locuri care de atunci au devenit centre importante, ar realiza că este nevoie de curaj pentru a înfrunta o situație lipsită de perspective și pentru a declara, cu mâinile ridicate spre cer: ‘Nu vom eșua și nu vom descuraja.’ Cei care nu au desțelenit pământul în câmpuri noi și dificile nu își dau seama de dificultățile lucrării de pionierat. Dacă ar putea înțelege lucrarea lui Dumnezeu, nu doar că s-ar bucura pentru ceea ce s-a făcut, dar ar vedea motiv de bucurie privind viitorul lucrării.

Fraților, nu există motiv pentru descurajare. Sămânța bună este semănată. Dumnezeu o va veghea, făcând-o să răsară și să aducă o recoltă bogată. Amintiți-vă că multe dintre lucrările pentru salvarea sufletelor au fost, la început, duse înainte în mijlocul a mari dificultăți.” — *Mărturii*, vol. 7, p. 242 (subcap. *Aveți curaj*).

„Fiecare dolar pe care îl avem este al Domnului. În loc să cheltuim pentru lucruri inutile, ar trebui să investim pentru a răspunde apelurilor lucrării misiunare.

Pe măsură ce se deschid noi câmpuri, cererile de fonduri sunt în continuă creștere.” — *Schițe istorice*, p. 293.

De aceea, darul Sabatului Întâi de astăzi va fi strâns pentru Misiuni Mondiale, un fond vital, atât de necesar acum. Domnul să binecuvânteze pe fiecare dătător ca să dea cu bucurie, cu lepădare de sine și credință — și să-l răsplătească la rândul său.

Frații voștri din Conferința Generală

O succesiune de împărății

VERSET DE MEMORAT: „Iar vedenia despre serile și diminețile de care s-a vorbit este adevărată; tu însă pecetluiește vedenia, căci se referă la multe zile” (Daniel 8:26).

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pag. 423–432 (cap. 24: *În Sfânta Sfintelor*).

„Fiecare națiune... a avut perioada ei de încercare; fiecare a eșuat, slava i-a apus, puterea i s-a dus.” — *Profeți și regi*, p. 535 (cap. 51).

1. BERBECUL DEVINE PUTERNIC

DUMINICĂ, 26 APRILIE

a. Spre sfârșitul supremației Babilonului, ce a văzut Daniel? Daniel 8:1, 2.

Daniel 8:1-2: „În anul al treilea al domniei împăratului Belșațar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte. Când am avut vedenia aceasta, mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam, și, în timpul vedeniei mele, mă aflam lângă râul Ulai.”

b. Descrieți comportamentul primei fiare care a apărut pe scenă și a devenit puternică. Daniel 8:3, 4.

Daniel 8:3-4: „Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt și cel mai înalt a crescut cel din urmă. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotrivă și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână, ci el făcea ce voia și a ajuns puternic.”

c. Cum a interpretat îngerul berbecul pe care îl văzuse Daniel? Daniel 8:19, 20.

Daniel 8:19-20: „Apoi mi-a zis: „Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mânii, căci vedenia aceasta privește vremea sfârșitului. Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărății mezilor și perșilor.”

„În vedenia profetului, [Dumnezeu] este văzut doborând un conducător puternic și ridicând un altul. El este descoperit ca monarhul universului, pe cale să-și stabilească împărăția Sa veșnică — Cel Îmbătrânit de zile, Dumnezeu cel viu, Sursa întregii înțelepciuni, Conducătorul prezentului și Descoperitorul viitorului.” — *Comentariile Biblice AZS* [Comentariile E. G. White], vol. 4, p. 1166 (Daniel cap. 1).

„Din ridicarea și căderea națiunilor, așa cum sunt prezentate clar în cărțile lui Daniel și Apocalipsa, trebuie să învățăm cât de neînsemnată este gloria exterioară și lumească. Babilonul, cu toată puterea și splendoarea lui — așa cum lumea nu a mai văzut vreodată de atunci — putere și splendoare care, pentru oamenii din acea vreme, păreau atât de stabile și durabile — cât de complet au dispărut! Ca ‘floarea ierbii’, s-a veștejit. La fel a pierit împărăția medo-persană, și împărățiile Greciei și Romei. Și la fel piere tot ceea ce nu-L are pe Dumnezeu ca temelie.” — *Profeți și regi*, p. 548 (cap. 44).

2. ȚAPUL „PUTERNIC DE TOT”

LUNI, 27 APRILIE

a. Ce nouă putere s-a ridicat ca să provoace Medo-Persia? Daniel 8:5, 21.

Daniel 8:5, 21: „Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi... ²¹Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.”

b. Descrieți puterea cuceritoare a împăratului acestui nou imperiu. Daniel 8:6, 7.

Daniel 8:6-7: „A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.”

„Puterea exercitată de fiecare conducător pe pământ este dăruită de cer; și de modul în care el folosește această putere depinde succesul său. Fiecăruia îi este adresat cuvântul Veghetorului divin: ‘Te-am încins, măcar că nu M-ai cunoscut’ (Isaia 45:5). Și fiecăruia i se aplică cuvintele rostite odinioară lui Nebucadnețar, care conțin o lecție de viață: ‘Rupe legăturile păcatelor tale prin dreptate și nelegiuirile tale prin îndurare față de cei săraci, ca să ți se prelungească fericirea’ (Daniel 4:27). „A înțelege aceste lucruri — a înțelege că ‘dreptatea înalță un neam’, că ‘tronul se

întărește prin dreptate' și 'se sprijină prin bunătate' (Proverbele 14:34; 16:12; 20:28); a recunoaște lucrarea acestor principii în manifestarea puterii Celui care 'răstoarnă și ridică împărați' (Daniel 2:21) — aceasta înseamnă a înțelege filozofia istoriei.

„Numai în Cuvântul lui Dumnezeu este arătat limpede acest adevăr. Aici se descoperă că tăria națiunilor, ca și a indivizilor, nu stă în oportunitățile sau avantajele care par să le facă invincibile; nu stă în mărirea cu care se laudă. Ea se măsoară prin fidelitatea cu care împlinesc scopul lui Dumnezeu.” — *Educație*, p. 174, 175 (subcap. *Istoria și profetia*).

c. Ce s-a întâmplat cu imperiul grec atunci când a devenit foarte puternic, la apogeul carierei lui Alexandru cel Mare? Daniel 8:8, 22.

Daniel 8:8, 22: „*Țapul însă a ajuns foarte puternic, dar, când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor...*” ²²*Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărății care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.*”

„'Cel încet la mânie', spune înțeleptul, 'prețuiește mai mult decât cel viteaz, și cine își stăpânește duhul prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți'. Bărbatul sau femeia care își păstrează echilibrul minții atunci când este ispitit să-și dea frâu liber pasiunii se află mai sus în ochii lui Dumnezeu și ai îngerilor cerești decât cel mai renumit general care a condus vreodată o armată în luptă și victorie. Un împărat vestit a spus pe patul de moarte: 'Dintre toate cuceririle mele, una singură îmi aduce mângâiere acum, și aceea este cucerirea pe care am obținut-o asupra propriului meu temperament nestăpânit.' Alexandru și Cezar au găsit [că le era] mai ușor să cucerească o lume decât să se cucerească pe ei înșiși. După ce au biruit națiune după națiune, au căzut — unul 'victimă a neînfrânării', celălalt 'a unei ambiții nebune'.” — *Îndrumarea copilului*, p. 95, 96 (*Alte lecții de bază, Controlul de sine*).

3. „NESPUS DE MARE”

MARȚI, 28 APRILIE

a. Ce nouă putere este descrisă ca preluând conducerea imperiului grec divizat? Daniel 8:9, 23.

Daniel 8:9, 23: „*Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată...*” ²³*La sfârșitul stăpânirii lor, când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean.*”

b. Descrieți acțiunile Romei — atât păgâne, cât și papale — pe care Daniel le-a văzut în viziune. Daniel 8:10-12, 24.

Daniel 8:10-12, 24: „S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul locașului său celui sfânt. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început... ²⁴El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustii de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.”

„Papismul devenise despotul lumii. Regi și împărați se plecau înaintea decretelor pontifului roman. Destinele oamenilor, atât pentru timpul de față, cât și pentru veșnicie, păreau a fi sub controlul lui... Dar 'amiază papalității era miezul nopții lumii...'. Secole întregi, Europa nu a făcut niciun progres în știință, arte sau civilizație. O paralizie morală și intelectuală se așternuse peste creștinătate.” — *Tragedia veacurilor*, p. 60 (cap. 3).

„Așa cum a fost prezis prin profeție, puterea papală a aruncat adevărul la pământ. Legea lui Dumnezeu a fost călcată în pulbere, în timp ce tradițiile și obiceiurile oamenilor au fost înălțate. Bisericele aflate sub dominația papalității au fost constrânse de timpuriu să cinstească duminica drept zi sfântă. În mijlocul erorilor și superstițiilor răspândite, mulți, chiar dintre adevărații copii ai lui Dumnezeu, au fost atât de derutați încât, deși păzeau Sabatul, se abțineau de la lucru și în ziua de duminică. Dar aceasta nu i-a mulțumit pe conducătorii papali. Ei au cerut nu doar ca duminica să fie sfințită, ci și ca Sabatul să fie profanat; și i-au condamnat în termenii cei mai aspri pe aceia care îndrăzneau să-i arate onoare. Numai fugind de sub puterea Romei putea cineva să asculte de legea lui Dumnezeu în pace.” — *Tragedia veacurilor*, p. 65 (cap. 4).

c. În ciuda metodelor sale viclene, cum urma să fie adusă această putere la sfârșit? Daniel 8:25.

Daniel 8:25: „Din pricina propășirii lui și izbândirii viclenilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini omenești.”

„În mijlocul întunericii care s-a așternut asupra pământului în luna perioadă a supremației papale, lumina adevărului nu a putut fi stinsă cu totul. În fiecare epocă au existat martori ai lui Dumnezeu — oameni care au păstrat credința în Hristos ca singur mijlocitor între Dumnezeu și om, care au ținut Biblia ca singura regulă de viață și care au sfințit adevăratul Sabat. Cât de mult le datorează lumea acestor oameni nu va ști niciodată posteritatea. Ei au fost etichetați drept eretici, intențiile

lor au fost ponegrite, caracterul lor denigrat, scrierile lor suprimate, denaturate sau mutilate. Totuși, ei au rămas neclintiti și, din generație în generație, au păstrat credința în puritatea ei, ca o moștenire sfântă pentru generațiile viitoare.” — *Tragedia veacurilor*, p. 61 (cap. 4).

4. CELE 2300 DE ZILE

MIERCURI, 29 APRILIE

a. Ce conversație a auzit Daniel cu privire la durata de timp acoperită de evenimentele viziunii și ce urma să se întâmple la sfârșitul acestei perioade? Daniel 8:13, 14.

Daniel 8:13-14: „Am auzit pe un sfânt vorbind și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: „În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii? Până când vor fi călcate în picioare Sfântul Locaș și oștirea?” Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!””

b. Ce eveniment antitipic era prefigurat de curățirea sanctuarului, așa cum era ilustrată în legea ceremonială și prezisă în viziunea lui Daniel? Leviticul 23:27-32; 16:33, 34.

Leviticul 23:27-32: „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi Ziua Ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți suflelele și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. Să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, căci este Ziua Ispășirii, când trebuie făcută ispășire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeuului vostru. Oricine nu se va smeri în ziua aceea va fi nimicit din poporul lui. Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare, îl voi nimici din mijlocul poporului lui. Să nu faceți nicio lucrare atunci. Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile în care veți locui. Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți suflelele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.”

Leviticul 16:33-34: „Să facă ispășire pentru Locul Preasfânt, să facă ispășire pentru cortul întâlnirii și pentru altar și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării. Aceasta să fie pentru voi o lege veșnică: o dată pe an, să se facă ispășire pentru copiii lui Israel, pentru păcatele lor.” Aaron a făcut întocmai cum poruncise lui Moise Domnul.”

„În sistemul tipic, care era o umbră a jertfei și a preoției lui Hristos, curățirea sanctuarului era ultima slujbă săvârșită de marele preot în ciclul anual al slujirii. Era lucrarea de încheiere a ispășirii — o înlăturare sau îndepărtare a păcatului din Israel. Ea prefigura lucrarea finală din slujirea Marelui nostru Preot în ceruri, prin care păcatele poporului Său, înregistrate în cărțile cerești, sunt îndepărtate sau șterse.” — *Tragedia veacurilor*, p. 352 (cap. 19).

„Așa cum odinioară păcatele poporului erau puse prin credință asupra jertfei pentru păcat și, prin sângele ei, transferate simbolic asupra sanctuarului pământesc, tot astfel, în noul legământ, păcatele celor pocăiți sunt puse prin credință asupra lui Hristos și transferate în realitate asupra sanctuarului ceresc. Și așa cum curățirea tipică a celui pământesc se făcea prin înlăturarea păcatelor care îl întinaseră, tot astfel curățirea reală a celui ceresc se va împlini prin îndepărtarea sau ștergerea păcatelor care sunt înregistrate acolo. Dar înainte ca aceasta să poată avea loc, trebuie să aibă loc o cercetare a cărților de rapoarte, pentru a se determina cine, prin pocăința de păcat și credința în Hristos, sunt îndreptățiți la beneficiile ispășirii Sale. Curățirea sanctuarului implică, deci, o lucrare de cercetare — o lucrare de judecată. Această lucrare trebuie să aibă loc înainte de venirea lui Hristos pentru a-Și răscumpăra poporul; căci, atunci când El vine, răsplata Sa este cu El, ca să dea fiecăruia după faptele lui (Apocalipsa 22:12).” — *Tragedia veacurilor*, pp. 421, 422 (cap. 23).

c. Ce a spus îngerul cu privire la profetia despre cele 2300 de zile? Daniel 8:26 (compară cu versetul 14).

Daniel 8:26: „*Iar vedenia cu serile și diminețile de care a fost vorba este adevărată. Tu pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.*” („...căci va fi pentru multe zile”, trad. KJV)

Daniel 8:14: „Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!”

5. O VEDENIE ÎNȚELEASĂ NUMAI ÎN PARTE JOI, 30 APRILIE

a. Ce misiune a primit îngerul Gabriel de îndeplinit pentru Daniel? Daniel 8:15–18.

Daniel 8:15-18: „*Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta și căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva care avea înfățișarea unui om. Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: „Gavrilă, tâlcuiește-i vedenia aceasta!” El a venit atunci lângă locul unde eram și, la apropierea lui, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!” Pe când îmi vorbea el, am căzut cu fața la pământ leșinat. El m-a atins și m-a așezat iarăși în picioare în locul în care mă aflam.*”

„Gabriel, îngerul care ocupă locul următor în rang după Fiul lui Dumnezeu, a venit cu mesajul divin la Daniel. Tot Gabriel, îngerul Său, a fost trimis de Hristos să descopere iubitului Ioan viitorul; și o binecuvântare este rostită asupra celor care citesc, aud cuvintele profetei și păesc lucrurile scrise în ea (Apocalipsa 1:3).” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 234 (cap. 23).

b. Deși i s-a oferit o explicație detaliată pentru multe alte aspecte, care a fost reacția lui Daniel după ce a auzit despre profeția celor 2300 de zile? Daniel 8:27.

Daniel 8:27: „Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.”

„Printr-o altă vedenie, a fost aruncată mai multă lumină asupra evenimentelor viitoare; și la încheierea acestei vedenii Daniel a auzit ‘pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a zis acelu sfânt care vorbea: «Până când va fi vedenia?»’ (Daniel 8:13). Răspunsul dat — ‘Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul locaș va fi curățit’ (versetul 14) — l-a umplut de nedumerire. Cu ardoare a căutat înțelesul vedeniei. Nu putea înțelege legătura dintre robia de șaptezeci de ani, prezisă prin Ieremia, și cei două mii trei de sute de ani despre care, în vedenie, îl auzise pe solul ceresc spunând că vor trece până la curățirea sanctuarului lui Dumnezeu. Îngerul Gabriel i-a dat o interpretare parțială; dar, când profetul a auzit cuvintele ‘vedenia... este pentru multe zile’, el a leșinat. ‘Eu, Daniel, am leșinat,’ consemnează el din propria experiență, ‘și am fost bolnav câteva zile; apoi m-am sculat și am făcut slujbele împăratului; eram uimit de vedenie, dar nimeni n-a înțeles-o.’ (Versetele 26, 27).” — *Profeți și regi*, p. 554 (cap.45).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 1 MAI

- 1. Ce motive animă adesea cuceririle întreprinse de puterile pământești?**
- 2. Ce defect de caracter necorectat a dus la frângerea cornului deosebit al Țapului?**
- 3. În ce mod au fost asemănătoare fazele păgână și papală ale Romei?**
- 4. Ce urma să se întâmple la încheierea celor 2300 de zile?**
- 5. Ce parte a vedeniei a rămas o taină pentru Daniel când a leșinat?**

Vedenia explicată

VERSET DE MEMORAT: „Să știi dar și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cârmitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.” (Daniel 9:25)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pag. 409–422
(cap. 23: *Ce este Sanctuarul?*)

„Îngerul fusese trimis la Daniel cu scopul expres de a-i explica punctul pe care nu-l înțelesese în vedenia din capitolul opt — declarația referitoare la timp.” — *Tragedia veacurilor*, p. 326 (cap. 18).

1. CITIND PENTRU A ÎNȚELEGE

DUMINICĂ, 3 MAI

a. În perioada cuceririi Babilonului de către mezi și perși, ce studia Daniel? Daniel 9:1, 2.

Daniel 9:1-2: „În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveroș, din neamul mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția haldeenilor, în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuia să treacă șaptezeci de ani pentru dărămurile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.”

„În timp ce aceia care rămăseseră credincioși lui Dumnezeu în mijlocul Babilonului Îl căutau pe Domnul și studiau profețiile care prevestiseră eliberarea lor, Dumnezeu pregătea inimile împăraților să arate favoare poporului Său pocăit.” — *Comentariile Biblice AZS* [Comentariile E. G. White], vol. 4, p. 1172 (Daniel cap. 9).

b. Explicați semnificația profeției pe care o citea Daniel. Ieremia 25:8–14.

Ieremia 25:8-14: „De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor: ‘Pentru că n-ați ascultat cuvintele Mele, iată, voi trimite să aducă toate popoarele de la miazănoapte’, zice Domnul, ‘și voi trimite la robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi voi

aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei, și împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca să le nimicească cu desăvârșire și să facă din ele un pustiu și o pricină de batjocură, niște dărâmături veșnice. Voi face să înceteze între ei strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cântecele mirelui și cântecele miresei, huruitul morii și lumina lămpii. Toată țara aceasta va fi o paragină, un pustiu, și neamurile acestea vor fi supuse împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani. Dar, când se vor împlini acești șaptezeci de ani, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela, zice Domnul, 'pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi țara haldeenilor și o voi preface în niște dărâmături veșnice. Voi aduce peste țara aceea toate lucrurile pe care le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a prorocit Ieremia despre toate neamurile. Căci neamuri puternice și împărați mari le vor supune și pe ele, și le voi răsplăti după faptele și lucrarea mâinilor lor.'"

c. Ce îi îndemna profeția lui Ieremia pe cei din poporul lui Dumnezeu să facă? Ieremia 29:10-14.

Ieremia 29:10-14: „*Dar iată ce zice Domnul: 'De îndată ce vor trece șaptezeci de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi și voi împlini față de voi făgăduința Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta. Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi', zice Domnul, 'gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. Voi Mă veți chema, și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta. Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima. Mă voi lăsa să fiu găsit de voi', zice Domnul, 'și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strânge din toate neamurile și din toate locurile în care v-am izgonit', zice Domnul, 'și vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie.'*"

„Scrierile lui Ieremia se aflau la îndemâna [exilaților], și în ele era prezentat în mod clar timpul care trebuia să treacă până la restaurarea lui Israel din Babilon... Rămășiței lui Iuda avea să-i fie arătată favoare, ca răspuns la rugăciunea fierbinte.” — *Profeți și regi*, p. 552 (cap. 45).

2. RUGĂCIUNEA LUI DANIEL

LUNI, 4 MAI

a. Ce a făcut Daniel ca răspuns la ceea ce a citit? Daniel 9:3.

Daniel 9:3: „*Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.*”

„Având o credință întemeiată pe făgăduință profetică sigură, Daniel s-a rugat Domnului pentru o împlinire grabnică a acestor promisiuni. El a mijlocit pentru onoarea lui Dumnezeu, ca aceasta să fie păstrată. În cerea sa, el s-a identificat pe deplin cu aceia care nu împliniseră planul divin, mărturisind păcatele lor ca și cum ar fi fost ale lui.” — *Profeți și regi*, p. 554, 555 (cap. 45).

b. Citind rugăciunea lui Daniel, ce observații putem face despre modul în care s-a smerit și a mijlocit înaintea lui Dumnezeu? Daniel 9:4-19.

Daniel 9:4-19: „M-am rugat Domnului Dumnezeului meu și I-am făcut următoarea mărturisire: „Doamne Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale! Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduiriile Tale. N-am ascultat pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și către tot poporul țării. Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine! Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta! La Domnul Dumnezeuul nostru însă sunt îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit! N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi, prorocii, ci tot Israelul a călcat Legea Ta și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea, ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu. El a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre, care ne-au cârmuit, și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului. După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi, și noi n-am rugat pe Domnul Dumnezeuul nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre și n-am luat aminte la adevărul Tău. De aceea, și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul Dumnezeuul nostru este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui. Și acum, Doamne, Dumnezeul nostru, Tu, care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică și Ți-ai făcut un Nume, așa cum este și astăzi: noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire. Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt, căci din pricina păcatelor noastre și din pricina nelegiuirilor părinților noștri sunt Ierusalimul și poporul Tău de ocara tuturor celor ce ne înconjoară. Ascultă dar, acum, Dumnezeuul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste Sfântul Tău Locaș pustiit! Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmturile noastre și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!”“

„Deși Daniel fusese de mult timp în slujba lui Dumnezeu și fusese numit de cer ‘preaiubit’, totuși el s-a prezentat acum înaintea lui Dumnezeu ca un păcătos, stăruind asupra mării nevoi a poporului pe care îl iubea.” — *Profeți și regi*, p. 555 (cap. 45).

c. Ce anume îl preocupa în mod deosebit pe Daniel?

Daniel 9:16, 17.

Daniel 9:16-17: „*Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt, căci din pricina păcatelor noastre și din pricina nelegiuirilor părinților noștri sunt Ierusalimul și poporul Tău de ocara tuturor celor ce ne înconjoară. Ascultă dar, acum, Dumnezeul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească Fața Ta peste Sfântul Tău Locaș pustiit!*”

„Timp de aproape șaptezeci de ani, Israel fusese în robie. Țara pe care Dumnezeu o alesese ca proprietate a Sa fusese dată în mâinile păgânilor. Cetatea iubită, primitoarea luminii cerești, odinioară bucuria întregului pământ, era acum disprețuită și degradată. Templul care găzduise chivotul legământului lui Dumnezeu și heruvimii slavei ce umbreau capacul ispășirii, era în ruine. Însuși locul pe care se afla fusese profanat de picioare nelegiuite. Bărbații credincioși, care cunoșteau slava de altădată, erau copleșiți de durere la vederea pustiirii casei sfinte care îl distinsese pe Israel ca popor ales al lui Dumnezeu. Ei fuseseră martori ai mustrărilor divine din cauza păcatelor poporului. Fuseseră martori ai împlinirii acelor cuvinte. Fuseseră, de asemenea, martori ai făgăduințelor despre favoarea Sa, dacă Israel s-ar fi întors la Dumnezeu și ar fi umblat cu credincioșie înaintea Lui. Pelerini bătrâni, cu părul alb, urcau la Ierusalim să se roage printre ruinele sale. Ei sărutau pietrele cetății și le udau cu lacrimile lor, cerând Domnului să aibă milă de Sion și să o acopere cu slava neprihănirii Sale. Daniel știa că timpul hotărât pentru robia lui Israel era aproape de sfârșit, dar simțea că, doar pentru că Dumnezeu promisese eliberarea, aceasta nu însemna că poporul nu mai avea nimic de făcut. Cu post și pocăință, el l-a căutat pe Domnul, mărturisindu-și propriile păcate și păcatele poporului.” — *Comentariile Biblice AZS* [Comentariile E. G. White], vol. 4, p. 1172 (Daniel cap. 9).

3. UN VIZITATOR CERESC

MARȚI, 5 MAI

a. Cum a fost întreruptă rugăciunea lui Daniel? Daniel 9:20, 21.

Daniel 9:20-21: „*Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel și îmi aduceam cererile înaintea Domnului Dumnezeului meu pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu; pe când vor-*

beam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor, iute, omul Gavril, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară.”

„Cerul se pleca pentru a auzi rugăciunea fierbinte a profetului. Chiar înainte ca el să-și fi încheiat cererea de iertare și restaurare, mărețul Gabriel i s-a arătat din nou.” — *Profeți și regi*, p. 556 (cap. 45).

„Gabriel, îngerul care era următorul în rang după Fiul lui Dumnezeu, a venit cu mesajul divin la Daniel... Dumnezeu ne-a oferit aceste lucruri, iar binecuvântarea Sa va însoți studiul respectuos și plin de rugăciune al Scripturilor profetice.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 234 (cap. 23).

b. Care era scopul vizitei lui Gabriel și cum era aceasta legată de vedenia din capitolul 8? Daniel 9:22, 23.

Daniel 9:22-23: *„El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte dar la cuvântul acesta și înțelege vedenia!”*

„[Gabriel] i-a atras atenția asupra vedeniei pe care o avusese înainte de căderea Babilonului și de moartea lui Belșațar.” — *Profeți și regi*, p. 556 (cap. 45).

„Dumnezeu îi poruncise solului Său: ‘Fă-l pe omul acesta să înțeleagă vedenia.’ Acea însărcinare trebuia împlinită. În ascultare de ea, îngerul s-a întors mai târziu la Daniel, spunând: ‘Am venit acum ca să-ți dau pricipere și înțelegere; de aceea, ia aminte la cuvânt și înțelege vedenia.’ (Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27). Existase un punct important în vedenia din capitolul 8 care rămăsese neexplicat, și anume cel referitor la timp — perioada celor 2300 de zile; de aceea îngerul, reluând explicația, se concentrează în principal asupra subiectului timpului.” — *Tragedia veacurilor*, p. 325 (cap. 18).

c. Ce perioadă de timp urma să fie hotărâtă pentru națiunea iudaică și ce trebuia să se împlinească în acea perioadă? Daniel 9:24.

Daniel 9:24: *„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.”*

„Tema predicării lui Hristos era: ‘S-a împlinit vremea și împărăția lui Dumnezeu este aproape; pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.’ Astfel, me-

sajul Evangheliei, așa cum a fost dat chiar de Mântuitorul, se întemeia pe profeții. 'Vremea' pe care El o declara împlinită era perioada făcută cunoscută lui Daniel de îngerul Gabriel... O zi în profeție reprezintă un an (Numeri 14:34; Ezechiel 4:6). Cele șaptezeci de săptămâni, sau patru sute nouăzeci de zile, reprezintă patru sute nouăzeci de ani." — *Hristos, Lumina lumii*, p. 233 (cap. 23).

4. ÎNCEPUTUL DESCOPERIT

MIERCURI, 6 MAI

a. Ce decret regal semnificativ urma să marcheze începutul celor șaptezeci de săptămâni? Daniel 9:25.

Daniel 9:25: „Să știi dar și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.”

„Porunca de a restaura și de a construi Ierusalimul, așa cum a fost completată prin decretul lui Artaxerxe Longimanus (vezi Ezra 6:14; 7:1, 9, notă marginală), a intrat în vigoare în toamna anului 457 î.Hr. Din acest moment, patru sute optzeci și trei de ani se întind până în toamna anului 27 d.Hr.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 233 (cap. 23).

b. Descrieți prevederile din decretul care a împlinit această profeție. Ezra 7:11-13, 21-27.

Ezra 7:11-13, 21-27: „Iată cuprinsul scrisorii date de împăratul Artaxerxe preotului și cărturarului Ezra, care învăța poruncile și legile Domnului cu privire la Israel: „Artaxerxe, împăratul împăraților, către Ezra, preotul și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, și așa mai departe: Am dat poruncă să se lase să plece aceia din poporul lui Israel, din preoții și din leviții lui care se află în împărăția mea și care vor să plece cu tine la Ierusalim... ²¹⁻²⁷Eu, împăratul Artaxerxe, dau poruncă tuturor vistiernicilor de dincolo de râu să dea îndată lui Ezra, preot și cărturar iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, tot ce vă va cere, până la o sută de talanți de argint, o sută de cori de grâu, o sută de bați de vin, o sută de bați de untdelemn și sare câtă va vrea. Tot ce este poruncit de Dumnezeu cerurilor să se facă întocmai pentru Casa Dumnezeului cerurilor, pentru ca să nu vină mânia Lui asupra împărăției, asupra împăratului și asupra fiilor săi. Vă facem cunoscut că nu puteți pune nici bir, nici dare, nici vamă de trecere peste niciunul din preoți, din leviți, din cântăreți, din ușieri, din slujitorii Templului și din slujitorii acestei Case a lui Dumnezeu. Și tu, Ezra, după înțelepciunea lui Dumnezeu pe care o ai, pune judecători și dregători care să facă dreptate la tot poporul de dincolo de râu, tuturor celor ce cunosc legile Dumnezeului tău și fă-le cunoscute celor ce nu le cunosc. Oricine nu va păzi întocmai Legea Dumnezeului

tău și legea împăratului să fie osândit la moarte, la surghiun, la o gloabă sau la temniță.” Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul părinților noștri, care a pregătit inima împăratului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim”.

„Domnul... a mișcat inima împăratului, astfel încât Ezra a căpătat trecere înaintea lui. Împăratul i-a pus în mâini mijloace din belșug pentru rezidirea templului și a făcut posibil ca iudeii să se întoarcă.” — *Comentariile Biblice AZS* [Comentariile E. G. White], vol. 3, p. 1134 (Ezra, cap. 7).

c. Ce a mai prezis profeția despre lucrarea de slujire a lui Mesia? Daniel 9:26 (prima parte), 27 (prima parte).

Daniel 9:26 (p.p.), 27 (p.p.): „*După aceste șaizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit și nu va avea nimic. ...* ²⁷*El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână*”

„Conform profeției, această perioadă urma să ajungă până la Mesia, Cel Uns. În anul 27 d.Hr., Isus, la botezul Său, a primit ungerea Duhului Sfânt și, la scurt timp după aceea, și-a început lucrarea. Atunci a fost proclamat mesajul: ‘S-a împlinit vremea.’

Apoi, a spus îngerul: ‘El va întări legământul cu mulți timp de o săptămână [șapte ani].’ Timp de șapte ani după ce Mântuitorul și-a început lucrarea, Evanghelia urma să fie predicată în mod special iudeilor: timp de trei ani și jumătate de către Hristos Însuși, iar apoi de către apostoli. ‘La jumătatea săptămânii El va face să înceteze jertfa și darul de mâncare.’ (Daniel 9:27). În primăvara anului 31 d.Hr., Hristos, adevărata jertfă, a fost adus pe Golgota. Atunci catapeteasma templului s-a rupt în două, arătând că sfințenia și semnificația serviciului jertfelor încetaseră. Venise vremea ca jertfele și darurile pământești să înceteze.

Acea ‘săptămână’ — șapte ani — s-a încheiat în anul 34 d.Hr. Atunci, prin uciderea cu pietre a lui Ștefan, iudeii și-au pecetluit definitiv respingerea Evangheliei; ucenicii, risipiți din cauza persecuției, ‘au mers pretutindeni vestind Cuvântul.’ (Faptele Apostolilor 8:4).” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 233 (cap. 23).

5. CELE ȘAPTEZECI DE SĂPTĂMÂNI ÎMPLINITE

JOI, 7 MAI

a. Ce tragedie urma să se petreacă după încheierea celor 490 de ani? Daniel 9:26 (u.p.), 27 (u.p.); Luca 21:20.

Daniel 9:26-27: „*... Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile. ...* ²⁷*dar la jumătatea săptămânii va*

face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiște, până va cădea asupra celui pustiit prăpadul hotărât.”

Luca 21:20: *„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.”*

„Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu față de Ierusalim nu a făcut decât să-i întărească pe iudei în împietrirea și nepocăința lor... În orbirea și încumetarea lor blasfematoare, plină de îndrăzneală, conducătorii lor declarau public că nu se temeau că Ierusalimul va fi distrus, căci era cetatea lui Dumnezeu. Pentru a-și întări mai ferm influența, au mituit profeți mincinoși care să proclame — chiar în timp ce legiunile romane asediau templul — că poporul trebuia să aștepte eliberarea de la Dumnezeu. Până la sfârșit, mulțimile s-au agățat de credința că Cel Preaînalt va interveni pentru înfrângerea vrăjmașilor lor. Dar Israel respinsese ocrotirea divină și acum nu mai avea apărare. Nefericit Ierusalim! sfâșiat de lupte interne, sângele copiilor săi, vărsat de mâinile fraților lor, roșind străzile lui, în timp ce armatele străine dărau fortificațiile și măcelăreau pe luptătorii lui!” — *Tragedia veacurilor*, p. 28–29 (cap. 1).

b. Cunoscând acum această primă parte a perioadelor profetice, ce putem identifica? Daniel 8:14; 9:24.

Daniel 8:14: *„Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!”*

Daniel 9:24: *„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.”*

„Până aici, fiecare specificație a profeției s-a împlinit în mod uimitor, iar începutul celor șaptezeci de săptămâni este stabilit fără îndoială în anul 457 î.Hr., iar încheierea lor în anul 34 d.Hr. Pornind de la aceste date, nu este greu de stabilit sfârșitul celor 2300 de zile. Cele șaptezeci de săptămâni — 490 de zile — fiind ‘tăiate’ din cele 2300, au rămas 1810 zile. După sfârșitul celor 490 de zile, cele 1810 urmau să se mai împlinească. Din anul 34 d.Hr., 1810 ani se întind până în 1844. Prin urmare, cele 2300 de zile din Daniel 8:14 se încheie în anul 1844. La expirarea acestei mari perioade profetice, conform mărturiei îngerului lui Dumnezeu, ‘sfântul Locaș va fi curățit.’ Astfel, timpul curățirii sanctuarului... a fost indicat în mod clar.” — *Tragedia veacurilor*, p. 328 (cap. 18).

1. Deși era profet el însuși, ce dorea Daniel cu ardoare să înțeleagă?
2. De ce s-a inclus Daniel în rugăciunile de pocăință pentru păcatele din trecut ale lui Israel?
3. Cum știm cu certitudine că Daniel 9 dezleagă misterul din Daniel 8?
4. Explicați evenimentul care a marcat începutul profeției de 490 de ani.
5. Descrieți distrugerea Ierusalimului, așa cum au prevestit-o Daniel și Isus.

O carte pecetluită, redeschisă

VERSET DE MEMORAT: „M-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cârtica. „Ia-o”, mi-a zis el, „și mănânc-o; ea îți va amări pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” (Apocalipsa 10:9)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 391–408 (cap. 22: *Profeții împlinite*).

„Îngerul cel puternic care i-a dat instrucțiuni lui Ioan nu era nimeni altul decât Isus Hristos.” — *Comentariile Biblice AZS* [Comentariile E. G. White], vol. 7, p. 971 (Apocalipsa, cap. 10).

1. CEI ÎNȚELEPȚI VOR STRĂLUCI

DUMINICĂ, 10 MAI

a. Descrieți încercarea și biruința descoperite la sfârșitul ultimei viziuni a lui Daniel. Daniel 12:1, 2.

Daniel 12:1-2: „În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; și va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar, în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică.”

b. Cum vor fi văzuți cei înțelepți în contrast cu cei răi în acea zi? Daniel 12:3; Matei 13:41–43.

Daniel 12:3: „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci.”

Matei 13:41-43: „Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Atunci, cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit să audă.”

„Sufletul convertit trăiește în Hristos. Întunericul lui se risipește, iar o lumină nouă și cerească strălucește în sufletul său. ‘Cel ce câștigă suflete este înțelept. Și cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, iar cei ce vor întoarce pe mulți la neprihănire vor fi ca stelele, în veci de veci.’ Ceea ce se face prin cooperarea oamenilor cu Dumnezeu este o lucrare care nu va pieri niciodată, ci va dăinui în veacurile veșnice. Cel ce-L face pe Dumnezeu înțelepciunea lui, cel care crește până la plinătatea staturii unui om în Hristos Isus, va sta înaintea împăraților, înaintea celor așa-numiți oameni mari ai lumii, și va arăta lauda Celui ce l-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Știința și literatura nu pot aduce în mintea întunecată a oamenilor lumina pe care o poate aduce slava Evangheliei Fiului lui Dumnezeu. Numai Fiul lui Dumnezeu poate face lucrarea măreață de iluminare a sufletului. Nu este de mirare că Pavel exclamă: ‘Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede.’ Evanghelia lui Hristos devine o realitate vie în cei care cred și îi transformă în epistole vii, cunoscute și citite de toți oamenii.” — *Principii fundamentale ale educației creștine*, pp. 199–200 (cap. 26).

2. CARTEA ÎNCHISĂ

LUNI, 11 MAI

a. Ce instrucțiuni i-au fost date acum lui Daniel? Daniel 12:4 (p.p.), 8, 9 (p.p.).

Daniel 12:4 (p.p.), 8-9 (p.p.): „*Tu însă, Daniele, Ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. ...*” Eu am auzit, dar n-am înțeles și am zis: „Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?” El a răspuns: „Du-te, Daniele! ...”

„Onorat de oameni cu responsabilități de stat și cu secretele împărățiilor care aveau stăpânire mondială, Daniel a fost onorat de Dumnezeu ca ambasador al Său și a primit multe descoperiri ale tainelor vremurilor viitoare. Minunatele sale profeții, așa cum sunt înregistrate în capitolele 7–12 din cartea care îi poartă numele, nu au fost înțelese pe deplin nici măcar de profetul însuși; dar, înainte de a se sfârși lucrarea vieții sale, i s-a oferit binecuvântata asigurare că ‘la sfârșitul zilelor’ — în perioada finală a istoriei acestei lumi — i se va îngădui din nou să stea la locul lui. Nu i-a fost dat să înțeleagă tot ce a revelat Dumnezeu din planul divin...

Pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestei lumi, profețiile înregistrate de Daniel cer o atenție specială, deoarece ele se referă tocmai la timpul în care trăim. Cu ele trebuie legate și învățăturile ultimei cărți din Noul Testament.” — *Profeți și regi*, p. 547 (cap. 44).

b. Ce arată că prin cuvintele îngerului se făcea referire la taina celor 2300 de zile și când urma să se descopere acea taină? Daniel 8:17; 12:4, 9 (u.p.).

Daniel 8:17: „El a venit atunci lângă locul unde eram și, la apropierea lui, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!””

Daniel 12:4, 9: „Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci, mulți o vor citi și cunoștința va crește.” ... Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.”

„Profețiile prezintă o succesiune de evenimente care duc până la deschiderea judecății. Acest lucru este adevărat în mod special pentru cartea lui Daniel. Dar acea parte a profeției sale care se referea la zilele din urmă i s-a spus să o închidă și să o pecetluiască ‘până la vremea sfârșitului’. Abia când vom ajunge la acest timp va putea fi proclamat un mesaj despre judecată, bazat pe împlinirea acestor profeții. Dar, la vremea sfârșitului, spune profetul, ‘mulți vor alerga înapoi și înapoi, și cunoștința va crește’ (Daniel 12:4).

Din anul 1798, cartea lui Daniel a fost deschisă; cunoștința despre profeții a crescut, iar mulți au proclamat solia solemnă că judecata este aproape.

Asemenea marii Reforme din secolul al XVI-lea, mișcarea adventă a apărut în diferite țări ale creștinătății în același timp. Atât în Europa, cât și în America, oameni ai credinței și ai rugăciunii au fost conduși să studieze profețiile și, urmărind raportul inspirat, au văzut dovezi convingătoare că sfârșitul tuturor lucrurilor era aproape. În diverse locuri au existat grupuri izolate de creștini care, numai prin studiul Scripturilor, au ajuns la convingerea că revenirea Mântuitorului era aproape.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 356–357 (cap. 20).

3. VREMEA SFÂRȘITULUI

MARȚI, 12 MAI

a. În timp ce Daniel privea și asculta, ce decret solemn a identificat perioada care duce până la vremea sfârșitului? Daniel 12:5–7.

Daniel 12:5–7: „Și eu, Daniel, m-am uitat și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu și altul dincolo de malul râului. Unul din ei a zis omului acelaia îmbrăcat în haine de în, care stătea deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?” Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de în, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna

dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că vor mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.”

b. Comparând cu alte pasaje, identificați momentul acestei perioade profetice. Daniel 7:25; Apocalipsa 11:2, 3; 12:6, 14; 13:5.

Daniel 7:25: *„El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.”*

Apocalipsa 11:2-3: *„Dar curtea de afară a Templului las-o la o parte nemăsura-tă, căci a fost dată neamurilor, care vor călca în picioare sfânta cetate patruzeci și două de luni. Voi da celor doi martori ai Mei să proorocească îmbrăcați în saci o mie două sute șaizeci de zile.”*

Apocalipsa 12:6, 14: *„Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șaizeci de zile. Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei, unde este hrănită o vreme, vremi și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.”*

Apocalipsa 13:5: *„I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.”*

„Apostolul Pavel a avertizat biserica să nu aștepte venirea lui Hristos în timpul său: ‘Ziua aceea nu va veni,’ a spus el, ‘până nu va veni mai întâi lepădarea de credință și nu se va descoperi omul fărădelegii.’ (2 Tesaloni-ceni 2:3). Abia după marea apostazie și lunga perioadă a domniei ‘omului păcatului’ putem privi spre venirea Domnului nostru. ‘Omul păcatului,’ nu-mit și ‘taina fărădelegii,’ ‘fiul pierzării’ și ‘cel nelegiuit,’ reprezintă papalita-tea, care, așa cum a fost prezis în profeție, urma să-și mențină supremația timp de 1260 de ani. Această perioadă s-a încheiat în 1798. Venirea lui Hristos nu putea avea loc înainte de acel timp. Avertizarea lui Pavel aco-peră întreaga perioadă a dispensației creștine până în anul 1798. După acest timp, mesajul revenirii lui Hristos urma să fie proclamat.” — *Tragedia veacurilor*, p. 356 (cap. 20).

c. Cum a descris îngerul perioada celor 1260 de ani? Daniel 12:10 (p.p.).

Daniel 12:10 (p.p.): *„Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii ...”*

„În secolul al XIII-lea a fost instituit cel mai îngrozitor dintre toate instrumentele papalității — Inchiziția. Prințul întunericii lucra împreună cu conducătorii ierarhiei papale. În consiliile lor secrete, Satan și îngerii săi controlau mințile oamenilor răi, în timp ce, nevăzut în mijlocul lor, stătea un înger al lui Dumnezeu, notând raportul îngrozitor al decretelor lor nelegiuite, scriind istoria unor fapte prea groaznice pentru a fi văzute de ochii omenești. ‘Babilonul cel mare’ era îmbătat de sângele sfinților’. Formele sfâșiate ale milioanei de martiri strigau către Dumnezeu pentru răzbunare împotriva acelei puteri apostate...

Starea lumii sub dominația Romei a oferit o îngrozitoare și clară împlinire a cuvintelor profetului Osea: ‘Nu este adevăr, nici milă, nici cunoștință de Dumnezeu în țară. Blestem, minciună, ucidere, furt și preacurvie! Se înmulțesc crimele și sângele urmează sângelui.’ Astfel au fost rezultatele izgonirii Cuvântului lui Dumnezeu.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 59–60 (cap. 3).

4. CARTEA DESIGILATĂ

MIERCURI, 13 MAI

a. Observând paralela cu Daniel 12:7, cum a văzut profetul Ioan deschiderea viziunii pecetluite a lui Daniel? Apocalipsa 10:1, 2, 5, 6.

Daniel 12:7: „Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de în, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că vor mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.”

Apocalipsa 10:1-2, 5-6: „Apoi am văzut un alt înger puternic, care se cobora din cer învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc. În mână ținea o cârtică deschisă. A pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ...⁵⁻⁶ Și îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna dreaptă spre cer și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă...”

„Îngerul cel puternic care i-a dat instrucțiuni lui Ioan nu era nimeni altul decât Isus Hristos. Faptul că El Își așază piciorul drept pe mare și pe cel stâng pe pământ arată rolul pe care îl joacă în scenele finale ale marii controversă cu Satan. Această poziție indică puterea și autoritatea Sa supremă asupra întregului pământ...

Ioan vede cărticica deschisă. Atunci profețiile lui Daniel își au locul potrivit în solia primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, care trebuie să fie date lumii. Deschiderea cărticelei a fost solia în legătură cu timpul...

Timpul acesta pe care îngerul îl proclamă cu un jurământ solemn, nu reprezintă sfârșitul istoriei acestei lumi, nici sfârșitul timpului de har, ci sfârșitul timpului profetic, care trebuia să preceadă venirea Domnului nostru. Cu alte cuvinte, poporul nu va mai primi o altă solie bazată pe un timp profetic precis. După această perioadă de timp ... care ajunge până în anul 1844, nu se mai poate face niciun calcul profetic exact. Cea mai lungă perioadă profetică se încheie în toamna anului 1844.

Poziția îngerului, cu un picior pe mare și celălalt pe pământ, simbolizează extinderea mondială a proclamării soliei. Ea va trece peste oceane și va fi vestită în alte țări, chiar în întreaga lume.” — *Comentariile Biblice AZS* [Comentariile E. G. White], vol. 7, p. 971 (Apocalipsa, cap. 10).

b. Explicați modul în care experiența lui Ioan din viziune, mâncând cărticica, a fost o paralelă a experienței mișcării advențe din anii 1840. Apocalipsa 10:9-11.

Apocalipsa 10:9-11: *„M-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cărticica. „Ia-o”, mi-a zis el, „și mănânc-o; ea îți va amări pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecele de amărăciune. Apoi mi-a zis: „Trebuie să prorocești din nou cu privire la multe no-
roade, neamuri, limbi și împărați.””*

„Înțelegerea adevărului, primirea cu bucurie a soliei, este reprezentată prin mâncarea cărticelei. Adevărul referitor la timpul revenirii Domnului nostru a fost o solie prețioasă pentru sufletele noastre.” — Idem.

„Timpul de așteptare a trecut, iar Hristos nu a apărut pentru eliberarea poporului Său. Cei care, cu credință sinceră și dragoste, și-au îndreptat privirile spre Mântuitorul lor au trăit o dezamăgire amară. Totuși, planurile lui Dumnezeu se împlineau; El încerca inimile celor care pretindeau că așteaptă arătarea Sa.

Dar Isus și întreaga oaste cerească priveau cu dragoste și compasiune spre cei credincioși, deși dezamăgiți. Dacă vălul care desparte lumea vizibilă de cea nevăzută ar fi putut fi ridicat, îngerii ar fi putut fi văzuți apropiindu-se de aceste suflete statornice și ocrotindu-le de săgețile lui Satan.” — *Tragedia veacurilor*, p. 374.

a. Cum a fost descris Daniel de către Ezechiel, unul dintre contemporanii săi? Ezechiel 14:14.

Ezechiel 14:14: „Chiar de ar fi în mijlocul ei acești trei oameni: Noe, Daniel și Iov, ei nu și-ar mântui decât sufletul lor prin neprihănirea lor”, zice Domnul Dumnezeu.”

b. Cum putem fi printre cei înțelepți, așa cum a fost Daniel? Daniel 12:10 (ultima parte); Proverbe 9:10; Matei 7:24, 25.

Daniel 12:10 (ultima parte): „... cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.”

Proverbe 9:10: „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul și știința sfinților este priceperea.”

Matei 7:24-25: „De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie zidită pe stâncă.”

„Vremea de strâmtorare, cum n-a mai fost niciodată,” este pe cale să înceapă să vină asupra noastră; și vom avea nevoie de o experiență pe care acum nu o avem — și pe care mulți sunt prea leneși ca s-o dobândească. De multe ori necazul pare mai mare în anticipare decât în realitate, dar aceasta nu este valabil pentru criza care ne stă înaintea. Nici cea mai vie descriere nu poate reda mărimea încercării. În acel timp de încercare, fiecare suflet va trebui să stea singur înaintea lui Dumnezeu. ‘Chiar dacă Noe, Daniel și Iov ar fi în țară,’ zice Domnul Dumnezeu, ‘ei nu vor izbăvi nici fiu, nici fiică; ci își vor izbăvi doar sufletul lor prin neprihănirea lor.’ (Ezechiel 14:20).

Acum, cât timp Marele nostru Preot face ispășire pentru noi, trebuie să căutăm să devenim desăvârșiți în Hristos. Nici măcar printr-un gând, Mântuitorul nostru nu a cedat puterii ispitei. Satan găsește în inimile oamenilor anumite puncte slabe prin care poate câștiga teren; anumite dorințe păcătoase sunt cultivate, și prin acestea ispitele își exercită puterea. Dar Hristos a declarat despre Sine: ‘Vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine.’ (Ioan 14:30). Satan nu a putut găsi nimic în Fiul lui Dumnezeu, care să-i permită să obțină victoria. El a păzit poruncile Tatălui Său și nu era niciun păcat în El pe care Satan să-l poată folosi în avantajul său. Aceasta este starea în care trebuie să se găsească aceia care vor sta în picioare în timpul strâmtorării.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 622–623 (cap. 39).

c. Cum a încheiat îngerul conversația cu Daniel? Daniel 12:13.

Daniel 12:13: „Iar tu du-te până va veni sfârșitul; tu te vei odihni și te vei scula iarăși odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor.””

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 15 MAI

1. Când va avea loc învierea descrisă în Daniel 12:2?
2. Ce s-a întâmplat astfel încât profeția lui Daniel a fost desigilată?
3. Ce eveniment a marcat începutul timpului sfârșitului?
4. Ce profeție a revelat deschiderea cărții lui Daniel?
5. Cum pot fi sigur că mă voi număra printre cei înțelepți?

Prorocul de pe Patmos

VERSET DE MEMORAT: „Unul din ucenicii Lui, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sânul lui Isus.” (Ioan 13:23)

Recomandare pentru studiu: *Istoria Faptelor Apostolilor*, pp. 539–556 (cap. 53: Ioan, apostolul iubit).

„După înălțarea lui Hristos, Ioan se prezintă ca un lucrător credincios și stăruitor pentru Stăpânul.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 546 (cap. 53).

1. UCENICUL PE CARE-L IUBEA ISUS

DUMINICĂ, 17 MAI

a. Ce exemple arată apropierea deosebită a ucenicului Ioan față de Isus? Matei 17:1; Marcu 14:33; Luca 8:51.

Matei 17:1: „După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt.”

Marcu 14:33: „A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și a început să Se înspăimânte și să Se mănhească foarte tare.”

Luca 8:51: „Când a ajuns la casa fruntașului, n-a lăsat pe niciunul să intre împreună cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și pe mama fetei.”

„[Ioan] pare să fi avut într-o măsură deosebită prietenia lui Hristos și a primit multe dovezi ale încrederii și iubirii Mântuitorului. A fost unul dintre cei trei cărora li s-a permis să vadă slava lui Hristos pe muntele Schimbării la Față și agonia Sa în Ghetsimani, și lui i-a încredințat Domnul grija mamei Sale în ultimele ore de chin pe cruce.” — *Istoria faptelor Apostolilor*, p. 539 (cap. 53).

b. Cum se distinge Ioan dintre ceilalți ucenici? Ioan 13:23; 21:20 (p.p.), 24.

Ioan 13:23: „Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sânul lui Isus.”

Ioan 21:20 (prima parte), 24: „Petru s-a întors și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se rezemase pe pieptul lui Isus... Ucenicul acesta este cel ce adevărește aceste lucruri și care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată.”

„Ioan și Iacov, Andrei și Petru, împreună cu Filip, Natanael și Matei, fuseseră mai strâns legați de El decât ceilalți și fuseseră martori la mai multe dintre minunile Lui. Petru, Iacov și Ioan stăteau într-o legătură și mai apropiată cu El. Ei erau aproape tot timpul cu El, văzându-I minunile și ascultându-I cuvintele. Ioan s-a apropiat încă și mai mult de Isus, astfel încât este „cel pe care-l iubea Isus”. Mântuitorul îi iubea pe toți, dar Ioan avea spiritul cel mai receptiv. Era mai tânăr decât ceilalți și, cu încrederea curată a unui copil, și-a deschis inima față de Isus. Astfel a intrat mai mult în simpatie cu Hristos, și prin el cele mai profunde învățături spirituale ale Mântuitorului au fost comunicate poporului Său.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 292 (cap. 30).

2. UN CARACTER TRANSFORMAT

LUNI, 18 MAI

a. Ce semnificație are numele pe care Isus l-a dat lui Ioan și fratelui său, Iacov? Marcu 3:17.

Marcu 3:17: „Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanergheș, care, tâlmăcit, înseamnă: „Fiii tunetului”;

„Ioan nu poseda în mod natural farmecul de caracter pe care experiența lui ulterioară l-a dezvoltat. Prin natura sa avea defecte serioase. Era nu doar mândru, plin de sine și ambițios pentru onoare, dar și impulsiv și plin de resentimente când era ofensat. El și fratele lui erau numiți ‘fiii tunetului.’ Temperamentul rău, dorința de răzbunare, spiritul critic se găseau toate în ucenicul iubit. Dar sub toate acestea Învățătorul divin a discernut o inimă arzătoare, sinceră și iubitoare. Isus i-a mustrat spiritul egoist, i-a dezamăgit ambițiile, i-a încercat credința. Dar i-a descoperit ceea ce sufletul său dorea: frumusețea sfințeniei, puterea transformatoare a iubirii.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 540 (cap. 53).

b. Cum a învățat Ioan un nou mod de a se raporta la ceilalți? Ioan 13:34; 1 Ioan 4:7, 8.

Ioan 13:34: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

1 Ioan 4:7-8: „*Prea iubitorilor, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.*”

„Lecțiile lui Hristos, privind blândețea, smerenia și dragostea ca esențiale pentru creșterea în har și pentru pregătirea pentru lucrarea Sa, au fost de mare valoare pentru Ioan. El a prețuit fiecare lecție și a căutat constant să-și aducă viața în armonie cu modelul divin. Ioan începuse să discearnă slava lui Hristos—nu splendoarea și puterea lumească la care fusese învățat să spere, ci ‘slava ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.’ (Ioan 1:14).” — Idem., p. 544.

c. Descrieți rezultatele unei inimi pline de dragoste față de semenii. 1 Ioan 3:10, 11; Ioan 13:35.

1 Ioan 3:10-11: „*Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său. Căci vestirea pe care ați auzit-o de la început este aceasta: să ne iubim unii pe alții;*”

Ioan 13:35: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*”

„Adâncimea și fervoarea afecțiunii lui Ioan pentru Stăpânul său nu erau cauza iubirii lui Hristos pentru el, ci efectul acelei iubiri. Ioan dorea să devină asemenea lui Isus și, sub influența transformatoare a iubirii lui Hristos, a devenit blând și smerit. Eul era ascuns în Isus. Mai mult decât toți ceilalți tovarăși ai săi, Ioan s-a predat puterii acelei vieți minunate. [...] Ioan Îl cunoștea pe Mântuitorul printr-o cunoaștere practică. Lecțiile Stăpânului său erau săpate pe sufletul lui. Când mărturisea despre harul Mântuitorului, limbajul lui simplu era elocvent, plin de dragostea care îi umplea întreaga ființă.” — Idem., pp. 544–545.

3. EXILAT PE PATMOS

MARȚI, 19 MAI

a. După ce încercările de a-l ucide pe Ioan au eșuat, unde a fost în cele din urmă trimis? Apocalipsa 1:9.

Apocalipsa 1:9: „*Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.*”

„Ioan a fost convocat la Roma pentru a fi judecat pentru credința lui. Aici, înaintea autorităților, învățăturile apostolului au fost răstălmăcite. Martori mincinoși l-au acuzat că propovăduiește erezii tulburătoare. Prin aceste acuzații, dușmanii sperau să aducă moartea ucenicului.

Ioan a răspuns pentru sine însuși, într-o manieră clară și convingătoare, cu o simplitate și sinceritate care au avut un efect puternic. Ascultătorii lui au fost uimiți de înțelepciunea și elocvența sa. Dar cu cât mărturia lui era mai convingătoare, cu atât ura potrivnicilor era mai profundă. ...

Ioan a fost aruncat într-un cazan cu ulei clocotit; dar Domnul i-a păzit viața, la fel cum îi protejase pe cei trei tineri evrei în cuptorul aprins. Când s-au rostit cuvintele: 'Așa să piară toți cei ce cred în acel înșelător, Isus Hristos din Nazaret,' Ioan a declarat: 'Stăpânul meu a îndurat cu răbdare tot ce Satan și îngerii lui au putut născoci pentru a-L umili și chinui. Și-a dat viața pentru a salva lumea. Sunt onorat să mi se îngăduie să sufăr pentru Numele Lui.' ...

Aceste cuvinte au avut efect, iar Ioan a fost scos din cazan chiar de cei care îl aruncaseră.

Prin decretul împăratului, Ioan a fost exilat pe insula Patmos. Acolo, dușmanii credeau că influența lui nu se va mai simți și că avea să moară în cele din urmă din cauza greutăților și a suferinței." — *Istoria Faptelor Apostolilor*, pp. 569–570 (cap. 56).

b. Ce privilegiu prețios i-a oferit exilul? Apocalipsa 1:1–3, 10, 11.

Apocalipsa 1:1-3, 10-11: „Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscută trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan, care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape! În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe, care zicea: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ce vezi scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatura, Sardes, Filadelfia și Laodicea.””

„Patmos, o insulă stâncoasă și pustie din Marea Egee, fusese aleasă de guvernul roman ca loc de exil pentru criminali; dar pentru slujitorul lui Dumnezeu, acest loc întunecos a devenit poarta cerului. Aici, departe de agitația vieții și de activitățile anilor de mai înainte, el a avut părtășia lui Dumnezeu, a lui Hristos și a îngerilor cerești, și de la ei a primit instrucțiuni pentru biserică pentru toate timpurile viitoare. Evenimentele care aveau să aibă loc în scenele finale ale istoriei pământului i-au fost prezentate; iar acolo a scris viziunile primite de la Dumnezeu.” — *Idem*, pp. 570–571.

**a. Cum i s-a arătat Hristos lui Ioan în vedenie pe Patmos?
Apocalipsa 1:12-16.**

Apocalipsa 1:12-16: „M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice, pe cineva care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur. Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada, ochii Lui erau ca para focului, picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari. În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri și fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.”

„[Ucenicul iubit] Îl văzuse pe Stăpânul său în Ghetsimani, fața Lui marcată de picăturile de sânge ale agoniei, înfățișarea Lui... desfigurată mai mult decât a oricărui om, și înfățișarea Sa mai mult decât a fiilor oamenilor.’ (Isaia 52:14). Îl văzuse în mâinile ostașilor romani, îmbrăcat cu o haină veche de porfir și încununat cu spini. Îl văzuse răstignit pe crucea de la Calvar, obiect al batjocurii și al abuzului crud. Acum lui Ioan îi este îngădui iarăși să-L vadă pe Domnul său. Dar ce schimbare în înfățișarea Lui! El nu mai este Om al Durerilor, disprețuit și umilit de oameni. Este îmbrăcat într-o haină de strălucire cerească... Patmosul este făcut strălucitor de slava Domnului înviat.” — *Istoria faptelor Apostolilor*, p. 582 (cap. 57).

**b. Care a fost reacția lui Ioan și ce misiune i-a încredințat Isus?
Apocalipsa 1:17-19.**

Apocalipsa 1:17-19: „Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților. Scrie dar lucrurile pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele.”

„Ioan a fost întărit ca să trăiască în prezența Domnului său glorificat. Atunci, înaintea vedeniei lui uimite i s-au deschis slăvile cerului. I s-a îngădui să vadă tronul lui Dumnezeu și, privind dincolo de conflictele pământenene, să zărească mulțimea îmbrăcată în alb a răscumpăraților. A auzit muzica îngerilor cerești și cântările triumfătoare ale celor ce au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor. În descoperirea dată lui i s-au desfășurat scene de mare interes din experiența poporului lui Dumnezeu și istoria bisericii, până aproape de sfârșitul vremurilor. În figuri și simboluri lui Ioan i-au fost prezentate subiecte de mare însemnătate, pe

care el trebuia să le scrie, pentru ca poporul lui Dumnezeu din vremea lui și din veacurile ce vor urma să aibă o înțelegere inteligentă asupra pericolelor și conflictelor ce îi așteaptă.” — Idem., pp. 582–583.

c. În ce fel este cartea Apocalipsei un mesaj pentru noi, personal? Apocalipsa 1:4–6; 3:22.

Apocalipsa 1:4-6: „Ioan, către cele șapte Biserici care sunt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine și din partea celor șapte duhuri care stau înaintea scaunului Său de domnie și din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel Întâi Născut din morți, Domnul împăraților pământului! Ale Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, ale Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.”

Apocalipsa 3:22: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.”

„Această descoperire a fost dată pentru călăuzirea și mângâierea bisericii pe toată durata dispensațiunii creștine. Totuși, învățătorii religioși au spus că ea este o carte pecetluită și că tainele ei nu pot fi explicate. Din această cauză, mulți s-au întors de la înregistrarea profetică, refuzând să aloce timp și studiu misterelor ei. Dar Dumnezeu nu voiește ca poporul Său să privească astfel cartea.” — Idem., p. 583.

5. PREZENȚA LUI HRISTOS ASIGURATĂ

JOI, 21 MAI

a. Ce însemna imaginea lui Hristos în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur? Apocalipsa 1:20.

Apocalipsa 1:20: „Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici și cele șapte sfeșnice sunt șapte Biserici.”

„Hristos este prezentat ca umblând în mijlocul sfeșnicilor de aur. Astfel este simbolizată relația Sa cu bisericile. El este în comuniune permanentă cu poporul Său. Le cunoaște adevărata stare. Observă rânduiala lor, evlavia lor, devotamentul lor. Deși este Mare Preot și mijlocitor în sanctuarul de sus, totuși este reprezentat umblând înainte-înapoi în mijlocul bisericilor Sale de pe pământ. Cu veghe neobosită și grijă neînțetată, El priveghează să vadă dacă lumina vreunuia dintre străjerii Săi pâlpâie ori se stinge. Dacă sfeșnicele ar fi lăsate numai în grija omenească, flacăra ar slabi și s-ar stinge; dar El este adevăratul păzitor în casa

Domnului, adevăratul ocrotitor al curților templului. Grijă Lui neîncetată și harul susținător sunt izvorul vieții și al luminii.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 586 (cap. 57).

b. Descrieți scopul mesajelor lui Dumnezeu către biserică, privită ca întreg, și reprezentată de cele șapte biserici din capitolele 2 și 3 ale Apocalipsei.

„Numele celor șapte biserici sunt simbolice pentru biserica în diferite perioade ale erei creștine. Numărul 7 indică plenitudinea și simbolizează faptul că mesajele se întind până la sfârșitul vremurilor, iar simbolurile folosite arată starea bisericii în diverse perioade ale istoriei lumii.” — Idem., p. 585.

„Biserica era cu defecte și avea nevoie de muștrare severă și de disciplinare, iar Ioan a fost inspirat să scrie mesaje de avertizare, muștrare și îndemn pentru aceia care, pierzând din vedere principiile fundamentale ale Evangheliei, și-ar periclita nădejdea mântuirii. Dar cuvintele de muștrare pe care Dumnezeu a găsit necesar să le trimită sunt rostite întotdeauna cu o dragoste tandră și cu promisiunea păcii pentru orice credincios pocăit.” — Idem., p. 587.

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 22 MAI

1. Chiar dacă Isus nu a avut favoriți, de ce a fost Ioan numit „ucenicul iubit”?
2. Ce a creat schimbarea în viața și caracterul lui Ioan?
3. Cum a învins Dumnezeu planurile celor răi care au încercat să scape de Ioan?
4. Deși adesea numită în mod eronat o carte pecetluită, ce înseamnă Apocalipsa pentru noi?
5. Descrieți scopul lui Dumnezeu în trimiterea mesajelor de muștrare către Biserica Sa.

Balaurul, femeia și rămășița

VERSET DE MEMORAT: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia Veacurilor*, pp. 582–592 (cap. 36: *Conflictul care se apropie*).

„Libertatea de conștiință, care a costat un sacrificiu atât de mare, nu va mai fi respectată. În conflictul ce se apropie curând, vom vedea ilustrate cuvintele profetului.” — *Tragedia Veacurilor*, p. 592 (cap. 36).

1. BISERICA REVELATĂ

DUMINICĂ, 24 MAI

a. Ce se vede la începutul celei de-a patra viziuni a lui Ioan? Apocalipsa 12:1.

Apocalipsa 12:1: „În cer s-a arătat un semn mare – o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.”

b. În simbolismul biblic, pe cine reprezintă femeia? 2 Corinteni 11:2; Ezechiel 23:2–4; Apocalipsa 17:3–6.

2 Corinteni 11:2: „Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.”

Ezechiel 23:2-4: „Fiul omului, erau două femei, fiice ale aceleiași mame. Ele au curvit în Egipt, au curvit în tinerețea lor; acolo le-au fost strânse țâțele, acolo le-a fost atins sânul fecioresc. Cea mai mare se chema Ohola și sora ei, Oholiba. Erau ale Mele și au născut fii și fiice. Ohola este Samaria; Oholiba este Ierusalimul.”

Apocalipsa 17:3-6: „Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu, era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur

plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului”. Și am văzut pe femeia aceasta îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.”

„În Apocalipsa 17, Babilonul este reprezentat ca o femeie — o imagine folosită în Biblie ca simbol al unei biserici: o femeie virtuoasă reprezintă o biserică curată, o femeie decăzută o biserică apostată.

În Biblie, caracterul sfânt și statornic al relației dintre Hristos și biserică Sa este reprezentat prin unirea căsătoriei. Domnul Și-a unit poporul cu Sine printr-un legământ solemn, El promițând să fie Dumnezeuul lor, iar ei angajându-se să fie ai Săi și numai ai Lui. El declară: ‘Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin dreptate și prin judecată, prin bunătate și prin îndurare.’ (Osea 2:19). Și iarăși: ‘Eu sunt căsătorit cu voi.’ (Ieremia 3:14). Iar Pavel folosește aceeași imagine în Noul Testament când spune: ‘V-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.’ (2 Corinteni 11:2).” — *Tragedia Veacurilor*, p. 381 (cap. 35).

2. BISERICA ÎN CONFLICT

LUNI, 25 MAI

a. Cum a trăit biserica durerile așteptării nașterii lui Mesia? Apocalipsa 12:2; Isaia 9:6; Luca 2:25-32.

Apocalipsa 12:2: „Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii și avea un mare chin ca să nască.”

Isaia 9:6: „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

Luca 2:25-32: „Și iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viață sfântă și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt era peste el. Duhul Sfânt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului. El a venit în Templu mănât de Duhul. Și, când au adus părinții înăuntru pe Pruncul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce porunca Legea, Simeon L-a luat în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze neamurile și slava poporului Tău Israel”.”

„Cuvintele de pe patul de moarte ale lui Iacov i-au umplut [pe cei credincioși dintre iudei] de speranță: ‘Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo.’

(Geneza 49:10). Puterea tot mai scăzută a lui Israel dovedea că venirea lui Mesia era aproape. Profeția lui Daniel descria slava domniei Lui peste un imperiu care avea să urmeze tuturor împărățiilor pământești; și, spune profetul, 'ea va dăinui veșnic.' (Daniel 2:44). Deși puțini înțelegeau natura misiunii lui Hristos, exista o așteptare larg-răspândită privind un prinț puternic care avea să-și întemeieze împărăția în Israel și să vină ca izbăvitor al națiunilor.

'Plinătatea vremii venise.' Omenirea, devenită tot mai degradată prin secole de fărâdelege, cerea venirea Răscumpărătorului." — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 34 (cap. 3).

b. Ce putere civilă este reprezentată de marele balaur roșu? Apocalipsa 12:3.

Apocalipsa 12:3: „*În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roșu, cu șapte capete, zece coarne și șapte cununi împărătești pe capete.*”

„Sub simbolurile unui mare balaur roșu, ale unei fiare ca un leopard și ale unei fiare cu coarne de miel, guvernele pământești care urmau să se angajeze în mod special în călcarea Legii lui Dumnezeu și persecutarea poporului Său au fost prezentate lui Ioan.” — *Comentariul Biblic AZS* [Comentarii E. G. White], vol. 7, p. 972 (Apocalipsa, cap. 11).

c. Din cauza acestei puteri asemenea balaurului, ce pericol amenința biserica și pe Mesia? Apocalipsa 12:4.

Apocalipsa 12:4: „*Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.*”

„Satan lucrase pentru a face adâncă și de netrecut prăpastia dintre pământ și cer. Prin minciunile sale el încuraja pe oameni în păcat. Scopul lui era să epuizeze răbdarea lui Dumnezeu și să stingă iubirea Sa pentru oameni, astfel ca Dumnezeu să abandoneze lumea jurisdicției satanice.” — *Hristos, Lumina Lumii*, pp. 34, 35 (cap. 3).

„Satan L-a urât pe Hristos în cer pentru poziția Sa în curțile lui Dumnezeu. L-a urât și mai mult când el însuși a fost detronat. L-a urât pe Acela care Se angajase să răscumpere o rasă de păcătoși. Totuși, în lumea în care Satan își revendica domnia, Dumnezeu L-a lăsat pe Fiul Său să vină ca un prunc neajutorat, supus slăbiciunii omenești. El L-a lăsat să întâlnească pericolele vieții, ca orice suflet omenesc, să lupte bătălia, așa cum trebuie s-o lupte orice copil al omenirii, cu riscul de a eșua și de a se pierde pentru veșnicie.” — *Idem.*, p. 49.

a. Ce informație despre trecut i-a fost descoperită lui Ioan și ce înseamnă aceasta? Apocalipsa 12:7-9.

Apocalipsa 12:7-9: „Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”

„Opoziția față de legea lui Dumnezeu își are începutul în curțile cerului, cu Lucifer, heruvimul acoperitor. Satan era hotărât să fie primul în consiliul cerului și egal cu Dumnezeu. El și-a început lucrarea de rebeliune cu îngerii aflați sub comanda lui, căutând să răspândească între ei spiritul de nemulțumire. A lucrat într-un mod atât de înșelător încât mulți îngeri au fost câștigați de partea sa înainte ca planurile lui să fie pe deplin cunoscute. Chiar și îngerii loiali nu puteau discerne complet caracterul lui și nu puteau vedea încotro conducea lucrarea lui. Când Satan a reușit să câștige mulți îngeri de partea lui, și-a prezentat cauza înaintea lui Dumnezeu, susținând că dorința îngerilor era ca el să ocupe poziția pe care o avea Hristos.

Răul a continuat să lucreze până când spiritul de răzvrătire a izbucnit în revoltă deschisă. Atunci a fost război în cer, iar Satan și toți cei ce simpatizau cu el au fost aruncați afară.” — *Comentariul Biblic AZS* [Comentarii E. G. White], vol. 7, pp. 972-973 (Apocalipsa, cap. 11).

b. Cum indică vestea din Apocalipsa 12:10, 11 faptul că alungarea lui Satan a fost finalizată în timpul lucrării lui Isus?

Apocalipsa 12:10-11: „Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum au venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui, pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”

„Cu ochiul profetic, Hristos a urmărit scenele din marele Său conflict final. El știa că atunci când avea să strige ‘S-a sfârșit!’, tot cerul avea să triumfe. Urechea Lui surprinsese muzica îndepărtată și strigătele de biruință din curțile cerești. El știa că atunci se va auzi clopotul de moarte al imperiului lui Satan și că numele lui Hristos avea să fie vestit din lume în lume în tot universul.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 679 (cap. 73).

„Planul de răscumpărare avea un scop mai amplu și mai profund decât mântuirea omului. Hristos n-a venit pe pământ doar pentru aceasta; nu doar pentru ca locuitorii acestei lumi mici să poată considera legea lui Dumnezeu cum ar trebui considerată; ci a venit pentru a apăra caracterul lui Dumnezeu înaintea universului... Actul lui Hristos de a muri pentru mântuirea omului nu doar că făcea cerul accesibil oamenilor, ci înaintea întregului univers Îl justifica pe Dumnezeu și pe Fiul Său în felul în care au tratat rebeliunea lui Satan. Aceasta stabilea perpetuitatea legii lui Dumnezeu și dezvăluia natura și urmările păcatului.” — *Patriarhi și Profeți*, pp. 68–69 (cap. 4).

4. RĂZBOI PE PĂMÂNT

MIERCURI, 27 MAI

a. Ce pericol sporit urma să fie prezentat bisericii? Apocalipsa 12:12, 13.

Apocalipsa 12:12-13: „De aceea bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.” Când s-a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească.”

„Satan, știind că imperiul pe care îl uzurpase avea să-i fie la urmă smuls, a hotărât să nu piardă niciun efort pentru a distruge cât mai multe dintre creaturile pe care Dumnezeu le crease după chipul Său. El ura omul pentru că Hristos manifestase față de el o astfel de iubire iertătoare și milă, și acum se pregătea să practice asupra lui orice fel de înșelăciune prin care l-ar fi putut pierde; își continua cursul cu și mai multă energie din cauza propriei sale condiții fără speranță.” — *Comentarii Biblice AZȘ [Comentariile Ellen G. White]*, vol. 7, pp. 973, 974 (Apocalipsa, cap. 12).

„Marea controversă dintre bine și rău va crește în intensitate până la încheierea timpului. În toate veacurile, mânia lui Satan s-a manifestat împotriva bisericii lui Hristos; iar Dumnezeu a revărsat harul și Duhul Său asupra poporului Său pentru a-l întări să stea împotriva puterii celui rău. Când apostolii lui Hristos urmau să ducă Evanghelia Sa în lume și să o consemneze pentru toate veacurile viitoare, ei au fost în mod special înzestrați cu iluminarea Duhului. Dar, pe măsură ce biserica se apropie de eliberarea ei finală, Satan urmează să lucreze cu o putere mai mare... Și toate adâncimile abilității și subtilității satanice dobândite, toată cruzimea dezvoltată în timpul acestor lupte ale veacurilor, vor fi puse în acțiune împotriva poporului lui Dumnezeu în conflictul final. Iar în acest timp de pericol, urmașii lui Hristos trebuie să ducă lumii avertizarea cu

privire la cea de-a doua venire a Domnului; și trebuie pregătit un popor să stea înaintea Lui la venirea Sa, 'fără pată și fără vină'. 2 Petru 3:14. În acest timp, darul special al harului divin și al puterii nu este mai puțin necesar bisericii decât în zilele apostolice." — *Tragedia Veacurilor*, pp. ix, x (Prefața autorului, engl.).

b. Descrieți experiența bisericii în timpul celor 1.260 de ani de asupraire și persecuție. Apocalipsa 12:6, 14.

Apocalipsa 12:6, 14: „Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile... ¹⁴Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei, unde este hrănită o vreme, vremi și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.”

c. Ce ajutor a venit pentru a devia atacul agenților omenеști pe care balaurul intenționa să-l folosească împotriva credincioșilor? Apocalipsa 12:15, 16.

Apocalipsa 12:15-16: „Atunci, șarpele a aruncat din gură apă, ca un râu, după femeie, ca s-o ia râul. Dar pământul a dat ajutor femeii. Pământul și-a deschis gura și a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.”

„Pe măsură ce se răspândeau prin țările Europei veștile despre o țară unde fiecare om se putea bucura de rodul propriei munci și putea asculta de convingerile propriei conștiințe, mii de oameni au venit în grupuri spre țărmurile Lumii Noi.” — *Tragedia Veacurilor*, p. 296 (cap. 16).

5. RĂMĂȘIȚA

JOI, 28 MAI

a. Pe măsură ce mânia balaurului își atinge apogeul, cum sunt descriși credincioșii? Apocalipsa 12:17.

Apocalipsa 12:17: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

„Revelatorul, privind de-a lungul veacurilor până la încheierea timpului, a declarat: 'Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.' (Apocalipsa 12:17). Unii dintre cei care trăiesc astăzi pe pământ vor vedea împlinite aceste cuvinte. Același spirit care în veacurile trecute i-a determinat pe oameni să persecute biserica adevărată va

determina în viitor urmarea unui curs asemănător împotriva celor care își mențin loialitatea față de Dumnezeu. Chiar acum se fac pregătiri pentru acest ultim mare conflict.” — *Profeți și Regi*, p. 605 (cap. 49).

b. Cum descriu caracteristicile rămășiței biserica din zilele din urmă? Apocalipsa 14:12; 19:10.

Apocalipsa 14:12: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.””

Apocalipsa 19:10: „Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!” (Căci mărturia lui Isus este duhul proiecției.”

„Biserica rămășiței va recunoaște pe Dumnezeu în Legea Sa și va avea darul profetic. Ascultarea de Legea lui Dumnezeu și spiritul profeției au caracterizat întotdeauna adevăratul popor al lui Dumnezeu, iar testul este dat de obicei cu privire la manifestări prezente.” — *Loma Linda Messages*, p. 33.

„Biserica rămășiței va fi adusă în mare încercare și strâmțorare. Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus vor simți mânia balaurului și a oștilor lui. Satan numără lumea ca fiind supușii lui, a câștigat control asupra bisericilor apostate; dar aici este o mică grupare care rezistă supremației sale.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 231 (subcap. *Un timp de încercare înaintea noastră*).

„O refuzare de a asculta poruncile lui Dumnezeu și o hotărâre de a nutri ură împotriva celor care proclamă aceste porunci duc la cel mai hotărât război din partea balaurului, ale cărui energii sunt îndreptate împotriva poporului lui Dumnezeu care păzește poruncile.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 117 (subcap. *Împotrivirea vrăjmașului*).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 29 MAI

- 1. De ce este biserica simbolizată în Biblie printr-o femeie?**
- 2. Explicați riscul pe care Fiul lui Dumnezeu și l-a asumat venind pe pământ ca om.**
- 3. Când a fost deplin încheiată alungarea lui Satan din cer?**
- 4. Descrieți motivul mâniei balaurului împotriva bisericii.**
- 5. Ce caracteristici căutăm când identificăm rămășița?**

Darul Sabatului Întâi

6 iunie 2026

Casă de Rugăciune în Praga, Cehia

Republica Cehă este o țară situată în inima Europei, învecinându-se cu Germania, Polonia, Austria și Slovacia. În această țară se află regiunea Boemia, o zonă istorică, cu sate pitorești, castele mărețe și o bogată moștenire culturală și spirituală, unde John Huss (1369–1415) și-a inițiat marile reforme. Astăzi este un stat modern și secular, cu o populație de aproximativ 10,9 milioane de locuitori, dintre care peste 1,4 milioane trăiesc în capitala Praga.

Praga nu este doar un centru istoric și cultural, ci și un loc în care mii de oameni au nevoie spirituală, mulți dintre ei căutând sensul vieții, speranță și pace în inimile lor. Dintre locuitori, 47,8% sunt considerați nereligioși, 11,7% se identifică cu creștinismul (dintre care 9,3% sunt catolici și 2,4% aparțin altor confesiuni creștine), iar 10,8% aparțin altor religii.

Lucrarea Mișcării de Reformă Adventiste de Ziua a Șaptea în acest oraș a început în mai 2014, când doar trei persoane s-au adunat pentru prima întâlnire. Mai târziu, în august 2020, un pastor și familia sa au fost trimiși aici pentru a proclama mesajul prezent al adevărului și al mântuirii sufletelor pierdute.

Astăzi, adunarea din Praga numără 30 de membri în biserică, iar împreună cu cei interesați și cei care se pregătesc pentru botez, sunt aproximativ 70 de persoane. Serviciile divine se țin în prezent într-un spațiu închiriat, dar congregația se roagă cu ardoare pentru posibilitatea de a cumpăra sau construi propria casă de rugăciune, un loc unde poporul lui Dumnezeu să se poată aduna, să fie întărit în credință și să împărtășească lumina adevărului cu cei din jur.

„Casa în care se aduce închinare lui Dumnezeu trebuie să fie în conformitate cu caracterul și măreția Sa.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 268 (subcap. *Zecimi și daruri*).

Dragi frați și surori, astăzi avem o ocazie binecuvântată de a lua parte la această mare lucrare a lui Dumnezeu. Darul dumneavoastră este o investiție în veșnicie, în mântuirea sufletelor și în întărirea bisericii chiar în inima Europei. Vă rugăm să vă rugați pentru călăuzirea lui Dumnezeu, să sprijiniți cu bunătate acest proiect și să împărtășiți această nevoie și altora. Fie ca Domnul să binecuvânteze pe fiecare dintre cei care iau parte cu dragoste la această lucrare.

„Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, când vă pomenim în rugăciunile noastre” (1 Tesaloniceni 1:2).

Frații și surorile voastre din Praga

Fiara și semnul

VERSET DE MEMORAT: „Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte” (Apocalipsa 13:16).

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 439–450 (cap. 25: *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*).

„Coarnele ca de miel și vocea de balaur ale simbolului indică o contradicție remarcabilă între profesiunile și practica națiunii astfel reprezentate.” — *Tragedia veacurilor*, p. 442 (cap. 25).

1. FIARA COMPLEXĂ

DUMINICĂ, 31 MAI

a. Ce a văzut Ioan în Apocalipsa 13:1 (p.p.) și cum înțelegem aceasta în lumina studiului nostru din Daniel 7:3?

Apocalipsa 13:1: „Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; ...”

Daniel 7:3: „Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.”

b. Ce putem învăța din modul în care unele caracteristici fizice ale fiarei se leagă de cele patru fiare pe care le-am studiat anterior? Apocalipsa 13:2; Daniel 7:4–6.

Apocalipsa 13:2: „Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard, avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.”

Daniel 7:4-6: „Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea până în clipa când i s-au smuls aripile și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o râună; avea trei coaste în gură, între dinți, și i s-a zis: ‘Scoală-te și mănâncă multă carne!’ După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.”

„În capitolul 13 (versetele 1–10) este descrisă o altă fiară, ‘asemănătoare cu un leopard’, căreia balaurul i-a dat ‘puterea lui, scaunul lui de domnie și o mare stăpânire’. Acest simbol, după cum au crezut cei mai mulți protestanți, reprezintă papalitatea, care a moștenit puterea, tronul și autoritatea deținute anterior de vechiul Imperiu Roman. Despre fiara ca un leopard se spune: ‘I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule... Și și-a deschis gura în blasfemie împotriva lui Dumnezeu, ca să-I hulească Numele, cortul Lui și pe cei ce locuiesc în cer. I s-a dat putere să facă război cu sfinții și să-i biruiască. I s-a dat putere peste orice seminție, limbă și neam.’ Această profecie, aproape identică cu descrierea cornului mic din Daniel 7, indică fără îndoială papalitatea.” — *Tragedia veacurilor*, p. 439 (cap. 25).

„În multe dintre națiunile Europei, puterile care conduceau biserici și statul au fost timp de secole controlate de Satan prin intermediul papalității.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 268, 269 (cap. 15).

2. PUTERE PERSECUTOARE

LUNI, 1 IUNIE

a. Cum este confirmată identitatea fiarei pe baza perioadei dominației ei? Apocalipsa 13:5; Daniel 7:25.

Apocalipsa 13:5: „I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.”

Daniel 7:25: „El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.”

„I s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni’. Și profetul spune, ‘Am văzut unul din capetele ei ca rănit de moarte. Și iarăși: ‘Cine duce pe alții în robie va merge și el în robie; cine ucide cu sabia trebuie să fie ucis cu sabia.’ Cele patruzeci și două de luni sunt aceleași cu ‘o vreme, două vremi și o jumătate de vreme’, trei ani și jumătate, sau 1260 de zile, din Daniel 7, perioada în care puterea papală urma să-i asuprească pe poporul lui Dumnezeu. Această perioadă... a început odată cu instaurarea supremației papale, în anul 538 d.Hr., și s-a încheiat în 1798. În acel timp, papa a fost luat captiv de armata franceză, puterea papală a primit rana de moarte, iar predicția s-a împlinit: ‘Cine duce pe alții în robie va merge și el în robie.’” — *Tragedia veacurilor*, p. 439 (cap. 25).

b. Cum urma să fie diminuată supremația fiarei ca un leopard? Apocalipsa 13:3 (prima parte), 10.

Apocalipsa 13:3 (p.p.), 10: „Unul din capetele ei părea rănit de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată. ... Cine duce pe alții în robie va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.”

c. Ce acțiuni urma să întreprindă fiara? Apocalipsa 13:6-8.

Apocalipsa 13:6-8: „Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam. Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului, care a fost înjunghiat.”

„Influența Romei în țările care odinioară îi recunoșteau stăpânirea este încă departe de a fi distrusă. Iar profeția prevede o restaurare a puterii ei. ‘Am văzut unul din capetele ei ca rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.’ Versetul 3. Provocarea rănii de moarte indică prăbușirea papalității în 1798. După aceasta, spune profetul, ‘rana ei de moarte fusese vindecată; și tot pământul se mira după fiară.’ Pavel afirmă clar că ‘omul fărădelegii’ va continua până la a doua venire. (2 Tesaloniceni 2:3-8). Până la sfârșitul timpului, el va continua lucrarea de înșelăciune. Iar revelatorul declară, referindu-se tot la papalitate: ‘Toți locuitorii pământului i se vor închina, toți acei al căror nume nu este scris în cartea vieții.’ (Apocalipsa 13:8). Atât în Lumea Veche, cât și în Lumea Nouă, papalitatea va primi omagiul exprimat prin cinstirea instituției duminicii, care se sprijină exclusiv pe autoritatea Bisericii Romei.” — *Tragedia veacurilor*, p. 579 (cap. 35).

3. FIARA ASEMĂNĂTOARE CU UN MIEL

MARȚI, 2 IUNIE

a. Ce nouă putere politică a fost văzută ridicându-se, chiar în timp ce puterea papală primea rana de moarte? Apocalipsa 13:11.

Apocalipsa 13:11: „Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.”

„Fiara cu coarne ca de miel a fost văzută ‘ridicându-se din pământ’. În loc să răstoarne alte puteri pentru a se stabili, națiunea astfel reprezentată trebuia să se ridice pe un teritoriu anterior neocupat și să crească treptat și pașnic. Nu putea, deci, să apară în mijlocul naționalităților înghesuite și în luptă ale Lumii Vechi, acea mare agitată de ‘popoare, gloate, neamuri și limbi’. Ea trebuie căutată pe Continentul American.

„Ce națiune din Lumea Nouă se ridică spre putere în 1798, promițând tărie și măreție și atrăgând atenția lumii? Aplicarea simbolului nu lasă nicio îndoială. O singură națiune îndeplinește specificațiile acestei profeții: ea arată fără echivoc spre Statele Unite ale Americii. Repetat, gândul, aproape exact cuvintele scriitorului inspirat, a fost folosit inconștient de oratori și istorici pentru a descrie ridicarea și dezvoltarea acestei națiuni. Fiara era văzută ‘ridicându-se din pământ’; iar, potrivit traducătorilor, cuvântul redat aici ‘ridicându-se’ semnifică literal ‘a crește sau a răsări ca o plantă’. Și, după cum am văzut, națiunea trebuia să se ridice pe un teritoriu anterior neocupat...

Și avea două coarne ca ale unui miel.’ Coarnele ca de miel indică tinerețe, inocență și blândețe, reprezentând potrivit caracterul Statelor Unite când au fost prezentate profetului ca ‘ridicându-se’ în 1798. Printre exilații creștini care au fugit mai întâi în America, căutând un refugiu de sub opresiunea regală și intoleranța preotească, se aflau mulți care au hotărât să întemeieze un guvern pe temelia largă a libertății civile și religioase. Vederile lor s-au regăsit în Declarația de Independență, care afirmă marele adevăr că ‘toți oamenii sunt creați egali’ și înzestrați cu dreptul inalienabil la ‘viață, libertate și căutarea fericirii’. Constituția garantează poporului dreptul la autoguvernare, prevăzând ca reprezentanții aleși prin vot popular să facă și să administreze legile. Libertatea de credință religioasă a fost, de asemenea, acordată, fiecare om fiind liber să-L adore pe Dumnezeu după îndemnul conștiinței sale. Republicanismul și protestantismul au devenit principiile fundamentale ale națiunii. Aceste principii sunt secretul puterii și prosperității ei. Asupriții și umiliții din întreaga creștinătate au privit spre această țară cu interes și speranță. Milioane i-au căutat țărmurile, iar Statele Unite s-au ridicat la un rang printre cele mai puternice națiuni ale pământului.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 440, 441 (cap. 25).

4. VORBEA CA UN BALAU

MIERCURI, 3 Iunie

a. Ce dezvoltare șocantă urma să aibă loc, impusă de fiara cu coarne ca de miel? Apocalipsa 13:12, 16.

Apocalipsa 13:12, 16: „*Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată...¹⁶ Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte*”

„Coarnele ca de miel și vocea de balaur ale simbolului indică o contradicție remarcabilă între mărturisirile și practica națiunii astfel reprezentată. ‘Vorbirea’ națiunii este acțiunea autorităților sale legislative și judiciare. Prin o asemenea acțiune, ea va contrazice acele principii liberale și pașnice pe care

le-a prezentat ca fundament al politicii sale. Predicția că va vorbi ‘ca un balaur’ și va exercita ‘toată puterea fiarei dintâi’ prevede în mod clar o dezvoltare a spiritului de intoleranță și persecuție manifestat de națiunile reprezentate de balaur și de fiara ca un leopard. Și declarația că fiara cu două coarne ‘face ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi’ indică faptul că autoritatea acestei națiuni va fi exercitată în impunerea unei practici care va fi un act de omagiu adus papalității.

O asemenea acțiune ar contraveni direct principiilor acestui guvern, geniului instituțiilor sale libere, afirmațiilor directe și solemne ale Declarației de Independență și ale Constituției. Fondatorii națiunii au căutat cu înțelepciune să protejeze împotriva folosirii puterii seculare de către biserică, cu inevitabilul rezultat: intoleranță și persecuție. Constituția prevede că ‘Congresul nu va face nicio lege privind stabilirea unei religii sau interzicerea liberei ei exercitări’ și că ‘niciun test religios nu va fi vreodată cerut ca o calificare pentru orice funcție publică în Statele Unite’. Numai printr-o încălcare flagrantă a acestor garanții ale libertății națiunii poate fi impusă vreo practică religioasă prin autoritate civilă.” — *Idem*, p. 442 (cap. 25).

b. Cum va fi această impunere a semnelor fiarei prăbușirea Statelor Unite? Proverbe 14:34; Psalmii 119:126.

Proverbe 14:34: „Neprihănirea înalță pe un popor, dar păcatul este rușinea popoarelor.”

Psalmul 119:126: „Este vremea ca Domnul să lucreze, căci ei calcă Legea Ta.”

„Fiecare secol de destrăbălare a adunat o comoară de mânie pentru ziua mântuirii; iar când va veni timpul, și nelegiuirea este deplină, atunci Dumnezeu Își va face lucrarea Sa ciudată. Se va descoperi că e un lucru groaznic să fi epuizat răbdarea divină; căci mânia lui Dumnezeu va cădea atât de vizibil și puternic, încât este reprezentată ca fiind neamestecată cu milă; iar chiar pământul va fi pustiit. În timpul apostaziei naționale, când, urmând politica lui Satan, conducătorii țării se vor alinia de partea omului fărădelegii, atunci măsura vinei este deplină; apostazia națională este semnalul pentru ruina națională.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 373 (cap. 47, subcap. *Rugăciunea, credința și dependența de Dumnezeu*).

5. SEMNUL FIAREI

JOI, 4 Iunie

a. Care este semnul autorității Romei? Daniel 7:25.

Daniel 7:25: „El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.”

„Ca semn al autorității Bisericii Catolice, scriitorii papistași citează întruși actul schimbării Sabatului în duminică, act pe care protestanții îl recunosc... deoarece, prin păzirea duminicii, ei recunosc puterea bisericii de a orândui sărbători și de a le impune sub păcat.” — Henry Tuberville, *Abridgment of the Christian Doctrine*, p. 58. Ce este, așadar, schimbarea Sabatului, dacă nu semnul, sau marca, autorității Bisericii Romei — ‘semnul fiarei’?...

„Când păzirea duminicii va fi impusă prin lege, iar lumea va fi luminată cu privire la obligația adevăratului Sabat, atunci oricine va încălca porunca lui Dumnezeu pentru a asculta un precept care nu are altă autoritate decât cea a Romei, va onora astfel papalitatea mai presus de Dumnezeu.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 448, 449 (cap. 25).

b. Descrieți punctul culminant al celor două mișcări contrastante — una de luminare a sufletelor cu privire la adevăr și cealaltă de impunere a semnului fiarei. Apocalipsa 13:13-15; 16:13, 14; Matei 24:14, 24.

Apocalipsa 13:13-15: „Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.”

Apocalipsa 16:13-14: „Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărății pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic.”

Matei 24:14, 24: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul...²⁴Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.”

„Biserica apelează la brațul puterii civile, iar în această lucrare papistașii și protestanții se unesc. Pe măsură ce mișcarea pentru impunerea duminicii devine mai îndrăzneată și mai hotărâtă, legea va fi invocată împotriva păzitorilor poruncilor. Ei vor fi amenințați cu amenzi și închisoare, iar unora li se vor oferi poziții de influență și alte recompense ca stimulente pentru a renunța la credința lor. Dar răspunsul lor hotărât este: ‘Arătați-ne din Cuvântul lui Dumnezeu greșeala noastră’, aceeași pledoarie adusă de Luther în circumstanțe similare. Cei care sunt aduși înaintea tribuna-

lelor fac o puternică apărare a adevărului, iar unii dintre cei ce îi aud sunt determinați să se alăture păzirii tuturor poruncilor lui Dumnezeu. Astfel, lumina va fi adusă înaintea miilor care altfel nu ar fi știut nimic despre aceste adevăruri.” — *Tragedia veacurilor*, p. 607 (cap. 38).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 5 IUNIE

- 1. Cum au fost preluate unele caracteristici ale fiarelor din Daniel 7 în simbolul Romei?**
- 2. Recapitulează diferitele moduri în care au fost enumerați cei 1260 de ani ai supremației papale.**
- 3. De ce rana de moarte nu a dus la dispariția fiarei?**
- 4. Ce trăsături unice ale Statelor Unite au fost reprezentate prin coarnele de miel?**
- 5. Au deja semnul fiarei cei care astăzi se închină duminica?**

Cei trei înger

VERSET DE MEMORAT: „Aici este răbdarea sfinților, care păesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” (Apocalipsa 14:12)

Recomandare pentru studiu: *Experiențe și viziuni*, pp. 232–261 (Solia primului înger).

„Mi-au fost arătate trei trepte — solia primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Îngerul care mă însoțea a spus: «Vai de acela care va muta o cărămidă sau va mișca un cui din aceste solii. Adevărata înțelegere a acestor solii este de o importanță vitală.» — *Experiențe și viziuni*, p. 258 (Solia primului înger).

1. ÎNGERI ÎN APOCALIPSA

DUMINICĂ, 7 IUNIE

a. Comparați și contrastați diferitele tipuri de soli reprezentate prin îngeri. Apocalipsa 1:20; 10:1, 5; 11:1; 22:8.

Apocalipsa 1:20: „*Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici și cele șapte sfeșnice sunt șapte Biserici.*”

Apocalipsa 10:1, 5: „*Apoi am văzut un alt înger puternic, care se cobora din cer învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc...⁵Și îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna dreaptă spre cer*”

Apocalipsa 11:1: „*Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini și mi s-a zis: „Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el.”*”

Apocalipsa 22:8: „*Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului care mi le arăta, ca să mă închin lui.*”

b. Cum trimite Dumnezeu un mesaj tuturor oamenilor de pe pământ? Romani 10:13–15.

Romani 10:13-15: „*Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor*

propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”

„Ca reprezentanți ai Săi printre oameni, Dumnezeu nu alege îngeri care nu au căzut niciodată, ci ființe umane, oameni cu aceleași pasiuni ca și cei pe care caută să-i salveze... Și oamenilor, bărbați și femei, le-a fost încredințată sacra responsabilitate de a face cunoscute 'bogățiile nepătrunse ale lui Hristos'. (Efeseni 3:8).” — *Istoria Faptelor apostolilor*, p. 134 (cap. 14).

„Trebuie să fim împreună lucrători cu îngerii cerești în a-L prezenta pe Isus lumii (...) căci omul trebuie să fie canalul prin care omul să fie atins. Iar când ne predăm în consacrare din toată inima lui Hristos, îngerii se bucură că pot vorbi prin vocile noastre pentru a revela iubirea lui Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 297 (cap. 30).

c. Cine este simbolizat prin îngerii din Apocalipsa 14:6-12 și care este misiunea lor? Matei 28:19, 20; Faptele apostolilor 1:8.

Apocalipsa 14:6-12: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniai curviei ei!” Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniai lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniai Lui, și va fi chinuit în foc și în pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihna cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei! Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

Matei 28:19-20: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

Faptele Apostolilor 1:8: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

„Îngerii sunt reprezentați ca zburând prin mijlocul cerului, proclamând lumii o solie de avertizare. (...) Nimeni nu aude vocea acestor îngeri, căci ei sunt un simbol care reprezintă poporul lui Dumnezeu, care lucrează în armonie cu universul ceresc.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 387 (cap. 50, *Stâlpii credinței noastre*).

a. Cui duce primul înger solia? Apocalipsa 14:6.

Apocalipsa 14:6: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.”

„O mare trezire religioasă sub proclamarea venirii iminente a lui Hristos este prezisă în profeția soliei primului înger din Apocalipsa 14. (...) Zborul îngerului ‘prin mijlocul cerului’, ‘glasul puternic’ cu care este rostit avertismentul și proclamarea lui către toți ‘locuitorii pământului’ — ‘fiecărei națiuni, seminții, limbi și popor’ — arată rapiditatea și întinderea mondială a mișcării.” — *Tragedia veacurilor*, p. 355 (cap. 20).

b. Cum a atras primul înger atenția asupra lui Dumnezeu ca fiind Creatorul? Apocalipsa 14:7; Geneza 1:1; Efeseni 3:9.

Apocalipsa 14:7: „El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Geneza 1:1: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Efeseni 3:9: „și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile”.

c. Reflectați asupra modului în care Mișcarea Adventă a preluat solia primului înger și judecata în predicarea revenirii apropiate a lui Hristos. Daniel 7:26, 27; 8:14; Faptele apostolilor 17:30, 31.

Daniel 7:26-27: „Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”

Daniel 8:14: „Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!”

Faptele Apostolilor 17:30, 31: „Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți...”

„Lui William Miller și colaboratorilor săi le-a fost dat să predice avertizarea în America. Această țară a devenit centrul marii mișcări advente. Aici a avut profeția soliei primului înger cea mai directă împlinire. Scrierile lui Miller și ale asociaților săi au fost duse în ținuturi îndepărtate. Oriunde pătrunseseră misionari, au fost trimise și veștile pline de bucurie despre revenirea grabnică a lui Hristos. Pretutindeni s-a răspândit solia Evangheliei veșnice: ‘Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.’

Mărturia profețiilor, care păreau să indice venirea lui Hristos în primăvara anului 1844, a mișcat profund mințile oamenilor. Pe măsură ce solia se răspândea din stat în stat, interesul creștea pretutindeni. Mulți au fost convinși că argumentele privind perioadele profetice erau corecte și, sacrificându-și mândria de opinie, au primit cu bucurie adevărul. Unii pastori și-au părăsit opiniile sectare și sentimentele, și-au lăsat salariile și bisericile și s-au unit în proclamarea venirii lui Isus. Totuși, relativ puțini pastori au acceptat această solie; astfel că ea a fost în mare parte purtată de laici umili. (...) Starea unei biserici neevlavioase și a unei lumi în păcat apăsa asupra sufletului adevăraților veghetori, și ei au îndurat bucurios trudă, lipsuri și suferință ca să-i cheme pe oameni la pocăință pentru mântuire. Deși lucrarea a întâmpinat împotrivirea lui Satan, ea a mers constant înainte, iar adevărul advent a fost acceptat de multe mii.”
— *Tragedia veacurilor*, p. 368 (cap. 20).

3. AL DOILEA ÎNGER

MARȚI, 9 IUNIE

a. Ce spune al doilea înger despre starea spirituală a bisericii care se declară a fi a lui Hristos? Apocalipsa 14:8.

Apocalipsa 14:8: „*Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”*”

„Ce este acel vin? Doctrinile ei false. Ea a dat lumii un sabbat fals în locul Sabatului poruncii a patra și a repetat minciuna pe care Satan i-a spus-o Evei în Eden: nemurirea naturală a sufletului. Multe alte erori înrudite a răspândit în larg, învățând ca doctrine porunci omenești’ (Matei 15:9).” — *Solii alese*, vol. 2, p. 118 (subcap. *Două curățiri ale templului...*).

„Babilonul a alimentat doctrine otrăvitoare, vinul răătăcirii. Acest vin al răătăcirii este alcătuit din doctrine false, precum nemurirea naturală a sufletului, chinul veșnic al celor răi, negarea existenței lui Hristos înainte de nașterea Sa în Betleem și susținerea și înălțarea primei zile a săptămânii deasupra zilei sfințite de Dumnezeu. Aceste erori și altele asemănătoare sunt prezentate lumii de diversele biserici și astfel se împlinesc Scriptu-

rile care spun: 'Căci toate neamurile au băut din vinul mâniai curviei ei.'" — *Mărturii pentru pastori*, pp. 61, 62 (cap. 1, *Scrisoarea*).

b. Descrie modul în care credincioșii din Mișcarea Adventă au înțeles prima lor dezamăgire, descoperirea adevăratului sfârșit al celor 2300 de zile și chemarea lor de a se separa de cei care au respins solia. Habacuc 2:3; Matei 25:6.

Habacuc 2:3: „Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.”

Matei 25:6: „La miezul nopții, s-a auzit o strigare: 'Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!'”

„În vara anului 1844, la jumătatea perioadei dintre timpul când se credea mai întâi că se vor încheia cele 2300 de zile și toamna aceluiași an, la care s-a descoperit că se întind de fapt, solia a fost proclamată chiar în cuvintele Scripturii: 'Iată, Mirele vine!'”

Ceea ce a dus la această mișcare a fost descoperirea că decretul lui Artaxerxe pentru restaurarea Ierusalimului, care reprezenta punctul de plecare pentru perioada celor 2300 de zile, a intrat în vigoare în toamna anului 457 î.Hr., și nu la începutul anului, cum se crezuse anterior. Calculând din toamna anului 457, cei 2300 de ani se termină în toamna lui 1844.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 398, 399 (cap. 22).

„Pe măsură ce bisericile au refuzat să primească solia primului înger, au respins lumina din cer și au căzut din favoarea lui Dumnezeu. S-au încrezut în propria putere și, opunându-se primei solii, s-au așezat într-o poziție în care nu au putut vedea lumina soliei celui de-al doilea înger. Dar cei iubiți ai lui Dumnezeu, care erau asupriți, au acceptat solia: 'A căzut Babilonul!' și au părăsit bisericile.” — *Experiențe și viziuni*, p. 237 (*Solia celui de-al doilea înger*).

4. AL TREILEA ÎNGER

MIERCURI, 10 IUNIE

a. Ce avertizare uimitoare vine de la al treilea înger? Apocalipsa 14:9–11.

Apocalipsa 14:9–11: „Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniai lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniai Lui, și va fi chinuit în foc și în pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!”

„Cea mai înfricoșătoare amenințare adresată vreodată muritorilor se găsește în solia celui de-al treilea înger. Trebuie să fie un păcat teribil acela care atrage asupra sa mânia lui Dumnezeu, neamestecată cu milă. Oamenii nu trebuie lăsați în întuneric cu privire la această chestiune importantă; avertizarea împotriva acestui păcat trebuie să fie dată lumii înainte de revărsarea judecăților lui Dumnezeu, pentru ca toți să știe de ce vor fi ele aduse și să aibă posibilitatea să scape de ele. (...) În profetie este reprezentată ca fiind proclamată cu un glas puternic, de un înger care zboară prin mijlocul cerului; și va atrage atenția lumii.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 449, 450 (cap. 25).

b. În timpul proclamării soliei celui de-al treilea înger, cum sunt deosebiți sfinții? Apocalipsa 14:12.

Apocalipsa 14:12: „*Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.*”

„Închinătorii lui Dumnezeu vor fi deosebiți în mod special prin respectul lor pentru porunca a patra, deoarece aceasta este semnul puterii creatoare a lui Dumnezeu și mărturia revendicării Sale asupra reverenței și omagiului omului. (...) În problema conflictului, întreaga creștinătate va fi împărțită în două mari clase: cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și cei care se închină fiarei și icoanei ei și primesc semnul ei. Deși biserica și statul își vor uni puterile pentru a obliga pe toți, ‘mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi’, să primească semnul fiarei, totuși poporul lui Dumnezeu nu-l va primi. (Apocalipsa 13:16).” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 9, pp. 16, 17 (Secț. 1, *Ultima criză*).

c. Cum este descris avântul soliei celui de-al treilea înger? Apocalipsa 7:2, 3.

Apocalipsa 7:2-3: „*Și am văzut un alt înger care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: ‘Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!’*”

„La o întâlnire ținută la Dorchester, Massachusetts, în noiembrie 1848, mi-a fost dată o viziune despre proclamarea soliei de sigilare și despre datoria fraților de a publica lumina care strălucea pe calea noastră.

După ce am ieșit din viziune, i-am spus soțului meu: ‘Am o solie pentru tine. Trebuie să începi să tipărești o mică publicație și să o trimiți oamenilor. Să fie mică la început; dar, pe măsură ce oamenii o vor citi, îți vor trimite mijloace cu care să tipărești, și va avea succes de la început.

Din acest mic început mi-a fost arătat că va fi asemenea unor raze de lumină care vor străluci pretutindeni în lume.” — *Schițe din viața mea*, p. 125 (cap. 18).

5. APOGEUL SOLIEI

JOI, 11 IUNIE

a. Cum se va împlini binecuvântarea proclamată cu privire la cei care au murit în credință în timpul proclamării soliei celui de-al treilea înger? **Apocalipsa 14:13; Daniel 12:2.**

Apocalipsa 14:13: „Și am auzit un glas din cer care zicea: „Scrie: Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul!” „Da”, zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenelile lor, căci faptele lor îi urmează!””

Daniel 12:2: „Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică.”

„La miezul nopții a ales Dumnezeu să-Și elibereze poporul. În timp ce cei răi batjocoreau împrejurul lor, deodată soarele a apărut, strălucind în toată puterea, iar luna a stat pe loc. Cei răi priveau cu uimire scena, în timp ce sfinții priveau cu bucurie solemnă semnele eliberării lor. Semne și minuni au urmat în succesiune rapidă. Totul părea întors din cursul său firesc. Râurile au încetat să curgă. Nori întunecați și grei s-au ridicat și s-au ciocnit unii de alții. Dar era un loc clar de slavă statornică, de unde a venit vocea lui Dumnezeu ca multe ape, zguduind cerurile și pământul. A avut loc un mare cutremur. Mormintele s-au deschis, iar cei care muriseră în credință sub solia celui de-al treilea înger, păzind Sabatul, au ieșit din paturile lor prăfuite, glorificați, ca să audă legământul de pace pe care Dumnezeu avea să-l facă cu cei care au păzit Legea Sa.” — *Experiențe și viziuni*, p. 285 (Izbăvirea sfinților).

b. Ce urmează să aibă loc la încheierea soliilor celor trei îngeri? **Apocalipsa 14:14-16; Marcu 4:26-29.**

Apocalipsa 14:14-16: „Apoi m-am uitat, și iată un nor alb; și pe nor ședea cineva care semăna cu un fiu al omului; pe cap avea o cunună de aur, iar în mână, o seceră ascuțită. Și un alt înger a ieșit din Templu și striga cu glas tare Celui ce ședea pe nor: „Pune secera Ta și seceră, pentru că a venit ceasul să seceri și secerișul pământului este copt.” Atunci, Cel ce ședea pe nor și-a aruncat secera pe pământ. Și pământul a fost secerat.”

Marcu 4:26-29: „El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. Pământul rodește singur: întâi

un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic și, când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul.' "

„Am văzut îngerî alergând încoace și încolo în cer. Un înger cu o călimară de scriitor la brâu s-a întors de pe pământ și l-a raportat lui Isus că lucrarea lui era sfârșită, iar sfinții erau numărați și sigilați. Atunci l-am văzut pe Isus, care slujise înaintea chivotului ce conținea cele zece porunci, aruncând cădelnița. Și-a ridicat mâinile și cu un glas puternic a spus: 'S-a sfârșit.' " — *Experiențe și viziuni*, p. 279 (*Încheierea vestirii celei de a treia solii îngeresti*).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 12 Iunie

- 1. De ce a făcut Dumnezeu ca predicarea Evangheliei să depindă de agenți umani?**
- 2. Cum a ajuns solia primului înger să cuprindă întreg pământul?**
- 3. Descrieți motivul pentru care a fost dată solia celui de-al doilea înger.**
- 4. Ce distincție scoate în evidență solia celui de-al treilea înger?**
- 5. Ce eveniment va avea loc după încheierea soliilor celor trei îngeri?**

Chemarea finală

VERSET DE MEMORAT: „După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.” (Apocalipsa 18:1)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 603–612 (cap. 38: *Ultima avertizare*).

„Marea lucrare a Evangheliei nu trebuie să se încheie cu o mai mică manifestare a puterii lui Dumnezeu decât aceea care i-a marcat începutul.” — *Tragedia veacurilor*, p. 611 (cap. 38).

1. BABILONUL CEL MARE

DUMINICĂ, 14 IUNIE

a. Descrieți scena dramatică pe care a văzut-o Ioan cu privire la biserica numită Babilonul cel Mare. Apocalipsa 17:1–6.

Apocalipsa 17:1-6: „Apoi unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire a venit de a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!” Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu, era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului”. Și am văzut pe femeia aceasta îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.”

„Femeia (Babilonul) din Apocalipsa 17 este (...) descrisă ca fiind îmbrăcată în purpură și stacojiu, împodobită cu aur, pietre scumpe și mărgăritare, având în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și necurății (...) și pe frunte purta scris un nume: *Taină, Babilonul cel Mare, mama curvelor...* Puterea care timp de atâtea secole a exercitat o stăpânire despotică asupra monarhilor creștinătății este Roma. Purpura și stacojiul, aurul, pietrele scumpe și mărgăritarele zugrăvesc viu măreția și pompa mai mult decât regească adoptată de scaunul trufaș al Romei. Și nicio altă putere nu ar

putea fi declarată cu atâta adevăr 'îmbătată de sângele sfinților' ca acea biserică ce i-a persecutat atât de crunt pe urmașii lui Hristos. Babilonul este acuzat și de păcatul legăturilor nelegiuite cu 'împărații pământului'. Prin depărtarea de Domnul și unirea cu păgânii, biserica iudaică a devenit o curvă; iar Roma, corupându-se în același fel prin căutarea sprijinului puterilor lumesti, primește o condamnare asemănătoare." — *Tragedia veacurilor*, p. 382. [Sublinierea autorului.] (cap. 21).

b. Cum va ajunge această putere la sfârșit? Apocalipsa 17:15–18.

Apocalipsa 17:15-18: „*Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, pe care șade curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi. Cele zece coarne pe care le-ai văzut și fiara vor urî pe curvă, o vor pustii și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca și o vor arde cu foc. Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească până se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu. Și femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are stăpânire peste împărații pământului.”*”

2. UN ALT ÎNGER

LUNI, 15 IUNIE

a. Descrieți venirea îngerului care apare în Apocalipsa 18:1.

Apocalipsa 18:1: „*După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.*”

„Soliile celor trei îngeri trebuie combinate, dând lumii întreita lor lumină. În Apocalipsa, Ioan spune: 'Am văzut un alt înger coborând din cer, având o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.' [Apocalipsa 18:2–5 citat.] Aceasta reprezintă darea ultimei și triplei solii de avertizare lumii." — *Comentarii Biblice AZȘ (Comentarii Ellen G. White)*, vol. 7, p. 985 (Apocalipsa cap. 18).

„Biserica este depozitara bogățiilor harului lui Hristos; și prin biserică va fi în cele din urmă manifestată, chiar și domniilor și stăpânirilor din locurile cerești, dragostea finală și deplină a lui Dumnezeu." — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 9 (cap. 1).

b. Ce semnifică slava îngerului și cum este ea arătată? Psalmii 29:1, 2; Ioan 17:22, 23.

Psalmul 29:1-2: „*Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste! Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!*”

Ioan 17:22, 23: „*Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una – Eu în ei și Tu în Mine –, pentru ca ei să fie în chip*

desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.”

„Când clădirea caracterului este neglijată, când lipsește împodobirea sufletului, când simplitatea evlaviei este disprețuită, atunci mândria și dorința de afișare cer clădiri de biserici mărețe, podoabe splendide și ceremonii impunătoare. Dar în toate acestea Dumnezeu nu este onorat. El prețuiește biserica Sa nu pentru avantajele ei exterioare, ci pentru evlavia sinceră care o deosebește de lume. El o evaluează după creșterea membrilor ei în cunoașterea lui Hristos, după progresul lor în experiența spirituală.” — *Profeți și regi*, pp. 565, 566 (cap. 45).

c. Cum și-a descris Dumnezeu propria slavă atunci când Moise a cerut să o vadă? Exodul 33:18, 19; 34:5-7.

Exodul 33:18-19: „Moise a zis: *‘Arată-mi slava Ta!’* Domnul a răspuns: *‘Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!’*”

Exodul 34:5-7: „Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el și a rostit Numele Domnului. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: *‘Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!’*”

„Slava atributelor lui Dumnezeu este exprimată în caracterul Său. Fiecare pagină a Sfintei Scripturi strălucește de lumina Lui. Neprihănirea lui Hristos, ca un mărgăritar alb și curat, nu are niciun defect, nicio pată. Nicio lucrare omenească nu poate îmbunătăți marele și prețiosul dar al lui Dumnezeu. Este fără cusur.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 115 (cap. 9).

„Acest caracter a fost descoperit în viața lui Hristos. Pentru ca El, prin propriul exemplu, să condamne păcatul în trup, a luat asupra Sa asemănarea firii păcătoase. Neîncetat a privit caracterul lui Dumnezeu; neîncetat a descoperit acest caracter lumii.

Hristos dorește ca urmașii Săi să descopere în viața lor același caracter.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 322 (10 noiembrie).

3. UN MESAJ DE AVERTIZARE

MARȚI, 16 Iunie

a. Cum se adresează îngerul locuitorilor Babilonului? Apocalipsa 18:2.

Apocalipsa 18:2: „*El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte,”*

„Mare putere și slavă i-au fost date îngerului, iar când acesta a coborât, pământul s-a luminat de slava lui. Lumina care însoțea acest înger a pătruns pretutindeni, în timp ce el striga cu putere, cu un glas tare... Mesajul despre căderea Babilonului, așa cum a fost dat de al doilea înger, este repetat, cu menționarea suplimentară a corupțiilor care au intrat în biserici după 1844.” — *Scrieri timpurii*, p. 277 (cap. Marea strigare).

b. Ce se va fi schimbat în Babilon de când mesajul primului înger a fost proclamat pentru prima dată? Apocalipsa 18:3.

Apocalipsa 18:3: „*pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei și împărații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.”*

„Solia îngerului al doilea din Apocalipsa 14 a fost predicată pentru prima dată în vara anului 1844 și atunci a avut o aplicare mai directă la bisericile din Statele Unite, unde avertizarea cu privire la judecată fusese cea mai larg proclamată și cel mai general respinsă, și unde decăderea bisericilor fusese cea mai rapidă. Dar solia îngerului al doilea nu și-a atins împlinirea completă în 1844. Bisericile au trecut atunci printr-o cădere morală, ca urmare a refuzului luminii soliei advente; dar acea cădere nu a fost completă. Continuând să respingă adevărurile speciale pentru acest timp, au căzut din ce în ce mai jos. Totuși nu se poate spune încă că ‘Babilonul a căzut... pentru că a adăpat *toate neamurile* din vinul mâniei curviei ei’. Ea nu a făcut încă toate neamurile să facă acest lucru. Spiritul conformării cu lumea și al indiferenței față de adevărurile probatoare pentru timpul nostru există și a câștigat teren în bisericile protestante din toate țările creștinătății; iar aceste biserici sunt incluse în solemna și teribila mustrare a celui de-al doilea înger. Dar lucrarea apostaziei nu a ajuns încă la apogeu.

„Biblia declară că înainte de venirea Domnului, Satan va lucra ‘cu toată puterea, cu semne și minuni mincinoase și cu toate amăgirile nelegiurii’; iar cei care ‘n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți’ vor fi lăsați să primească ‘o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună’ (2 Tesaloniceni 2:9–11). Abia când această condiție va fi atinsă și unirea bisericii cu lumea va fi deplin realizată în întreaga creștinătate, va fi căderea Babilonului completă. Schimbarea este una progresivă, iar împlinirea perfectă a Apocalipsei 14:8 este încă în viitor.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 389, 390. [Sublinierea autorului.] (cap. 21)

a. Ce chemare urgentă este auzită atunci de cei care sunt încă în Babilon? Apocalipsa 18:4.

Apocalipsa 18:4: „*Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!”*

„Apocalipsa 18 indică timpul când, ca rezultat al respingerii avertizării triple din Apocalipsa 14:6–12, biserica va fi ajuns pe deplin în condiția pre-vestită de al doilea înger, iar poporul lui Dumnezeu încă aflat în Babilon va fi chemat să se despartă de comuniunea ei. Această solie este ultima care va fi vreodată dată lumii; și ea își va împlini lucrarea. Când aceia care ‘n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire’ (2 Tes.2:12) vor fi lăsați să primească o lucrare de rătăcire și să creadă o minciună, atunci lumina adevărului va străluci asupra tuturor celor al căror suflet este deschis s-o primească, iar toți copiii Domnului care au rămas în Babilon vor lua seama la chemarea: ‘Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu’ (Apocalipsa 18:4).” — *Tragedia veacurilor*, p. 390 (cap. 21).

b. Cine sunt cei numiți „poporul Meu” și cărora li se adresează chemarea de a ieși din Babilon? Ioan 10:16.

Ioan 10:16: „*Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.”*

„În ciuda întunericii spirituale și a înstrăinării de Dumnezeu care există în bisericile ce alcătuiesc Babilonul, majoritatea adevăraților urmași ai lui Hristos se găsesc încă în comuniunea lor. Mulți dintre aceștia nu au văzut niciodată adevărurile speciale pentru acest timp. Nu puțini sunt nemulțumiți de condiția lor actuală și tânjesc după o lumină mai clară. Ei caută în zadar chipul lui Hristos în bisericile cu care sunt în legătură. Pe măsură ce aceste corpuri se depărtează tot mai mult de adevăr și se unesc tot mai strâns cu lumea, diferența dintre cele două clase va crește și în cele din urmă va duce la separare. Va veni timpul când aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice nu vor mai putea rămâne în legătură cu cei care sunt ‘iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu; având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.’” — *Tragedia veacurilor*, p. 390 (cap. 21).

c. De ce este atât de urgentă chemarea de a fugi din Babilon? Apocalipsa 18:5–8.

Apocalipsa 18:5–8: „*Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplățiți-i cum v-a răsplătit*

ea și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care a amestecat ea! Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: 'Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea!' Tocmai pentru aceea într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare."

„Lumina care a fost revărsată asupra celor ce așteptau a pătruns pretutindeni, iar cei din biserici care aveau vreun pic de lumină și care nu au auzit și respins cele trei solii, au ascultat chemarea și au părăsit bisericile căzute.” — *Scrieri timpurii*, p. 278 (cap. Marea strigare).

5. PREGĂTIȚI PENTRU A DA CHEMAREA

JOI, 18 IUNIE

a. Descrieți importanța unui mesaj clar și hotărât de avertizare. Isaia 58:1; 1 Corinteni 14:7, 8.

Isaia 58:1: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!”

1 Corinteni 14:7-8: „Chiar și lucrurile neînsuflețite, care dau un sunet, fie un fluier sau o alăută: dacă nu dau sunete deslușite, cine va cunoaște ce se cântă cu fluierul sau cu alăuta? Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”

„Capitolul 18 din Apocalipsa dezvăluie importanța prezentării adevărului nu în termeni măsurați, ci cu îndrăzneală și putere... S-a vorbit prea mult pe lângă subiect în proclamarea soliei îngerului al treilea.” — *Evanghelizare*, p. 230 (Sect. 8, *Prezentarea Legii și a Sabatului*).

„Dumnezeu intenționa ca străjerii să se ridice și, cu voci unite, să dea un mesaj hotărât, dând trâmbiței un sunet clar, pentru ca oamenii să sară fiecare la postul lor de datorie și să-și îndeplinească partea în marea lucrare. Atunci lumina puternică a aceluia alt înger care coboară din cer având mare putere ar umple pământul cu slava lui. Suntem ani în urmă; iar cei care au stat în orbire și au împiedicat înaintarea chiar a soliei pe care Dumnezeu intenționa să o facă să răzbată din întâlnirea de la Minneapolis ca o lampă ce arde, au nevoie să-și smerească inimile înaintea lui Dumnezeu și să vadă și să înțeleagă cum lucrarea a fost împiedicată de orbirea minții și împietrirea inimii lor.” — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 1070.

b. Ce apel stăruitor al lui Isus putem lua cu toții la inimă în mod personal? Ioan 12:35, 36.

Ioan 12:35, 36: „Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric nu știe unde merge. Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii.” Isus le-a spus aceste lucruri, apoi a plecat și s-a ascuns de ei.”

„Un alt înger își unește glasul cu al treilea înger, iar pământul este luminat de slava lui. Lumina crește și strălucește către toate neamurile pământului. Ea trebuie să meargă înainte ca o lumină care arde. Va fi însoțită de mare putere, până când razele ei aurii vor cădea asupra fiecărei limbi, fiecărui popor și fiecărei națiuni de pe fața întregului pământ. Vă întreb: Ce faceți pentru a vă pregăti pentru această lucrare? Clădiți pentru veșnicie? Trebuie să vă amintiți că acest înger reprezintă poporul care are această solie de dat lumii. Sunteți voi dintre acest popor?” — *Review and Herald*, 18 august 1885.

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 19 IUNIE

- 1. Explicați modul în care Roma se potrivește descrierii Babilonului, mama desfrânatelor.**
- 2. Care este adevărata slavă a lui Dumnezeu care va fi descoperită de celălalt înger?**
- 3. De ce trebuie repetat mesajul celui de-al doilea înger?**
- 4. Unde se află astăzi majoritatea adevăraților urmași ai lui Isus?**
- 5. Cum pot fi o influență pozitivă, și nu o piedică, pentru lucrarea lui Dumnezeu astăzi?**

Sfârșitul profeției

VERSET DE MEMORAT: „Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.” (Apocalipsa 21:5)

Recomandare pentru studiu: *Experiențe și viziuni*, pp. 279–295 (Încheierea vestirii celei de a treia solii îngeresti – până „Moartea a doua”).

„Lumea noastră, sub blestemul păcatului, singura pată întunecată din minunata Sa creație, va fi onorată mai presus de toate celelalte lumi din universul lui Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 26 (cap. 1).

1. CELE ȘAPTE URGII FINALE

DUMINICĂ, 21 Iunie

a. Ce este descoperit cu privire la judecățile lui Dumnezeu care urmează să fie revărsate asupra pământului? Apocalipsa 15:1; capitolul 16.

Apocalipsa 15:1: „Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu.”

Apocalipsa 16:1-21: „Și am auzit un glas tare, care venea din Templu și care zicea celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu!” Cel dintâi s-a dus și a vărsat potirul lui pe pământ. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei. Al doilea a vărsat potirul lui în mare. Și marea s-a făcut sânge, ca sângele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, chiar și tot ce era în mare. Al treilea a vărsat potirul lui în râuri și în izvoarele apelor. Și apele s-au făcut sânge. Și am auzit pe îngerul apelor zicând: „Drept ești Tu, Doamne, care ești și care erai! Tu ești Sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta. Fiindcă aceștia au vărsat sângele sfinților și al prorocilor, le-ai dat și Tu să bea sânge. Și sunt vrednici.” Și am auzit altarul zicând: „Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, adevărate și drepte sunt judecățile Tale!” Al patrulea a vărsat potirul lui peste soare. Și soarele i s-a dat să dogorească pe oameni cu focul lui. Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare și au hulit Numele Dumnezeului care are stăpânire peste aceste urgii și nu s-au pocăit ca să-I dea slavă. Al cincilea a vărsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. Și împărăția fiarei a fost acoperită de întuneric. Oamenii își

mușcau limbile de durere. Și au hulit pe Dumnezeu cerului din pricina durerilor lor și din pricina rănilor lor rele și nu s-au pocăit de faptele lor. Al șaselea a vărsat potirul lui peste râul cel mare, Eufrat. Și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților care au să vină din Răsărit. Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” Duhurile cele rele i-au strâns în locul care pe evreiește se cheamă Armaghedon. Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: „S-a isprăvit!” Și au urmat fulgere, glasuri, tunete și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare. Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți și cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui. Toate ostroavele au fugit și munții nu s-au mai găsit. O grindină mare, ale cărei boabe cântăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Și oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinei, pentru că această urgie era foarte mare.”

„Am văzut că cele șapte plăgi de pe urmă aveau să fie în curând revărsate asupra celor care nu au niciun adăpost; totuși lumea nu le acorda mai multă atenție decât ar acorda câtorva picături de apă gata să cadă. Am fost atunci făcută în stare să îndur înfățișarea înfricoșătoare a celor șapte plăgi, mânia lui Dumnezeu. Am văzut că mânia Lui era îngrozitoare și înspăimântătoare, și că dacă și-ar întinde mâna sau ar ridica-o în mânie, locuitorii lumii ar fi ca și cum n-ar fi fost niciodată, sau ar suferi de răni incurabile și plăgi mistuitoare care ar veni asupra lor, iar ei nu ar găsi nicio izbăvire, ci ar fi nimiciți de ele.” — *Experiențe și viziuni*, p. 64 (cap. *Semnul fiarei*).

b. În ce mod diferit este descrisă aceeași scenă? **Ieremia 25:30-33; Apocalipsa 19:17-21.**

Ieremia 25:30-33: „Și tu să le prorocești toate aceste lucruri și să le spui: ‘Domnul va răcni de sus; din Locașul Lui cel Sfânt, va face să-I răsunе glasul; va răcni împotriva locului locuinței Lui; va striga, precum cei ce calcă în teasc, împotriva tuturor locuitorilor pământului. Viuetul ajunge până la marginea pământului, căci Domnul Se ceartă cu neamurile, întră la judecată împotriva oricărei făpturi și dă pe cei răi pradă sabiei’, zice Domnul. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, nenorocirea merge din popor în popor și o mare furtună se ridică de la marginile pământului. Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.”

Apocalipsa 19:17-21: „Apoi am văzut un înger care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare și a zis tuturor păsărilor care zburau prin mijlocul cerului: „*Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu, ca să mâncați carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a călăreților și carnea a tot felul de oameni, slobozi și robi, mici și mari!*” Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui. Și fiara a fost prinsă. Și, împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.”

„Cei răi au trecut hotarul harului lor; Duhul lui Dumnezeu, împotriva căruia au stăruit cu încăpățănare în împotrivire, a fost în cele din urmă retras. Fără adăpostul harului divin, ei nu au nicio protecție împotriva celui rău. Satan va arunca atunci locuitorii pământului într-un ultim mare necaz. Când îngerii lui Dumnezeu încetează să mai țină în frâu vânturile violente ale pasiunilor omenești, toate elementele de conflict vor fi dezlănțuite. Întreaga lume va fi cuprinsă de o ruină mai teribilă decât cea care a venit altădată asupra Ierusalimului.” — *Tragedia veacurilor*, p. 61 (cap. Valdenzii).

2. A DOUA VENIRE

LUNI, 22 Iunie

a. Cum descrie cartea Apocalipsei a doua venire a lui Hristos? **Apocalipsa 1:7; 6:15-17.**

Apocalipsa 1:7: „*Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semnițele pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.*”

Apocalipsa 6:15-17: „*Împărații pământului, domnitorii, căpitani oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?”*”

„După o scurtă vreme, ochii noștri au fost atrași spre răsărit, căci apăruse un mic nor negru, cam cât jumătate din mărimea unei palme, pe care toți îl știam ca fiind semnul Fiului omului. Toți priveam în tăcere solemnă norul, pe măsură ce se apropia și devenea tot mai luminos, glorios și încă și mai glorios, până a devenit un mare nor alb. Partea de jos părea ca focul; un curcubeu era deasupra norului, iar în jurul lui erau zece mii de mii de îngeri cântând un cântec minunat; și pe nor stătea Fiul omului. Părul Lui era alb și ondulat și cădea pe umerii Săi; iar pe cap avea

multe coroane. Picioarele Lui aveau înfățișarea focului; în mâna dreaptă avea o seceră ascuțită; în stânga, o trâmbiță de argint. Ochii Lui erau ca o flacără de foc, cercetându-Și copiii până în străfundul ființei. Atunci toate fețele au devenit palide, iar cei pe care Dumnezeu îi respinsese s-au înnegrit. Toți am strigat: ‘Cine va putea sta în picioare? Este haina mea fără pată?’ Apoi îngerii au încetat să mai cânte, și a urmat un timp de tăcere înfricoșătoare, când Isus a vorbit: ‘Cei cu mâini curate și inimă curată vor putea sta; harul Meu îți este de ajuns.’ La aceste cuvinte fețele noastre s-au luminat și bucuria a umplut fiecare inimă. Îngerii au ridicat tonul și au cântat din nou, în timp ce norul se apropia tot mai mult de pământ.” — *Experiențe și viziuni*, pp. 15, 16 (cap. *Prima mea viziune*).

b. Ce vor face îngerii atunci? Matei 24:31; 1 Tesaloniceni 4:16, 17.

Matei 24:31: „*El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.*”

1 Tesaloniceni 4:16-17: „*Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.*”

„Păcatul a desfigurat și aproape a șters chipul divin; dar Hristos a venit să refacă ce fusese pierdut. El va schimba trupurile noastre umile și le va face asemenea trupului Său glorios. Forma muritoare, degradată, lipsită de frumusețe, odioasă pângărită de păcat, devine perfectă, frumoasă și nemuritoare...”

Îngerii ‘vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă’. Copilașii sunt purtați în brațe de îngeri sfinți către mamele lor. Prietenii despărțiți multă vreme de moarte sunt uniți, ca să nu se mai despartă niciodată, și cu cântări de bucurie se înalță împreună spre Cetatea lui Dumnezeu.” — *Tragedia veacurilor*, p. 645 (cap. 40).

c. Unde va fi pus Satan? Apocalipsa 20:1, 2.

Apocalipsa 20:1-2: „*Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.*”

„Aici va fi căminul lui Satan împreună cu îngerii lui răi timp de o mie de ani. Limitați la pământ, nu vor avea acces la alte lumi pentru a-i ispiți și a-i deranja pe cei care nu au căzut niciodată.” — *Tragedia veacurilor*, p. 659 (cap. 41).

a. Ce vor face sfinții în timpul celor 1.000 de ani cât Satan este legat? Apocalipsa 20:4-6; 1 Corinteni 6:2, 3.

Apocalipsa 20:4-6: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărțit cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărți cu El o mie de ani.”

1 Corinteni 6:2-3: *„Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate? Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia?”*

„În timpul celor o mie de ani dintre prima și a doua înviere are loc judecata celor nelegiuți. Apostolul Pavel indică această judecată ca pe un eveniment ce urmează celei de-a doua veniri... Daniel declară că atunci când a venit Cel Îmbătrânit de Zile, 'judecata a fost dată sfinților Celui Preaînalt' (Daniel 7:22). În acel timp cei dreپți domnesc ca regi și preoți ai lui Dumnezeu... Atunci, așa cum a prevestit Pavel, 'sfinții vor judeca lumea' (1 Corinteni 6:2). Împreună cu Hristos, ei judecă pe cei nelegiuți, comparând faptele lor cu cartea legii, Biblia și hotărând fiecare caz potrivit cu faptele făcute în trup. Atunci partea pe care trebuie să o sufere cei răi este măsurată, potrivit cu faptele lor; și este notată împotriva numelor lor în cartea morții.

Satan și îngerii răi sunt de asemenea judecați de Hristos și poporul Său. Spune Pavel: „Nu știți că noi vom judeca pe îngeri?” (versetul 3). Iar Iuda declară că „îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința, El i-a păstrat în lanțuri veșnice, în întuneric, pentru judecata zilei celei mari.” (Iuda 6). — *Tragedia veacurilor*, pp. 660, 661 (cap. 41).

b. Ce se va întâmpla la sfârșitul celor 1.000 de ani? Apocalipsa 21:2; 20:7, 8.

Apocalipsa 21:2: *„Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.”*

Apocalipsa 20:7, 8: *„Când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat și va ieși din temnița lui ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.”*

„La încheierea celor o mie de ani va avea loc a doua înviere. Atunci cei nelegiuïți vor fi înviați din morți și vor apărea înaintea lui Dumnezeu pentru executarea ‘judecății scrise’. ... Isaia declară, cu privire la cei răi: „Vor fi adunați laolaltă, ca prizonierii adunați în groapă, vor fi închiși în temniță și, *după multe zile, vor fi pedepsiți.*” (Isaia 24:22). — Ibid., p. 661 (cap. 41). [Sublinierea autorului].”

c. Care va fi sfârșitul final al celor nelegiuïți? Apocalipsa 20:9; Maleahi 4:1.

Apocalipsa 20:9: „*Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.*”

Maleahi 4:1: „*Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde*”, zice Domnul oștirilor, „*și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură.*”

„În flăcările purificatoare cei nelegiuïți sunt în sfârșit distruși, rădăcină și ramură—Satan rădăcina, iar urmașii lui ramurile. Pedepsa deplină a legii a fost aplicată; cerințele dreptății au fost împlinite; iar cerul și pământul, privind, declară dreptatea lui Iehova.” — *Tragedia veacurilor*, p. 673 (cap. 42).

4. NOUL PĂMÂNT

MIERCURI, 24 IUNIE

a. Descrieți promisiunea lui Dumnezeu de a face toate lucrurile noi. Apocalipsa 21:1, 5; 22:1, 2; Isaia 65:17.

Apocalipsa 21:1, 5: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.”*”

Apocalipsa 22:1-2: „*Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieței cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.*”

Isaia 65:17: „*Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte.*”

„Lucrarea de răscumpărare va fi desăvârșită. În locul unde păcatul s-a înmulțit, harul lui Dumnezeu prisosește și mai mult. Pământul însuși,

chiar terenul pe care Satan îl revendică drept al lui, va fi nu doar răscum-părat, ci și înălțat. Lumea noastră mică, aflată sub blestemul păcatului, singura pată întunecată din creația Sa glorioasă, va fi onorată mai presus de toate celelalte lumi din universul lui Dumnezeu. Aici, unde Fiul lui Dumnezeu a locuit în omenire; unde Împăratul slavei a trăit, a suferit și a murit — aici, când El va face toate lucrurile noi, cortul lui Dumnezeu va fi cu oamenii, „și El va locui cu ei; ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor.” Iar de-a lungul veacurilor nesfârșite, pe măsură ce cei răscumparați vor umbla în lumina Domnului, Îl vor lăuda pentru Darul Său de negrită — Emanuel, „Dumnezeu cu noi.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 26 (cap. 1).

b. Ce va fi diferit pe noul pământ? Isaia 65:21-25; Apocalipsa 21:4.

Isaia 65:21-25: „*Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor. Nu vor munci degeaba și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul și copiii lor vor fi împreună cu ei. Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta! Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul și șarpele se va hrăni cu țărână. Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt”, zice Domnul.*”

Apocalipsa 21:4: „*El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.*”

„Durerea nu poate exista în atmosfera cerului. Nu vor mai fi lacrimi, nici cortegii funerare, nici semne de doliu...”

În Cetatea lui Dumnezeu „nu va mai fi noapte”. Nimeni nu va avea nevoie sau dorință de odihnă. Nu va exista oboseală în a face voia lui Dumnezeu și în a-I aduce laudă Numelui Său. Vom simți mereu prospețimea dimineții și vom fi pentru totdeauna departe de apusul ei. „Și nu vor avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina” (Apocalipsa 22:5). Lumina soarelui va fi înlocuită cu o strălucire care nu este dureros de orbitoare, dar care depășește incalculabil luminozitatea amiezii noastre.” — *Tragedia Veacurilor*, p. 676 (cap. 42).

„În Biblie, moștenirea celor mântuiți este numită „o țară” (Evrei 11:14–16). Acolo, Păstorul cel ceresc Își conduce turma la izvoare de ape vii. Pomul vieții își dă roadele în fiecare lună, iar frunzele lui sunt în slujba neamurilor. Acolo sunt râuri care curg neîncetat, limpezi ca cristalul, iar lângă ele copaci falnici își întind umbrele pe cărările pregătite pentru

cei răscumparați ai Domnului. Acolo, câmpiile întinse se ridică în coline pline de frumusețe, iar munții lui Dumnezeu își înalță vârfurile mărețe. Pe acele câmpii liniștite, lângă acele izvoare vii, poporul lui Dumnezeu — atât de mult timp pelerini și pribegi, își va găsi un cămin.” — *Tragedia veacurilor*, p. 675 (cap. 42).

5. INVITATIE ȘI BINECUVÂNTARE

JOI, 25 Iunie

a. Cu ce cuvinte îi încurajează Isus pe cititorii profețiilor Apocalipsei? Apocalipsa 22:7, 12-14.

Apocalipsa 22:7, 12-14: „Și, iată, Eu vin curând! Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!” ... ¹²⁻¹⁴ „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!”

„Domnul Însuși i-a descoperit robului Său tainele cuprinse în această carte și El intenționează ca ele să fie deschise pentru studiul tuturor. Adevărurile ei sunt adresate celor care trăiesc în zilele din urmă ale istoriei acestui pământ, precum și celor care trăiau în zilele lui Ioan. Unele dintre scenele descrise în această profeție aparțin trecutului, altele au loc chiar acum; unele aduc în atenție încheierea marelui conflict dintre puterile întunericului și Prințul cerului, iar altele descoperă biruințele și bucuriile celor răscumparați pe pământul făcut nou.

Nimeni să nu creadă că, pentru că nu poate explica semnificația fiecărui simbol din Apocalipsa, este inutil să cerceteze această carte în dorința de a cunoaște sensul adevărului pe care îl conține. Cel care i-a descoperit aceste taine lui Ioan îi va oferi celui care caută cu stăruință adevărul o anticipare a lucrurilor cerești. Cei ale căror inimi sunt deschise pentru primirea adevărului vor fi în stare să înțeleagă învățăturile ei și li se va acorda binecuvântarea promisă celor care „ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea.” — *Istoria faptelor apostolilor*, pp. 584, 585 (cap. 57).

b. Cum ne invită Hristos să găsim viață și pace veșnică în El? Apocalipsa 22:17; Isaia 55:1; Ioan 7:37, 38.

Apocalipsa 22:17: „Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”

Isaia 55:1: „Voi, toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!”

Ioan 7:37, 38: „În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.”

„Strigătul lui Hristos către sufletul însetat răsună încă și ne cheamă cu și mai mare putere decât pe cei care L-au auzit în templu în acea ultimă zi a sărbătorii. Izvorul este deschis pentru toți. Celor obosiți și epuizați li se oferă îmbărbătarea revigorantă a vieții veșnice. Isus încă strigă: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 454 (cap. 49).

ÎNTREBĂRI PENTRU REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 26 Iunie

- 1. Cum aduc plăgile sfârșitul istoriei lumii?**
- 2. Cine va putea sta în picioare când va reveni Hristos?**
- 3. Descrieți scopul judecății din timpul celor 1.000 de ani.**
- 4. Care va fi căminul final al celor răscumpărați?**
- 5. Îmi doresc eu din toată inima să fac parte din împărăția veșnică a lui Dumnezeu?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază: **Educația, de E. G. White**

Aprilie — Educația

- 4** — *Primele principii* (până la *Școala din Eden*, inclusiv)
- 11** — *Cunoașterea binelui și a răului* (până la *Ilustrații*)
- 18** — *Ilustrații, Educația poporului Israel* - prima parte
- 25** — *Educația poporului Israel* - a doua parte

Mai — Educația

- 2** — *Viețile unor mari bărbați* (până la *Moise, puternic prin credință*)
- 9** — *Moise, puternic prin credință*
- 16** — *Învățătorul cel mare: Învățătorul trimis de la Dumnezeu*
- 23** — *O ilustrare a metodelor Sale*
- 30** — *O lecție de iubire*

Iunie — Educația

- 6** — *Natura ca învățător: Dumnezeu în natură* (până la *Alte parabole*)
- 13** — *Alte parabole (Solia steluilor, O lecție de încredere)*
- 20** — *Biblia ca educator: Educația spirituală și cultivarea minții*
- 27** — *Știința și Biblia*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

APRILIE	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
3	19:45	19:35	19:42	19:44	19:53	19:57	20:01	20:06
10	19:54	19:43	19:51	19:57	20:02	20:07	20:11	20:15
17	20:02	19:52	20:01	20:09	20:12	20:16	20:21	20:25
24	20:11	20:00	20:17	20:19	20:21	20:26	20:31	20:34

MAI	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
1	20:20	20:09	20:20	20:27	20:31	20:35	20:41	20:43
8	20:28	20:17	20:30	20:37	20:40	20:44	20:51	20:52
15	20:36	20:25	20:39	20:46	20:48	20:53	21:00	21:01
22	20:44	20:33	20:47	20:54	20:57	21:02	21:09	21:09
29	20:50	20:39	20:55	21:02	21:04	21:09	21:16	21:16

IUNIE	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
5	20:56	20:45	21:01	21:08	21:10	21:15	21:23	21:22
12	21:00	20:49	21:06	21:13	21:15	21:20	21:27	21:27
19	21:03	20:52	21:09	21:16	21:18	21:23	21:30	21:30
26	21:04	20:53	21:10	21:17	21:19	21:24	21:31	21:31

Informații utile

„De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintii, sporii totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.” (1 Corinteni 15:58)

Există diverse metode prin care fiecare dintre noi ne putem implica în sprijinirea anumitor segmente ale lucrării lui Dumnezeu prin a prezenta principiile Evangheliei semenilor noștri prin cuvinte sau exemplu practic.

În țara noastră, prin harul lui Dumnezeu și în conformitate cu recomandările Cuvântului Său, au fost înființate anumite instituții de sănătate, educație, binefacere etc, prin care se poate veni în întâmpinarea nevoilor oamenilor pentru diverse categorii sociale sau vârstă, atât din punct de vedere al nevoilor fizice, cât și morale și spirituale.

De aceea, dorim să vă informăm că există posibilitatea să contribuiți financiar la aceste instituții și prin următoarele metode:

- ◆ Persoanele fizice care au statut de angajat, pot direcționa 3,5% din impozitul anual pe venit entităților nonprofit, completând declarația 230. După ce este completat acest formular, poate fi depus apoi direct la instituția spre care doriți să direcționați acei bani, sau la entitatea financiară ANAF la care sunteți arondați în zona dumneavoastră. Acest formular completat și semnat trebuie depus în primele luni ale anului, până spre data de 25 mai a fiecărui an.

- ◆ Persoanele juridice care au firme plătitoare de impozit pe profit, pot direcționa de asemenea trimestrial, semestrial sau anual un anumit procent din impozitul pe profit către aceste instituții, în urma completării unor documente specifice acestor donații.

Prin urmare, vă prezentăm următoarele instituții din cadrul bisericii noastre din România cu anumite informații necesare în vederea efectuării unor astfel de demersuri și număr de contact de la fiecare instituție de unde puteți obține mai multe informații în acest sens.

1. CENTRUL DE SĂNĂTATE ȘI MEDICINĂ PREVENTIVĂ EDEN – BREAZA
Cont IBAN: RO60 BRDE 300S V641 9907 3000, Număr telefon 0734889191

2. ASOCIAȚIA SALVĂM REFACEM AJUTĂM
Cont IBAN: RO18BRDE080SV23125340800, Număr de telefon 0720100099

3. ASOCIAȚIA COPII DE CHARACTER
Cont IBAN: RO90BRDE080SV78096570800, Număr de telefon 0727300723

4. GRĂDINITA CU PROGR PREL ARMONIA, Număr de telefon 0746089191
Cont IBAN: RO47RNCB0032178121660001

Pentru informații, sau pentru formularul propriu-zis, vă stăm cu plăcere la dispoziție. Vă mulțumim!

DARUL SABATULUI ÎNTÂI

Sabat, 4 aprilie 2026

Sediul în câmpul italian

A sosit timpul să extindem utilitatea centrului de influență din Italia, spre slava lui Dumnezeu (vezi p. 4).

Sabat, 2 mai 2026

Misiuni mondiale

Suflete prețioase aflate în întuneric au urgent nevoie de adevărul prezent pentru timpul de astăzi, iar noi putem contribui la a-l aduce la ei. (vezi p. 37)

Sabat, 6 iunie 2026

O casă de rugăciune în Praga

Să ne ridicăm și să construim un monument pentru slava lui Dumnezeu în acest oraș istoric, renumit pentru Reformă! (Vezi p. 74)

2026
APR - IUN

Vol.102, Nr. 2

Lecții Biblice pentru Sabat
Secțiunea Adulți

Sublinieri din profeție

Explorarea misiunilor profetice
ale lui Daniel și Ioan